

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

5 februari 2003

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991
inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	15
Adviezen van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek	35
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	63
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	67
Advies van de Raad van State	91
Ontwerp van decreet	101

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMEEN

De voorliggende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, behelst geen grondige wijziging noch wordt er aan de geest van het decreet iets gewijzigd. De voorliggende wijzigingen betreffen voornamelijk tekstuele aanpassingen, het vervangen van verkeerde verwijzingen binnen het decreet, verduidelijkingen van maatregelen en vereenvoudigingen die aan de grond van het mestdecreet en zijn huidige toepassing niets wijzigen.

Een aantal extra maatregelen met betrekking tot het aanwenden van dierlijke mest die noodzakelijk geacht worden in het kader van het ammoniakreductieplan zijn opgenomen. Daarnaast worden de reeds voorziene vergoedingen voor patrimoniumverlies en de verplichte aankoop mogelijk gemaakt. Eveneens zijn een aantal extra strafbepalingen uitgewerkt en is ook de mogelijkheid om administratieve geldboetes op te leggen voor bepaalde overtredingen verder uitgebreid. Een aantal controlebevoegdheden worden bijkomend aan de controleurs gegeven.

De mogelijkheid tot verplaatsing van veeteeltinrichtingen wordt voorzien alsook de mogelijkheid tot samenvoeging van veeteeltinrichtingen, dit laatste mits een afroaming van de vergunning van de te verplaatsen inrichting met 25 % en een afroaming van de nutriëntenhalte met 25 %.

In het kader van de afbakening van de kwetsbare gebieden worden er in deze decreetswijzigingen eveneens een aantal bepalingen voorzien die de flankerende en bewarende maatregelen mogelijk maken.

In de wijzigingsbepalingen wordt de invoegetredding van de nutriëntenhalte met één jaar uitgesteld.

Omdat de decreetswijziging voornamelijk bestaat uit kleine artikelsgewijze aanpassingen, wordt hierbij de artikelsgewijze bespreking ter verduidelijking gevoegd.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt een aantal definities. In de definitie van bedrijf wordt duidelijk gesteld dat meerdere rechtspersonen eveneens kunnen beschouwd worden als “één bedrijf” op basis van de gezinstoeestand van de personen belast met de dagelijkse leiding van de respectieve rechtspersonen.

De definitie “gezin”, wordt aangevuld met de notie samenwerken omdat naast het duurzaam samenleven het met elkaar samenwerken eveneens een criterium is om de notie “gezin” in het kader van het mestdecreet te definiëren.

In punt 54° worden voor de nieuwe afbakeningen vanaf 1 januari 2002 de woorden “kadastraal perceel(en)” geschrapt omdat de begrenzing ervan vaak niet overeenstemt met de afbakening van het gebruiksperceel dat jaarlijks geregistreerd wordt. De verwijzing naar de aangifte 1998 (situatie 1997) wordt geschrapt om toe te laten dat huiskavels binnen nieuwe afbakeningen en bedrijven die nog geen huiskavel hadden onder het begrip “huiskavel” zouden vallen.

In punt 55° wordt het begrip “vergunde mestproductie” toegevoegd om mogelijke onduidelijkheden in het kader van de vergunningsverlening te vermijden.

In punt 56° wordt het begrip “intensief grasland” toegevoegd om verduidelijking te scheppen.

In punt 57° wordt het begrip “parken” toegevoegd daar dit nodig is gezien de wijziging aan artikel 16, § 1.

In punt 58 wordt het begrip “inwerken van mest” verwoord.

In punt 59 wordt het begrip “effectieve groeiperiode” gedefinieerd als nieuw begrip in het kader van

de derogatieverlening voor bepaalde kwetsbare zones water

Artikel 3

Momenteel wordt het gebruik van andere meststoffen geregistreerd via aangifte en via mestafzetdocumenten wat soms aanleiding gaf tot tegenstrijdige gegevens.

De basisheffing op andere meststoffen zal berekend moeten worden op basis van de mestafzetdocumenten.

De invoerders van dierlijke mest en andere meststoffen dienen voortaan aangifte te doen door middel van het mestafzetdocument (artikel 7, tweede lid).

Wanneer de Vlaamse regering de mogelijkheid wenst te hebben om de aan te geven elementen te moduleren en in functie van de tijd en omstandigheden niet alle elementen van § 1 uit te voeren, dan moet dit uitdrukkelijk in artikel 3 vermeld worden.

Aan § 9 wordt een zin toegevoegd die de verhouding regelt tussen de openbaarheid van milieu-informatie en de geheimhoudingsplicht in het meststoffendecreet (Verdrag van Aarhus – Decreet openbaarheid).

Artikel 4

Dit artikel wijzigt de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden van opfokpoeljen zodat zij op een analoge manier kunnen bijgehouden worden in het register.

Artikel 5

Omwille van het belang van de verplichte bestemming in het kader van de verwerking is de verplichting om deze in te vullen hier gesteld.

Artikel 6

Dit artikel wijzigt artikel 9 van het decreet in verband met de afzet van dierlijke mest en andere meststoffen.

De wijziging van § 1, tweede lid, heeft de bedoeling de transporten en zij die het transport uitvoeren te vatten.

De toevoeging van een § 2bis in verband met de overschotten die bestaan uit een effluent wordt verantwoord door het feit dat de effluënten zeer weinig nutriënten bevatten en dat het bijgevolg milieukundig niet relevant is deze over grote afstanden te transporteren.

De vervanging van § 2, tweede lid, is nodig om de effluënten te kunnen vrijstellen van de LAT-plicht.

De toevoeging aan § 3, tweede lid, is bedoeld om de 100 % verwerkingsplichtige bedrijven de kans te bieden om deels dierlijke mest te verwerken van niet verwerkingsplichtige bedrijven, ten einde de totaliteit van de mestverwerking te kunnen realiseren.

Artikel 7

Dit artikel voegt een artikel 9bis in waardoor zou worden afgeweken van de algemene vervoersbepalingen van het decreet in geval van besmettelijke dierziekten.

Artikel 8

Via § 1 wordt de bewarende maatregel ingevoerd waartoe werd beslist door de Vlaamse regering bij de afbakening kwetsbare zones water.

Via § 2 worden in artikel 14, § 6, worden de woorden “bewerkte dierlijke mest” ingevoegd, omdat ook de dierlijke mest die voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald door de Vlaamse regering in aanmerking moet komen om in een meerjarig perspectief te worden toegepast. Voortaan is ook in de kwetsbare zones water (artikel 15) een rotatiebemesting mogelijk.

Artikel 9

Aan artikel 15 wordt een § 6bis toegevoegd welke uitdrukkelijk een onderscheid toelaat tussen de reeds bestaande kwetsbare zones aangeduid omwille van § 6 (bestemd voor drinkwaterproductie en nitraatgevoelig), en de kwetsbare zones afgebakend omwille van § 2 tot en met § 5 (de nitraatrichtlijn). Conform de regeringsbeslissing van 15 mei 2002 (VR/PV/2002/18 – punt 1, 4.4.) en artikel 3, 4. van de nitraatrichtlijn betekent dit dat de meetresultaten uit de meetnetten oppervlaktewater en grondwater jaarlijks leiden tot bijkomende afbakening of tot herziening van de nieuw afgebakende kwetsbare zones water.

Aan artikel 15 wordt een § 8 toegevoegd welke een algemene derogatie moet toelaten voor bepaalde teelten en omstandigheden die aan de voorwaarden (objectieve criteria) voldoen zoals beschreven in bijlage III, 2., b) van de nitraatrichtlijn. Deze objectieve criteria zijn gewassen met een lange groei-periode en gewassen met een hoge stikstofopname. Via § 8 worden deze objectieve criteria ingevuld voor Vlaanderen zijnde :

- een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;
- een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd indien de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

Het betreft de teelten grasland, suikerbieten, voerbieten, spruitkool en de teeltcombinaties maïs voorafgegaan door één snede gras, wintertarwe gevolgd door een niet-vlinderbloemige groenbemester.

In de tabel worden de bemestingsnormen vermeld tot waar maximaal kan gederogeerd worden. Er dient te worden benadrukt dat dit maximale normen zijn die per perceel optimaal dienen te worden ingevuld.

Ten einde de benutting van de toegediende bemesting landbouwkundig te optimaliseren en zo weinig mogelijk verliezen naar het milieu te veroorzaken kan de Vlaamse regering nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van deze algemene derogatie zoals o.a. de toediening van de dierlijke mest.

Aan artikel 15 wordt een § 9 toegevoegd welke een specifieke derogatie moet toelaten voor bepaalde teelten en teeltcombinaties welke niet beantwoorden aan de algemene derogatiecriteria van artikel 15, § 8, maar waarvoor toch een derogatie verantwoord is op basis van andere objectieve criteria. Deze andere objectieve criteria kunnen o.a. gestaafd worden aan de hand van specifieke elementen welke worden aangereikt door bijlage III, 1., 3. van de nitraatrichtlijn.

Op basis van een besluit kan de Vlaamse regering dan deze specifieke criteria vastleggen, samen met de teelten of teeltcombinaties waarvoor deze gelden. In het bijzonder wordt hier gedacht aan bepaalde combinaties van groenten en aan de teelt van maïs, doch evenwel zonder voorjaarsnede gras, vermits nogal wat bedrijven over voldoende ruwvoeder beschikken, maar toch perfect zouden kunnen derogeren zonder afbreuk te doen aan de doelstellingen van de nitraatrichtlijn.

De toe te dienen hoeveelheid stikstof kan evenwel niet hoger zijn dan de hoeveelheid totale stikstof zoals bepaald door de forfaitaire normen voor het algemene gebied.

Artikel 10

In artikel 15 ter, § 2, 2° en in artikel 15 ter, § 2, vierde lid, wordt “tot 1 januari 2002” vervangen door de woorden “tot 31 december 2007 of tot het natuurrichtplan in voege is getreden”. Hierdoor wordt een verlenging gegeven voor de ontheffing voor akkerland gelegen in kwetsbaar gebied natuur, tenminste voor de akkers die in 1998 ontheffing hadden en niet door overdracht is verloren gegaan. Bedrijven die in 1997 het statuut van gezinsveeteeltbedrijf hadden, kunnen de ontheffing wel eenmalig overdragen aan afstammelingen. Overdracht tussen samenwonende of gehuwde partners wordt hierbij niet als overname beschouwd.

Artikel 11

Aan artikel 15 quater wordt een § 5 toegevoegd ; hierin wordt ten opzichte van de strenge fosfaatbemestingsnorm op fosfaatverzadigde gronden, een afwijkende fosfaatbemesting toegestaan voor de fosfaatverzadigde gronden met een laag fosfaatbindend vermogen.

Voor gronden met een normaal tot hoog fosfaatbindend vermogen wordt met de verlaagde en strenge fosfaatbemestingsnorm (40 kg P₂O₅ per ha) de fosfaatreserve langzaam afgebouwd zonder opbrengstverlies voor de landbouwer.

Voor gronden met een laag fosfaatbindend vermogen kan door een dergelijke strenge bemestingsnorm (saneringsnorm) op termijn opbrengstverlies ontstaan voor de teelten. In deze gronden is de nadelingscapaciteit van fosfor immers beperkt. Daarom wordt voor deze gronden een hogere fosfaatbemestingsnorm toegestaan die de onttrekking van fosfaten door de teelten benadert. Deze norm is nog steeds lager dan de normale bemestingsnorm voor fosfaat in niet fosfaatverzadigde gebieden omwille van het feit dat een lage fosfaatbindend vermogen van de bodem ook inhoudt dat er geen reserves in de bodem kunnen worden opgebouwd vermits de bodem deze niet zal kunnen binden en uitspoeling op deze gronden reëel is bij overmatige bemesting. Vandaar dat de fosfaatbemestingsnorm op gronden met een lage fosfaatbindingscapaciteit (kleiner of gelijk aan 25 mmol P per kg luchtdroge grond) en een beperkte fosfaatreserve in de bovenste 30 cm (kleiner of gelijk aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond) een bemestingsnorm zal gelden gelijk aan wat men de gemiddelde onttrekkingsnorm zou kunnen noemen nl.

- 90 kg P₂O₅/ha voor grasland ;
- 80 kg P₂O₅/ha voor maïs ;
- 70 kg P₂O₅/ha voor gewassen met een lage stikstofbehoefte ;
- 70 kg P₂O₅/ha voor andere gewassen.

De bewijslast van het laag fosfor bindend vermogen dient geleverd te worden door de gebruiker. Indien hij gelijk heeft worden hem de kosten voor de analyse terugbetaald. Tegenexpertises uitgevoerd in het kader van de bepaling van de fosfaatverzadigingstoestand van het individueel perceel kunnen gebruikt worden aangezien het bepalen van het fosfaatbindend vermogen een onderdeel is van de bepaling van de fosfaatverzadigingsgraad.

Artikel 12

Artikel 15 septies werd gewijzigd als gevolg van de bewarende maatregel in het kader van de aanpassing van de kwetsbare zones water waarbij de eind-

bemestingsnorm voor grasland geen 500 maar 450 kg N/ha is.

Artikel 13

Artikel 15 octies werd gewijzigd op het vlak van een correctere juridische terminologie ; de notificatie van de vergoeding wegens patrimoniumverlies wordt omwille van de duidelijkheid voortaan gedaan door de Mestbank en er wordt een bezwaarprocedure bij de vergoeding voor patrimoniumverlies voorzien.

Gezien het uitblijven van het antwoord van de Europese Commissie op de herhaalde vragen van de Vlaamse minister van leefmilieu om deze vergoeding te kunnen uitbetalen vermits het geen staats-teun betreft, zal deze vraag nog één maal gesteld worden aan de Commissie maar met de mededeling dat bij ontstentenis van antwoord de vergoedingen drie maanden na het verstrijken van de vraagstelling zullen worden uitbetaald. Behoorlijk bestuur moet in deze zaak kunnen primeren, er zijn immers een aantal lopende dossiers sedert 1997.

Artikel 14

Voortaan mag ook bewerkte dierlijke mest en mest waarvan de stikstof traag vrijkomt opgebracht worden, ook bij de aanleg en het onderhoud van tuinen en parken.

Voor de aanleg van tuinen, parken, voor het maken van plantputten enz., worden in de praktijk ook andere soorten mest dan stal mest gebruikt. Het gebruik wordt wel beperkt tot deze meststoffen waarvan de stikstof traag vrijkomt, zodanig dat de kans tot uitspoeling naar het grondwater sterk wordt beperkt.

Artikel 15

In artikel 17, § 1, wordt de bewarende maatregel ingevoerd waartoe werd beslist door de Vlaamse regering bij de afbakening kwetsbare zones water. De uitrijperiode wordt hierdoor met één week ingekort, nl. van 21 september tot 15 september.

In artikel 17, § 1, 3°, is de zaterdag geschrapt, gelet op de korte periode tijdens dewelke de mest kan gespreid worden en gelet op de weersafhankelijk-

heid is het bemestingsverbod op 2 dagen per week landbouwkundig niet verantwoord.

In § 4, 2°, wordt het woord “ondergewerkt” vervangen door het woord “ingewerkt”. Het woord “inwerken” is gedefinieerd en moet eenduidig in deze betekenis gebruikt worden. Onder “onmiddellijk” inwerken moet verstaan worden dat indien het spreiden van de mest en het inwerken met afzonderlijke voertuigen gebeurt, de beide werkzaamheden terzelfdertijd moeten plaatsgrijpen op het perceel en dus nooit door eenzelfde persoon kunnen worden uitgevoerd. Uiteraard dienen beide werkzaamheden aan dezelfde hoek van het perceel te starten en elkaar dusdanig op te volgen.

§ 4, 3°, wordt op verschillende punten gewijzigd :

Het inregenen en het spreiden bij regenweer is zowel bij graslanden als bij beteelde cultuurgronden andere dan grasland geschrapt, omdat deze regeling omwille van praktische problemen met betrekking tot beregenen en spreiden bij regenweer moeilijk definieerbaar is, zodanig dat het gelijkgesteld kan worden met een emissie-arme aanwendingstechniek.

Om geurhinder naar de omwonenden te beperken is er een extra bepaling voorzien in punt b met betrekking tot het spreiden op zaterdag.

Er wordt een § 4bis ingevoegd in artikel 17 om de mogelijkheid voorzien om effluënten, ontstaan uit een bewerking van dierlijke mest, waarbij de ammoniakale stikstof zeer laag is, bij het spreiden niet verplicht in te werken. Een attest daarvoor moet door de Mestbank afgeleverd worden.

In § 6 wordt de mogelijkheid voorzien om af te wijken van de uitrijstopperiode voor stikstof uit chemische meststoffen in bepaalde gevallen van specifieke derogatie en in het algemeen gebied.

In § 7 wordt de mogelijkheid voorzien om ook stal-mest te spreiden in de kwetsbare zones behoudens van 16 november tot 16 januari, daar waar dit tot op heden onderworpen was aan het algemene uitrijverbod voor kwetsbare zones. Dit verbod geldt ook voor de niet kwetsbare zones.

In § 8 worden de woorden “bewerkte dierlijke mest” ingevoegd, zodat ook deze mest die voldoet aan de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering in aanmerking moet komen om in de winter te worden gespreid op gronden. De voorwaarde betreffende de beperkte vrijstelling slaat zowel op bewerkte dierlijke mest als op andere meststoffen.

In § 9 wordt gesteld dat de Vlaamse regering nog nadere voorwaarden kan bepalen met betrekking tot de algemene derogatie in verband met de toediening van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen.

Artikel 16

Tekstuele verbetering van artikel 18, § 2, en 20bis, § 4.

Artikel 17

De tweede zin van artikel 19 wordt geschrapt wegens herhaling van de bepalingen inzake de aangifteplicht van producent/gebruikers.

Artikel 18

Aan artikel 20, § 1 worden verkeerde verwijzingen vervangen door juiste.

Artikel 19

In artikel 20bis, § 3, wordt geregeld op welke wijze de producent of de gebruiker de Mestbank kenbaar maakt of hij gebruik maakt van het nutriëntenbalansstelsel en welk type. In het kader van de administratieve vereenvoudiging gebeurt dit niet langer in een afzonderlijke melding maar voor het lopende productiejaar enkel nog naar aanleiding van een controle en voor het voorgaande productiejaar op basis van de meegeleverde stavingsstukken bij het aangifteformulier dat slaat op voorgaande productiejaar. Dit geeft belangrijke voordelen aan de producent gezien hij niet meer op voorhand dient op te geven voor welk nutriëntenbalansstelsel hij kiest.

Aan artikel 20bis, § 5, wordt een strafbepaling toegevoegd, namelijk dat bij het niet kunnen geven van de noodzakelijke bescheiden ter staving van het toepassen van het nutriëntenbalans stelsel type mestuitscheidingsbalans, dat dan de gebruiker terugvalt op het forfaitaire stelsel. De maatregel heeft enkel betrekking op de bescheiden en de balans van het betrokken jaar waarin de controle gebeurt.

Artikel 20

Aan artikel 21 van het decreet wordt een paragraaf 3bis en 7 toegevoegd waarin wordt bepaald dat de heffingen beneden de 25 EUR niet worden geïnd. De reden hiervoor is dat de kost om dergelijke kleine bedragen effectief te innen, te hoog ligt in verhouding met het bedrag van de heffing zelf. M.b.t. aanslagjaar 2001 werd dit reeds toegepast ten belope van 500, – BEF. Hiertoe was een decreetale grondslag vereist, die terug te vinden zal zijn in § 8.

In artikel 21, § 5, van het decreet wordt in het laatste lid de zinsnede “in § 3 van artikel 3” vervangen door de woorden “in § 7 van artikel 3”. Deze wijziging is noodzakelijk omdat § 3 van artikel 3 door dit wijzigingsdecreet wordt opgeheven.

In paragraaf 6 van hetzelfde artikel wordt een verdere verfijning aangebracht aan de omschrijving van het begrip MPFp, dat één van de componenten is van de formule aan de hand waarvan de superheffing SH1 wordt berekend.

Deze aanpassing heeft betrekking op de diersoort “andere varkens met een gewicht van 20 tot 110 kg”. Voor deze diersoort wordt voortaan de uitscheidingswaarde van 5,33 kg P_2O_5 per dier en per jaar gebruikt enkel ingeval gebruik wordt gemaakt van het nutriëntenbalansstelsel van het type mestuitscheidingsbalans ingeval de reële uitscheidingshoeveelheid uitgedrukt in kg per dier en per jaar voor P_2O_5 lager is dan 5,33. Ingeval voor deze diersoort gebruik wordt gemaakt van het nutriëntenbalansstelsel van het type mestuitscheidingsbalans en de reële uitscheidingshoeveelheid uitgedrukt in kg per dier per jaar voor P_2O_5 gelijk aan of hoger is dan 5,33, dan wordt voor P_2O_5 met de reële uitscheidingshoeveelheden gerekend. In geval geen gebruik gemaakt wordt van het nutriëntenbalansstelsel, dan wordt voor de berekening van de superheffing gerekend met de forfaitaire uitscheidingsnorm.

Op deze manier wordt rekening gehouden met het principe dat voor mestvarkens minstens conventievoeder moet worden gebruikt, terwijl dit voorheen niet het geval was. Deze aanpassing kadert dan ook geheel in de beleidsvisie hieromtrent.

Tevens worden in de formule voor de berekening van de superheffing 1 enkele symbolen welke verkeerd waren verbeterd.

Artikel 21

Deze regeling werd ingevoegd omdat de bestaande procedure van artikel 29 in het meststoffendecreet tekort schiet : heffingsplichtigen die hun heffing bij voorbaat betalen zoals voorzien in het meststoffendecreet en daarna bezwaar aantekenen, moeten vervolgens vruchteloos het dwangbevel uitgevaardigd door de bevoegde ambtenaar afwachten opdat zij verzet (tegen het dwangbevel) zouden kunnen aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg. Er kan namelijk geen dwangbevel uitgevaardigd worden wanneer de heffingsplichtige zich regelmatig en volledig van zijn schuld gekweten heeft. Deze leemte wordt door deze aanpassing ondervangen.

Artikel 22

In artikel 25 van het decreet wordt paragraaf 7 geschrapt omdat die in tegenspraak is met paragraaf 4 van hetzelfde artikel.

Aan artikel 25 worden bovendien 3 paragrafen toegevoegd (§ 9, § 10 en § 11) waarin administratieve geldboeten worden opgelegd voor bepaalde overtredingen op het mestdecreet waarvoor tot op heden geen administratieve geldboete was voorzien.

- Het betreft in § 9 een administratieve geldboete van 250 euro lastens diegene die met overtreding van artikel 4 van het decreet het voorgescreven register niet bijhoudt.
- Voor § 10 geldt het volgende : de gevolgen voor de producent van de inbreuk tegen het de bepalingen van het mestdecreet wordt groter naarmate de mestvoerder meer mestafzetdocumenten niet tijdig indient. Wanneer een groot aantal mestafzetdocumenten niet tijdig overgemaakt zijn, zijn de eventuele gevolgen voor de producenten zeer groot ; een stijging van de boete in functie van de grootte van de overtreding is daarom verantwoord. De boete wordt daarom per document opgelegd aan de vervoerder. De geldboete wordt bepaald op 10 euro per document.
- Een administratieve geldboete volgens een forfaitair systeem lastens diegene die met overtreding van artikel 20bis, § 5, eerste lid, de jaarlijkse opgemaakte balansen, alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan – en afvoerposten gedurende de gestelde termijn niet ter

inzage houdt van de toezichthoudende ambtenaren.

Het niet bijhouden van het register wordt in de praktijk als overtreding weerhouden als minstens 2 maanden voor de controledatum geen gegevens bijgehouden werden. Een aanmaning wordt verstuurd wanneer minder dan 2 maanden het register niet is ingevuld.

Een registercontrole maakt deel uit van een totale bedrijfsdoorlichting.

Voor artikel 25 § 12, van het decreet geldt dat indien de mestvoerder of de ontvangende partij als het niet gaat om een gebruiker zoals bepaald op het vervoersdocument, zich niet houdt aan de verplichte bestemming van de dierlijke mest zoals vermeld op het vervoersdocument, er een administratieve boete wordt voorzien van 200 euro per document. Bij het niet naleven van de verplichte bestemming zoals voorzien op het vervoersdocument werden tot nu geen strafbepalingen voorzien voor de ontvangende partij, noch voor de voerder. Hierdoor werd steeds de producent de dupe van het feit dat een andere partij zich niet hield aan deze bestemming. Met deze administratieve boete is hieraan tegemoet gekomen.

De noodzaak om voor deze overtredingen een administratieve geldboete te voorzien ligt in het feit dat het hier om administratieve overtredingen gaat.

Artikel 23

De data voor beslissing over de opheffing van de standstill schuiven mee op met de twee jaar verlenging van de nutriëntenhalte.

Door de initieel vooropgestelde data uit te stellen wordt de wijziging van de indeling van de gemeenten gekoppeld aan het nieuwe vergunningenbeleid dat in werking treedt op 1 januari 2005.

Daarenboven is er in het huidige milieuvergunningenbeleid met betrekking tot de veeteelt – waar voor een volledige standstill is gekozen – geen echte noodzaak om snel over te stappen naar nieuwe indelingscriteria.

Door het extra werkvolume wegens de late bijsturing van de bezwaarprocedure van de nutriëntenhalte was er bovendien geen voldoende personeel meer beschikbaar bij de Mestbank om de dringen-

de noodzakelijke taken – i.c. de bepaling van de vergunde productie voor elke veeteeltinrichting in het Vlaamse Gewest – voor het einde van 2001 doeltreffend af te ronden (in de personeelsberekeningen van de Mestbank werd er immers van uitgegaan dat het personeel dat werd ingezet bij nutriëntenhalte vanaf begin 2001 zogoed als voltijds voor deze nieuwe taak kon ingezet worden, wat achteraf dus niet mogelijk bleek te zijn).

Ten slotte dienen er aan het milieuvergunningendecreet en aan VLAREM I wijzigingen aangebracht te worden om deze bepaling van de vergunde productie per inrichting door de Mestbank ook de nodige decretale basis te geven. De Mestbank heeft namelijk op dit moment niet de juridisch onderbouwde bevoegdheid om buiten de normale milieuvergunningsprocedure beslissende uitspraken te doen over de vergunde productie.

Artikel 24

- 1° Hier wordt enkel een verbetering ten gevolge van een actualisering van de uitscheidingscijfers voor opfokpoeljen voorgesteld. Verantwoording in mestregister 2001 (zie ook artikel 5).
- 2° De huidige randvoorwaarden (max 10 % afwijking van de dieren waarop de nutriëntenhalte was berekend) bemoeilijken een dynamische bedrijfsvoering. De eventuele gevolgen bij het niet respecteren van deze randvoorwaarden zijn in sommige gevallen zeer zwaar.

De randvoorwaarden worden vervangen door de bepaling waarbij gesteld wordt dat de compensaties van biggen alleen gebruikt mogen worden voor de mestproductie van de biggen. Deze bepaling is volledig in overeenstemming met de bedoeling van de compensaties met name het knelpunt bij het verschil in manier van aangeven van de dieren in MAP II ten opzichte van MAP I weg te werken. In MAP II was men niet verplicht om de biggen afzonderlijk aan te geven.

- 3° Bij de huidige randvoorwaarde vermeld in voetnoot (3), waarbij het aantal andere varkens beperkt in absolute aantal beperkt moest worden, bemoeilijkt de bedrijfsvoering. Met deze randvoorwaarde is er immers geen mogelijkheid om bijvoorbeeld een aantal zeugen minder te houden en om iets varkens af te mesten. (Bijvoorbeeld bij streven naar betere geslotenheid of bij

verhoging van het productiegetal van de zeugen).

De gevolgen zijn bij het niet naleven van deze randvoorwaarde te sterk in verhouding tot de “overtreding”.

De randvoorwaarde was zoals deze in voetnoot (2) bedoeld om de berekeningsproblemen bij de overstap van MAP I naar MAP II uit te schakelen (in MAP I werden opfokzeugen aangegeven als ander varken (met een lage uitscheiding)). In MAP II moeten opfokzeugen eens ze een bepaald gewicht overschrijden onder de categorie andere varkens met een gewicht van 110 kg of meer aangegeven worden (met een hoge uitscheiding).

Deze compensatie moest logischerwijze alleen maar toegekend worden aan die inrichtingen die opfokzeugen hadden (en vroeger dus opgegeven werden als ander varken). Daarbij wordt uitgegaan dat er per vier zeugen één opfokzeug/aankomende zeug is. Dit praktijkgemiddelde ligt ook aan de basis van de berekeningswijze van de compensatie.

De nieuwe bepaling sluit beter aan bij dit principe en laat anderzijds een soepelere bedrijfsvoering toe. De bepaling komt erop neer dat er slechts compensatie voor opfokzeugen gegeven wordt, voorzover er op de inrichting voldoende opfokzeugen aanwezig waren (voorheen aangegeven als “ander varken”).

Deze beperking wordt in de praktijk reeds zonder problemen toegepast door de Mestbank en zal bijgevolg geen invloed hebben op de reeds toegekende nutriëntenhaltes.

- 4° De vervanging van de randvoorwaarde onder voetnoot (5) door het opleggen van beperkingen waarvoor de toegekende nutriëntenhalte kan gebruikt worden, is eveneens nodig om enerzijds de ongewenste effecten van de randvoorwaarde te voorkomen (te strikte beperking van de keuze van het aantal dieren dat gehouden wordt) en om anderzijds het doel van de invoering van deze randvoorwaarde te respecteren.

Hierbij moet opgemerkt worden dat deze beperking niet absoluut is.

Via het uitvoeringsbesluit (artikel 6, § 3bis) is immers voorzien dat bij een vergunde omvorming naar een andere diersoort, deze nutriëntenhalte wel kan omgezet worden naar een andere.

- 5° De nutriëntenhalte wordt met 2 jaar verlengd.

- 6° In 2003 worden de nutriëntenhaltes vergeleken met de productie van het productiejaar 2000, berekend volgens de berekeningsregels van de superheffing van artikel 21, § 6. Wanneer aan alle voorwaarden van de nutriëntenhalte is voldaan, kan de nutriëntenhalte worden verhoogd tot 85 % van de productie van het jaar 2000, zoals berekend volgens de rekenregels van artikel 21, § 6.

Artikel 25

Deze wijziging maakt samenvoegingen en verplaatsingen van veeteeltinrichtingen mogelijk mits voldaan wordt aan een aantal criteria en een aantal voorwaarden voldaan zijn :

- 1° Samenvoegen met een bestaande veeteeltinrichting kan onder de volgende voorwaarden :
- de stop te zetten inrichting is een bestaande veeteeltinrichting ;
 - beide inrichtingen worden uitgebaat door dezelfde exploitant (er is geen termijn ingevuld gedurende dewelke hij/zij vergunninghouder moet zijn) ;
 - de uit te breiden inrichting is niet gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en is een bestaande veeteeltinrichting ;
 - maximaal 75 % van de vergunning van de stop te zetten inrichting kan toegevoegd worden bij de bestaande vergunning. De overdracht van de bijhorende nutriëntenhalte wordt eveneens beperkt tot 75 %

Voorbeeld :

Vergunde productie (VP) en nutriëntenhalte (NH) van de inrichting waarmee samengevoegd wordt	Vergunde productie en nutriëntenhalte van stop te zetten inrichting	Eindresultaat na samenvoeging
VP 6.000 kg P ₂ O ₅ NH 5.500 kg P ₂ O ₅	VP 4.000 kg P ₂ O ₅ NH 3.700 kg P ₂ O ₅	VP 6.000 + (0,75x4.000) = 9.000 kg P ₂ O ₅ NH 5.500 + (0,75x3700) = 8275 kg P ₂ O ₅

2° Verplaatsen naar een nieuwe veeteeltinrichting kan onder de volgende voorwaarden :

- de stop te zetten inrichting is een bestaande veeteeltinrichting en niet gelegen in agrarisch gebied ;
- de nieuwe inrichting is gelegen in agrarisch gebied ;
- beide inrichtingen worden uitgebaat door dezelfde exploitant dewelke 5 jaar vergunninghouder is ;

Voorbeeld :

Vergunde productie (VP) en nutriëntenhalte (NH) van de inrichting die verplaatst wordt	Eindresultaat na verplaatsing
VP 11.000 kg P ₂ O ₅ NH 10.500 kg P ₂ O ₅	VP 11.000 kg P ₂ O ₅ NH 10.500 kg P ₂ O ₅

Dit eenvoudig voorstel houdt een verre gaande versoepeling in van de regels met betrekking tot een mogelijke milieuvergunningverlening. Immers sedert het mestdecreet van 1996 is er een stand still in Vlaanderen waardoor nieuwe vergunningen of uitbreidingen van bestaande vergunningen niet meer mogelijk zijn. Daardoor zijn versnipperde veeteeltbedrijven ontstaan door overname van bijvoorbeeld van de ouders, van derden, door huwelijk, enz. Hierdoor zijn vaak onefficiënte uitbatingen ontstaan. De mogelijkheid bieden om samenvoeging van bedrijven mogelijk te maken, zonder afbreuk te doen aan het standstillprincipe biedt voor deze bedrijfsstructuren een oplossing. De efficiëntere uitbating (opportuniteit) moet het dan mogelijk maken een inlevering te doen van 25 % van de vergunning en 25 % van de nutriëntenhalte. De mogelijkheid tot samenvoegen is een vrijwillige maatregel.

De samenvoegingsmogelijkheid doet geen afbreuk artikel 9 (of andere artikels) van het decreet met name de mestverwerkingsplicht. Samenvoegingen met als resultaat een bedrijf van de grootte van 7500 – 10.000 kg P₂O₅ zal een mestverwerkingsplicht krijgen van 30 % van zijn mestoverschot. Bedrijven boven de 10 000 kg P₂O₅ krijgen een mestverwerkingsplicht van 100 % van hun overschot. Tevens gelden de strenge regels van overname, opname in een bedrijf zoals beschreven in artikel 9. Met andere woorden, artikel 9 blijft het regulerende artikel van de samenvoeging om te voorkomen dat grote bedrijven ontstaan, zonder dat zij hun milieuverantwoordelijkheid zouden nemen.

Op die manier blijven er economisch leefbare bedrijven die in staat zijn om aanmerkelijke milieu-investeringen te doen.

Voor ongunstig gelegen inrichtingen is de mogelijkheid tot verplaatsing een hulp om koude sanering te voorkomen. Voor deze inrichtingen is geen inperking van de vergunning en nutriëntenhalte voorzien. Om te vermijden dat dergelijke inrichtingen zouden opgekocht worden door grotere bedrijven omdat hier geen inperking is voorzien, wordt een bijkomende voorwaarde opgelegd inzake de termijn waarover men reeds over de vergunning moet beschikken. Deze mogelijkheid is alleen voorzien voor de exploitanten die reeds 5 jaar of meer de inrichting uitbaten en nu om stedenbouwkundige of milieukundige reden genooddaakt zijn om hun inrichting te verplaatsen naar een beter geschikte inplanting.

Er worden geen bijzondere criteria, zoals onverenigbaarheid met het gebied, milieukundige redenen e.d. opgelegd om te kunnen verplaatsen. In het verleden is immers gebleken dat deze redenen sterk voor interpretatie vatbaar zijn en bij een verschillende beoordeling door de bevoegde overheden kunnen leiden tot een niet congruent beleid inzake verplaatsingen.

Er wordt van uitgegaan dat veeteeltactiviteiten bij voorkeur thuishoren in agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat inrichtingen die gelegen zijn in ander gebieden potentieel allemaal in aanmerking moeten kunnen komen om te verhuizen naar agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het wordt daarbij aan de persoonlijke keuze gelaten van de exploitant of hij al of niet wenst te verplaatsen naar een andere plaats.

Met uitzondering van het feit dat de nieuwe inrichting gelegen moet zijn in agrarisch gebied worden geen bijkomende eisen gesteld aan de plaats waarheen de inrichting verplaatst wordt. De bestaande afstandregels in Vlarem II zullen evenwel gerespecteerd moeten worden door bepaalde types van inrichtingen.

De stedenbouwkundige toetsing van de nieuw inplantingsplaats dient te gebeuren bij de aflevering van de bouwvergunning.

In het vergunningenbeleid wordt eveneens een onlosmakelijke koppeling voorzien tussen de aangifteplichtige en de milieuvergunninghouder en de nutriëntenhalte. Dit komt de éénduidige toewijzing van verantwoordelijkheden en handhaving te goede.

Deze nieuwe regeling betekent ongetwijfeld een verduidelijking en een verfijning t.o.v. de bestaande normering van artikel 33ter, 1°, c, van het mestdecreet. Dit komt beslist de rechtszekerheid voor de rechtsonderhorige ten goede.

In 1° en 3° wordt de nutriëntenhalte met 2 jaar verlengd.

Artikel 26

Hier wordt enkel verduidelijkt dat het over de *vergunde* mestproductie gaat.

Artikel 27

Er wordt hier in de eerste plaats een legistische verduidelijking aangebracht.

Het toevoegen van de specifieke categorie “onderzoeksinstellingen” spreekt voor zich : niet alle onderzoeksinstellingen kunnen onder de specifieke

categorie “onderwijsinstellingen en opvoedingsinstellingen” gebracht worden en het kan niet de bedoeling zijn het wetenschappelijk onderzoek in het kader van de veeteelt aan banden te leggen.

Ook de categorie van de “veeteeltinrichtingen onlosmakelijk verbonden aan het beheer van erkende natuurreservaten en Vlaamse natuurreservaten” verdient een specifieke vermelding daar de natuurreservaten niet de gebruikelijke economische exploitatie zoals de reguliere landbouw dat doet, nastreven, maar enkel er op uit zijn efficiënt aan natuurbeheer te doen. Ook hier is de beperking of de bemoeilijking van de realisatie van dit oogmerk niet (meer) op zijn plaats. Hetzelfde geldt ook voor de categorie “veeteeltinrichtingen onlosmakelijk verbonden aan het beheer van militaire domeinen resulterend onder het protocol dat de overdracht regelt van het beheer van militaire domeinen van het Ministerie van Defensie naar de administratie van de Vlaamse Gemeenschap (AMINAL) en voor de categorie van veeteeltinrichtingen onlosmakelijk verbonden aan het beheer van dijken van openbare besturen.

Artikel 28

De opmaak van het voortgangsrapport dient te worden verlengd met twee jaar naar analogie met het verlengen van de nutriëntenhalte.

Artikel 29

In artikel 35 van het decreet wordt in § 1, eerste lid, de toezichtsbevoegdheid van de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren uitgebreid met het toezicht op de rubrieken 9 (dieren), 28.2 (opslagplaats van dierlijke mest) en 28.3 (inrichtingen waar dierlijke mest bewerkt of verwerkt wordt), bedoeld in de lijst als bijlage 1 gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning. Met deze aanpassing wordt beoogd dat de controleambtenaren van de Mestbank die in de uitvoering van hun opdracht inbreuken op de Vlaremreglementering met betrekking tot de hierboven vermelde rubrieken vaststellen, daar zelf een proces-verbaal van kunnen opstellen.

Artikel 30

In artikel 36, § 1, 1°, van het decreet wordt een bijkomende controlebevoegdheid geëxpliciteerd in de daar vermelde (niet limitatieve) opsomming, nl. het doen halt houden van voertuigen. Het is immers noodzakelijk dat ook voertuigen onderzocht kunnen worden.

Ten slotte wordt aan artikel 36 een § 6 toegevoegd die bepaalt dat de staalnames en analyses dienen te gebeuren conform het methodenboek met bemonsterings- en analyseprocedures in het kader van het Mestdecreet. Deze toevoeging beoogt de kwaliteit en uniformiteit van de staalnames en analyses te bevorderen.

Artikel 31

Artikel 37 van het decreet wordt op vijf punten gewijzigd.

Een eerste wijziging betreft het uitbreiden van de strafbepalingen om, naast het illegaal vervoer van dierlijke meststoffen, ook het illegaal vervoer van andere meststoffen te kunnen bestraffen. Om die reden worden in artikel 37, § 1, 2°, en in artikel 37, § 2, 4°, de woorden “of andere meststoffen” ingevoegd.

De aanpassing van artikel 37, § 1, 3°, beoogt om bestraffing mogelijk te maken van elke overtreding van artikel 17 en niet enkel van het uitrijden van dierlijke mest tijdens de verbodsperiode.

De aanpassing van artikel 37, § 2, 1°, beoogt de bestraffing mogelijk te maken van diegenen die de in artikel 3 van het decreet voorgeschreven aangifte foutief of onvolledig indienen. Tot op heden kon enkel het niet indienen van de aangifte binnen de gestelde termijn worden gesanctioneerd, voor het onvolledig of foutief indienen van de aangifte was geen strafbepaling voorzien.

In artikel 37, § 2, 2°, van het decreet wordt ook de overtreding van artikel 8 strafbaar gesteld zodat nu ook vereist is dat het vervoerdocument in het transportmiddel zelf aanwezig is.

De wijzigingen aan artikel 37, § 2, 3°, en aan § 3, 2°, beogen enkel de consistentie met de andere strafbepalingen te vergroten. Zo wordt in artikel 37, § 2, 3°, strafbaar gesteld degene die met overtreding van de artikelen 7 én 8 dierlijke mest, afkomstig van de in artikel 5 opgesomde diersoorten, gepro-

duceerd op een bedrijf of ingevoerd van buiten het Vlaamse Gewest, of andere meststoffen heeft vervoerd zonder het voorgeschreven mestafzetdocument “juist en volledig” op te maken en binnen de gestelde termijn over te zenden aan de Mestbank.

Artikel 37, § 2, 8°, wordt gewijzigd zodat de strafbepaling geldt voor diegene die het gemelde transport niet uitvoert zoals bepaald is op het document. Bij het niet naleven van de verplichte bestemming door de voerder zoals voorzien op het vervoersdocument werd tot nu geen strafbepalingen voorzien voor de voerder. Hierdoor werd steeds de producent de dupe van het feit dat een andere partij zich niet hield aan deze bestemming. Met deze strafbepaling is hieraan tegemoet gekomen.

Een artikel 37, § 3, 10° bis wordt bijgevoegd. Hierin wordt gesteld dat bij het niet naleven van de verplichte bestemming bepaald op het vervoersdocument door de ontvanger die geen producent/gebruiker is, werd tot nu geen strafbepalingen voorzien voor deze ontvangen. Hierdoor werd steeds de producent de dupe van het feit dat een andere partij zich niet hield aan deze verplichte bestemming. Met deze strafbepaling is hieraan tegemoet gekomen.

In artikel 37, § 3, 2°, ten slotte, wordt bepaald dat degene die op een cultuurgrond een hoeveelheid “dierlijke mest, andere meststoffen of chemische meststoffen opbrengt of laat opbrengen groter dan de toegelaten hoeveelheden uitgedrukt in kg P₂O₅ en in kg N” strafbaar word gesteld. Overschrijding van het nitraatresidu conform artikel 13bis wordt uit de strafbepaling verwijderd omdat het nitraatresidu een beperking vormt in de strafbepaling voor overbesteding. Wanneer en residu en overbesteding worden weerhouden is er geen feitelijke strafbepaling voor overbesteding.

Concreet : wanneer uit de gegevens van de Mestbank blijkt dat iemand vorig jaar 2 keer meer als toegelaten op zijn gronden heeft gebracht, (de Mestbank kan slechts een balans opmaken na afloop van het jaar) kan met de huidig voorgestelde formulering dit als overtreding weerhouden worden.

Toevoeging van residu als bijkomende voorwaarde zou beduiden dat we enkel wanneer we een residubepaling hebben en enkel voor dit specifieke perceel de strafbepaling kunnen weerhouden. Bij vaststelling van een te hoge residuwaarde komt vanaf 2003 art 18, § 2, van kracht. Dus verplichte staalna-

me volgende jaar en bij blijvende hoge waarde terug vallen naar de bemestingsnorm water.

Artikel 32

De wijzigingen in artikel 32 hebben tot doel de tekst van artikel 21, § 6, 1°, van het mestdecreet in werking te laten treden op 1 januari 2002. Dit betekent uitstel van de inning superheffing.

Artikel 33

Regelt de inwerkingtreding van het decreet.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991
inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de bepaling onder 5°, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“5° nieuwe inrichting : een andere inrichting dan een bestaande landbouwinrichting of een bestaande veeteeltinrichting” ;

2° in de bepaling onder 9°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt het woord “aanslagjaar” geschrapt ;

3° de bepaling onder 10°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“10° bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door een van de volgende categorieën personen :

- a) eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon ;
- b) echtgenoten of leden van eenzelfde gezin ;
- c) een natuurlijke persoon en een of meer rechtspersonen waarin die natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;
- d) meerdere rechtspersonen waarin eenzelfde natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;

e) verbonden ondernemingen in de zin van IV., A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;” ;

4° in de bepaling onder 12°, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden tussen de woorden “duurzaam samenleeft en de” en de woorden “aangenomen kinderen” de woorden “met hem samenwerkende” ingevoegd ;

5° de bepaling onder 54°, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“54° huiskavel : kadastraal perceel of kadastrale percelen gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15ter, § 1, voorzover ze tot het bedrijf behoren conform aangifte 1998 (situatie 1997) of conform artikel 15bis, § 1, en die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel behoren bij de vergunde stal of stallen van de landbouw- of veeteeltinrichting en met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element. Voor gebieden zoals bedoeld in artikel 15bis, § 1, of artikel 15ter, § 1, nieuw aangeduid vanaf 1 januari 2002, zijn huiskavels de percelen die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel bij de vergunde stal of stallen van de landbouw- of veeteeltinrichting en die met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element ;” ;

6° aan artikel 2, tweede lid, worden de bepalingen 55°, 56°, 57°, 58° en 59°, toegevoegd, die luiden als volgt :

“55° vergunde mestproductie : de mestproductie waarvoor een geldige milieuvergunning bestaat ;

56° intensief grasland : grasland dat niet valt onder de definities, bedoeld in artikel 2, tweede lid, 49°, 50°, 51°, 52° en 53° ;

57° park : een groene ruimte waar bij de aanleg, de inrichting en het beheer sociaalrecreatieve of esthetische overwegingen overheersen en waar gelijktijdig verschillende andere functies kunnen worden vervuld, zoals recreatieve, educatieve, economische, cultuurhistorische, landschappelijke, wetenschappelijke, ecologische, organismebeschermende en milieubeschermende functies. Een park bestaat naast uit open gedeelten waaronder waterpartijen, grasvelden, bloemperken, wandelwegen en andere infrastructuur, uit een afwisseling van bosgedeelten of gedeelten die begroeid zijn met bomen, kruiden en kruidachtige gewassen ;

58° inwerken van mest : de werkzaamheid waarbij mest na het uitspreiden ervan ofwel door grond wordt bedekt ofwel intensief met de grond wordt vermengd zodat de mest niet langer als zodanig op de grondoppervlakte ligt ;

59° effectieve groeiperiode : de periode van groei waarin significante stikstofopname optreedt, vastgesteld op basis van de stikstofopnamecurven van het gewas ;”.

Artikel 3

In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt opgeheven ;

2° in § 6, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “punten 1°, b), c) en d) ; 2°, b), c) ; en 3°, a) en 5° van § 1” vervangen door de woorden “punten 1°, b), 2°, b), met uitzondering van de gegevens betreffende andere meststoffen en 3°, a), en 5°, van § 1.” ;

3° aan § 7, vervangen bij decreet van 20 december 1995, wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt : “De Vlaamse regering bepaalt welke elementen van § 1, § 2, § 3, § 4, § 5 en § 6 in de modellen worden opgenomen in functie van de actuele noden.” ;

4° aan § 7, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Iedereen die dierlijke mest en andere meststoffen invoert in het Vlaamse Gewest is verplicht hiervan telkens aangifte te doen aan de Mestbank door middel van het mestafzetdocument, bedoeld in artikel 7. Dat mestafzetdocument geldt als aangifte.” ;

5° aan § 9, vervangen bij decreet van 20 december 1995, wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt : “Deze geheimhoudingsverplichting doet geen afbreuk aan de regeling inzake openbaarmaking van milieu-informatie, als bedoeld in Hoofdstuk II – Passieve openbaarmaking van het decreet van ... betreffende de openbaarheid van bestuur.”

Artikel 4

In artikel 5, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel worden de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxide en stikstof per dier en per jaar, voor de hierna opgesomde diersoorten vervangen door de volgende hoeveelheden :

“

Diersoort	Difosforpentoxide (P_2O_5) uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) - uitscheiding (kg/dier, jaar)
PLUIMVEE :		
opfokpoeljen van legkippen	0,21	0,36
Opfokpoeljen van slachtkuikenouderdieren	0,27	0,47

“ ;

2° in de tabel worden de woorden “Andere runderen” vervangen door de woorden “I.3° Andere runderen”.

Artikel 5

Aan artikel 7, § 2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt een 5° toegevoegd, die luidt als volgt :

“5° verplichte bestemming.”

Artikel 6

In artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het transport is verboden als blijkt dat de dierlijke mest of andere meststoffen zullen worden afgezet of vervoerd in strijd met de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.” ;

2° in § 2, eerste lid, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan de afzet van dierlijke mest door invoer, of de afzet van andere meststoffen evenals de afzet van mestoverschotten van producenten waarvan een of meer landbouw- of veeteeltinrichtingen gelegen zijn in een gemeente met een oorspronkelijke gemeentelijke productiedruk die hoger is dan 100 kg difosforpentoxide, beperken tot bepaalde gemeenten of arrondissementen.” ;

3° in § 2, tweede lid, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan producenten, waarvan geen enkele landbouw- of veeteeltinrichting gelegen is in een gemeente met een gemeentelijke productiedruk die hoger is dan 100 kg difosforpentoxide, verbieden hun mestoverschotten volledig of gedeeltelijk af te zetten in deze gemeenten.” ;

4° er wordt een § 2bis ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2bis. De Vlaamse regering kan voor de afzet van mestoverschotten die uitsluitend bestaan uit een effluent na bewerking van dierlijke mest, andere bepalingen vastleggen dan die bedoeld worden in § 2, op basis van de samenstelling van de dierlijke mest waarvan het effluent de bewerkingsrest is.” ;

5° aan § 3, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt :

“Deze totaliteit kan voor het gedeelte tussen het percentage bepaald in § 4, 4° en de 100 %, ingevuld worden door de verwerking van de niet verwerkingsplichtige dierlijke mest afkomstig van een ander bedrijf.” ;

6° in § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden telkens in 1° en 2° de woorden “op basis van de aangiften van 1998” geschrapt.

Artikel 7

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 9bis

De Vlaamse regering kan door een met redenen omklede beslissing individuele of collectieve afwijkingen toestaan voor de toepassing van artikelen 7, 8 en 9 van dit decreet in geval van algemene of bijzondere maatregelen die genomen zijn met toepassing van de diergezondheidswet van 24 maart 1987 ter voorkoming en bestrijding van dierenziekten, voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of delen ervan.”

Artikel 8

In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In § 4, 3°, vervangen bij het decreet 11 mei 1999, wordt in de tabel het woord “500” vervangen door het woord “450” ;

2° § 6, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Ter verbetering van de nutriëntenaanwending op cultuurgrond kan de Vlaamse regering afwijkingen op de hoeveelheid stikstof en fosfor in de vorm van dierlijke mest, bewerkte dierlijke mest en andere meststoffen toestaan, als die dierlijke mest, bewerkte dierlijke mest, of andere meststoffen de stikstof in dusdanige vorm bevatten dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging. De afwijkingen mogen niet tot gevolg hebben dat hierdoor binnen een meerjarig perspectief van maximum drie jaar meer stikstof en fosfor wordt toegediend dan toegelaten volgens de bemestingsnormen, bedoeld in artikel 14, 15, 15bis en 15ter. De Vlaamse regering bepaalt tevens de modaliteiten waaronder en de wijze waarop deze afwijkingen kunnen worden toegestaan.”.

Artikel 9

In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 6bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6bis. Behoudens de kwetsbare zones water, aangeduid in § 6, worden overeenkomstig § 2 tot en met § 5, vanaf 2002 jaarlijks extra kwetsbare zones water aangeduid en zo nodig herzien of aangevuld, die ingaan op 1 januari van het volgende jaar.” ;

2° § 8 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Voor de teelten en teeltcombinaties op percelen in de kwetsbare zones water zoals aangeduid in § 6, 3°, en ter uitvoering van § 6bis, is derogatie mogelijk van de maximale bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, als voldaan is aan de volgende algemene objectieve criteria overeenkomstig bijlage III, 2., b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG :

- a) lange groeiperiodes ;
- b) gewassen met hoge stikstofopname ;

Ter uitvoering van het eerste lid is een algemene derogatie toegestaan voor de teelten of teeltcombinaties waarbij :

- a) een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;
- b) een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd als de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

De algemene derogatie wordt toegestaan tot de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxide, kg totale stikstof en kg stikstof, uit dierlijke mest en andere meststoffen per ha en per jaar :

Gewasgroep	Difosfor-pentoxide	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen
Grasland	100	350	230
Maïs, voorafgegaan door 1 snede gras	100	275	230
Wintertarwe, gevolgd door een niet-vlinderbloemige groenbemester	100	275	200
Suikerbieten	100	275	200
Voederbieten	100	275	200
Spruitkool	100	275	200

De Vlaamse regering kan nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van de algemene derogatie.” ;

3° § 9 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 9. Voor de percelen, gelegen in de kwetsbare zones water zoals aangegeven in § 6bis met teelten of teeltcombinaties die niet beantwoorden aan een van de algemene derogatiecriteria van een lange groeiperiode als bedoeld in § 8, tweede lid, en van N-opname van 225 kg N/ha, kan een specifieke derogatie van de bemestingsnormen, bedoeld in § 7, worden toegestaan overeenkomstig bijlage III, 2., b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG rekening houdend met onder andere de specifieke elementen van bijlage III, 1., 3., van dezelfde richtlijn :

- a) bodemgesteldheid en grondsoort ;
- b) klimaatomstandigheden, neerslag en irrigatie ;
- c) landgebruik en landbouwpraktijken, waaronder vruchtwisselingssystemen en gebaseerd op een balans tussen :
 - 1) de te verwachten stikstofbehoeften van de gewassen ;
 - 2) de stikstoftoevoer naar de gewassen uit de bodem en uit bemesting die overeenkomt met :
 - i) de hoeveelheid stikstof die in de bodem aanwezig is op het moment dat het gewas de stikstof in significante mate begint te gebruiken (aanwezige hoeveelheden aan het eind van de winter) ;
 - ii) de toevoer van stikstof door de nettomineralisatie van de voorraden organische stikstof in de bodem ;
 - iii) toevoeging van stikstofverbindingen uit dierlijke mest ;
 - iv) toevoeging van stikstofverbindingen uit kunstmest en andere meststoffen ; en zonder afbreuk te doen aan de doelstelling van de EG-richtlijn 91/676/EEG.

De Vlaamse regering kan deze specifieke elementen vastleggen met inbegrip van de derogatie van de bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, en zo nodig de extra voorwaarden vastleggen waaronder deze bemestingshoeveelheden kunnen worden toegepast.”.

Artikel 10

In artikel 15ter, § 2, 2°, en in artikel 15ter, § 2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de woorden “tot 1 januari 2002” vervangen door de woorden “tot 31 december 2007 of tot het natuurrichtplan in voege is getreden”.

Artikel 11

Aan artikel 15quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 5. Voor een perceel, gelegen in een fosfaatverzadigd gebied waarvan, op grond van analyse, wordt bewezen dat het fosfaatbindend vermogen van 0 tot 90 cm diepte, kleiner of gelijk is aan 25 mmol P per kg luchtdroge grond, en het gehalte aan P_{oxalaat} van 0 tot 30 cm diepte kleiner of gelijk is aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond, gelden de bepalingen van § 1 niet en wordt de bemesting beperkt tot de volgende hoeveelheden difosforpentoxide in kg per ha en per jaar : 90 voor grasland, 80 voor maïs, 70 voor gewassen met lage stikstofbehoefte, 70 voor andere gewassen. Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven. In dit geval zijn de kosten van de analyse ten laste van de Mestbank.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn om de analyse uit te voeren.”

Artikel 12

In artikel 15septies, 1°, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende woorden geschrapt : “met uitzondering van de verhoging van de bemestingsnorm van 450 tot 500 kg N/ha voor “totale stikstof” voor grasland”.

Artikel 13

In artikel 15octies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden “De vergoeding is eisbaar van zodra de overdracht vast gedateerd is.” vervangen door de woorden “De vergoeding is eisbaar zodra de overdracht een vaste dagtekening heeft gekregen.” ;

2° in § 3, tweede lid, worden de woorden ““bij ter post aangetekende brief genotificeerd door het aankoopcomité.” vervangen door de woorden “met een aangetekende brief, genotificeerd door de Mestbank.” ;

3° aan § 3 worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

“In de volgende drie gevallen kan de aanvrager de zaak aanhangig maken bij de rechter van de plaats waar het goed gelegen is :

1° bij ontstentenis van de notificatie binnen de gestelde termijn ;

2° als de Mestbank van oordeel is dat de aanvraag niet in aanmerking komt voor de vergoeding van patrimoniumverlies ;

3° als de aanvrager het genotificeerde bedrag te laag acht.

De vordering moet, op straffe van verval, worden ingeleid binnen drie maanden na het verstrijken van de termijn waarbinnen de notificatie had moeten gebeuren of na de datum van de afgifte op de post van de notificatie door de Mestbank." ;

4° in § 4 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Overeenkomstig artikel 15quinquies, § 3, en 15sexies, § 4, kunnen eigenaars van bebouwde percelen of cultuurgronden die gelegen zijn in de gebieden, bedoeld in artikel 15, § 6, 15bis, § 1, en 15ter, de verplichte aankoop vragen. De vergoeding waartegen de verplichte aankoop gebeurt, wordt vastgesteld overeenkomstig de vergoedingsregels die gelden voor onteigeningen ten algemenen nutte. Er wordt geen rekening gehouden met de waardevermindering die voortvloeit uit artikel 15, § 6, 15bis, § 1, en 15ter, of uit de op basis van deze bepalingen genomen maatregelen.” ;

5° in § 6, wordt het tweede lid, vervangen door wat volgt :

“De door de rechter vastgestelde vergoeding wordt, krachtens het vonnis en zonder dat het vooraf moet worden betekend, door de Mestbank in de Deposito- en Consignatiekas gestort. De Mestbank stelt de betrokkene in kennis van deze verrichting.” ;

6° in § 6, wordt het derde lid, vervangen door wat volgt :

“Op zicht van het vonnis en van het hypothecaire getuigschrift, uitgereikt na de datum van overschrijving van het vonnis, is de beambte van de Deposito- en Consignatiekas gehouden het gestorte bedrag aan de rechthebbenden te overhandigen als er geen beslag op, of verzet tegen de gestorte sommen bestaat.”.

Artikel 14

In artikel 16 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. De opbrenging van dierlijke mest op andere grond dan cultuurgrond is verboden, behalve het opbrengen van stalmest en bewerkte dierlijke en andere meststoffen waarin de stikstof in dusdanige vorm aanwezig is dat slechts een beperkt deel van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging, in het kader van de bemesting van de plantput bij aanplantingen langs wegen, bij bosaanplanting of bij het aanleggen en onderhoud van tuinen en parken. Het is eveneens verboden dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen te lozen of te storten in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren, alsmede op openbare wegen, bermen en op alle andere plaatsen die geen cultuurgronden zijn.”.

Artikel 15

In artikel 17 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 1° en 2°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “21 september” vervangen door de woorden “15 september” ;

2° in § 1, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de bepaling onder 3° vervangen door wat volgt :

“3° op alle zon- en feestdagen. Deze verbodsbepaling geldt evenwel niet voor chemische meststoffen ;” ;

3° in § 4, 2°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “worden ondergewerkt” vervangen door de woorden “worden ingewerkt” ;

4° in § 4, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt de bepaling onder 3° vervangen door wat volgt :

“3° onder emissiearme opbrenging van andere meststoffen, andere dan die bedoeld worden in 2°, en dierlijke mest, andere dan die bedoeld worden in 2°, wordt verstaan :

a) voor grasland : zode-injectie ofwel sleepslangtechniek ;

b) voor niet-beteelde cultuurgrond : mestinjectie of het in twee opeenvolgende werkgangen uitspreiden en inwerken van de mest, waarbij de mest binnen twee uur na het uitspreiden moet zijn ingewerkt op het perceel in kwestie. Op zaterdagen is het verplicht om de dierlijke mest onmiddellijk in te werken ;

c) voor beteelde cultuurgronden andere dan grasland : mestinjectie of sleepslangtechniek ;” ;

5° een § 4bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4bis. Effluenten afkomstig van de bewerking of verwerking van dierlijke mest, en die een lager gehalte hebben aan ammoniakale stikstof dan 1 kg NH₄-N per 1000 l of 1 kg NH₄-N per 1000 kg, moeten niet worden ingewerkt.

Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven dat bij de toediening van het effluent aanwezig moet zijn. De kosten van de analyse vallen ten laste van de aanvrager.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn om die analyses uit te voeren ;” ;

6° in § 6, 1°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden een d) en een e) toegevoegd die luiden als volgt :

“d) voor uitzonderlijke teelten die nog een belangrijke stikstofopname hebben in de periode van uitrijstop en waar de bodem onvoldoende stikstof kan leveren uit voorraad of mineralisatie ;

e) specifieke derogaties zoals bedoeld in artikel 15, § 9 ;” ;

7° in § 7, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “In afwijking van § 1, 1° en 2°” vervangen door de woorden “In afwijking van § 1, 1° en 2° en § 2, is de opbrenging van stalmest toegelaten tot 15 november en vanaf 15 januari.” ;

8° in § 8, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“In afwijking van § 1, 1° en 2°, is de opbrenging van andere meststoffen en bewerkte dierlijke mest die stikstof in dusdanige vorm bevatten, waarbij een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van opbrenging of waarbij de inhoud aan totale stikstof laag is, steeds toegelaten ;” ;

9° er wordt een § 9 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 9. De Vlaamse regering kan nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van de algemene derogatie inzake de opbrenging van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen op cultuurgronden.”

Artikel 16

In artikel 18, § 2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, en artikel 20bis, § 4, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt telkens het woord “overschrijving” vervangen door het woord “overschrijding”.

Artikel 17

In artikel 19 van hetzelfde decreet wordt de tweede zin geschrapt.

Artikel 18

In artikel 20, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a) en § 3” vervangen door de woorden “in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a) en § 7”.

Artikel 19

In artikel 20bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 3. De producent of gebruiker die opteert voor het nutriëntenbalansstelsel moet dat kenbaar maken aan de Mestbank aan de hand van de bijgevoegde stavingsstukken naar aanleiding van de aangifte conform artikel 3 betreffende het productiejaar waarop de aangifte betrekking heeft en naar aanleiding van een controle voor het lopende productiejaar en hij moet vermelden welke balans(en) als bedoeld in § 2 hij toegepast heeft of toepast, en hij moet opgeven of hij dat doet op individuele basis of in het kader van een milieubeleidsovereenkomst.” ;

2° aan § 5 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Bovendien wordt aan de producent of gebruiker die het nutriëntenbalansstelsel toepast en die de mestuitscheidingsbalans alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten van het productiejaar waarin de controle gebeurt door de toezichthoudende ambtenaren niet ter inzage kan geven, voor dat productiejaar het forfaitaire stelsel opgelegd, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 2.”

Artikel 20

In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 19 december 1997, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° een § 3bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3bis. In geval het totale bedrag van de drie basisheffingen, zoals bepaald in artikel 21, § 1, § 2 en § 3, van een bedrijf kleiner is dan 25 euro, dan wordt dit bedrag niet geïnd.” ;

2° in § 5, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 19 december 1997 en 21 december 2001, worden in het laatste lid de woorden “in § 3 van artikel 3” vervangen door de woorden “in § 7 van artikel 3” ;

3° in § 6, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden in 1° de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de definitie van MPFp wordt vervangen door wat volgt :

“MPFp = de forfaitaire productie van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P_2O_5 , het product van de gemiddelde veebezetting in de veeteelt- of landbouwinrichting gedurende het voorbije kalenderjaar en de overeenkomstige forfaitaire uitscheidingshoeveelheden per dier uitgedrukt in kg P_2O_5 , zoals vastgesteld in artikel 5, § 1. Als de producent gebruik maakt van het nutriëntenbalansstelsel van het type mestuitscheidingsbalans, wordt voor de diersoort andere varkens met een gewicht van 20 tot 110 kg de waarde 5,33 kg P_2O_5 per dier per jaar gebruikt tenzij de reële uitscheidingshoeveelheid hoger is. In dat geval wordt de reële uitscheidingshoeveelheid gebruikt die verkregen is in de mestuitscheidingsbalans ;” ;

2° de woorden “MPBnforf” en “MPpforf” worden vervangen door de woorden “MPBFn” en “MPFp”.

4° een § 7 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 7. In geval het bedrag van de superheffing SH1 of SH2, zoals bepaald in artikel 21, § 6, van een producent kleiner is dan 25 euro, dan wordt dat bedrag niet geïnd.”

5° een § 8 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Voor wat betreft het aanslagjaar 2001, wordt de heffing niet geïnd voor zover het totale bedrag van de heffingen van § 1, § 2 en § 3, of § 6 niet hoger was dan 12,39 euro.”.

Artikel 21

Aan artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt een § 8 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Tegen deze beslissing kan uiterlijk binnen een termijn van 3 maanden nadat de heffingsplichtige er kennis van had, op straffe van verval, een vordering ingesteld worden bij de rechtbank van eerste aanleg.”.

Artikel 22

In artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 7 ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001, wordt opgeheven ;

2° § 9, § 10, § 11 en § 12, worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“§ 9. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens degene die met overtreding van artikel 4 het voorgeschreven register niet bijhoudt een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro.

§ 10. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens elke erkende mestvoerder een administratieve geldboete opgelegd van 10 euro per mestafzetdocument dat niet binnen de gestelde termijn werd bezorgd aan de Mestbank.

- § 11. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens degene die met overtreding van artikel 20bis, § 5, eerste lid, de jaarlijks opgemaakte balansen, alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten gedurende de gestelde termijn niet ter inzage houdt van de toezichthoudende ambtenaren, een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro.
- § 12. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens de mestvoerder of de exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid, of een verwerkingseenheid een administratieve geldboete opgelegd van 200 euro, als hij de bepalingen, die vermeld staan in de documenten die het vervoer van mest steeds vergezellen, bedoeld in artikel 7 en artikel 8, niet naleeft.”

Artikel 23

In artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° § 2 wordt vervangen door : “§ 2. Op basis van het voortgangsrapport, bedoeld in artikel 34, over het jaar 2005, beslist de Vlaamse regering ten laatste op 31 oktober 2006 over de opheffing van de standstill, bedoeld in § 1, en de modaliteiten ervan met ingang van 1 januari 2007.”
- 2° in § 3 en § 5, de woorden “31 december 2001”, “1 januari 2002” en “aanslagjaar 2000 (bedrijfssituatie 1999) respectievelijk vervangen door de woorden “31 december 2005”, “1 januari 2006” en “aanslagjaar 2005 (bedrijfssituatie 2004)”.

Artikel 24

In artikel 33bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000, 8 december 2000 en 9 maart 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden in de tabel de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxide en stikstof per dier en per jaar voor de hierna opgesomde diersoort vervangen door de volgende hoeveelheden :

“

Diersoort	Difosforpentoxide (P ₂ O ₅) – uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) - uitscheiding (kg/dier, jaar)
PLUIMVEE :		
opfokpoeljen	0,21	0,36

“ ;

- 2° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt voetnoot (2) vervangen door wat volgt :

“(2) Voor de berekening van de nutriëntenhalte mag, ingeval bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996 de diersoort “zeugen inclusief biggen” werd aangegeven en de biggen niet werden aangegeven onder “biggen minder dan 10 weken” een extra nutriëntenhalte, genoemd compensatie biggen, worden toegekend die berekend wordt als volgt :

1° voor de P_2O_5 -uitscheiding : met de hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven “zeugen inclusief biggen” x 8,08 kg P_2O_5 ;

2° voor de N-uitscheiding : met de hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven “zeugen inclusief biggen” x 9,84 kg N

De “compensatie biggen” mag vanaf 1 januari 2003 enkel gebruikt worden voor de productie afkomstig van biggen met een gewicht van 7 tot 20 kg die geboren zijn op de inrichting waaraan de “compensatie biggen” toegekend werd ;

3° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt in voetnoot (3) het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het aantal zeugen dat in aanmerking genomen wordt voor deze extra nutriëntenhalte, genoemd compensatie opfokzeugen, is beperkt tot 4 maal het aantal aangegeven “andere varkens”. ;

4° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt in voetnoot (5) het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het deel van de nutriëntenhalte dat toegekend werd voor de diersoorten waarvoor een herberekening werd toegestaan, mag enkel gebruikt worden voor de productie afkomstig van deze diersoorten.” ;

5° in § 5, wordt twee maal de datum “31 december 2004” vervangen door de datum “31 december 2006”. ;

6° er wordt een § 10 toegevoegd die luidt als volgt :

“§ 10 In geval de op basis van § 1, 2 of 3 toegekende nutriëntenhalte NHn en/of NHp van een landbouw- en/of veeteeltinrichting, lager is dan 85 % van de in artikel 21 § 6 bepaalde productie MPBFn en/of MPFp van het aanslagjaar 2001, dan wordt voor de landbouw- en/of veeteeltinrichtingen waaraan een nutriëntenhalte toegekend werd, de nutriëntenhalte NHn en NHp herberekend en ambtshalve toegekend op basis van 85 % van de gemiddelde veebezetting zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 2001. Deze herberekende nutriëntenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2002 en wordt alleen toegekend voorzover er voor het aanslagjaar 2003 minstens één aangifteplichtige gekend is bij de Mestbank. De voorwaarden en bepalingen vermeld in § 1, § 1bis, § 2, § 4 eerste lid, § 5, § 8 en § 9 blijven van toepassing bij de herberekening.”

Artikel 25

In artikel 33ter, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 1° worden de woorden “1° tot en met 31 december 2004 :” vervangen door de woorden “1° tot en met 31 december 2006 :” ;

2° in § 1, 1° wordt c) vervangen door wat volgt :

“c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5 alleen een milieuvergunning of akte die geldt als vergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor :

1) de gehele of gedeeltelijke overname van de nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;

2) de hernieuwing van de op het moment van de vergunningsaanvraag nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;

- 3) de verandering van een bestaande vergunde veeteeltinrichting die geen stijging van de vergunde mestproductie van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg heeft ;
- 4) de uitbreiding met stijging van de vergunde mestproductie van een bestaande veeteeltinrichting die niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en die beschikt over een nutriëntenhalte, in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting, die beschikt over een nutriëntenhalte. De aanvrager van de uit te breiden veeteeltinrichting moet tevens houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest. Het gedeelte dat kan bijdragen tot de uitbreiding wordt beperkt tot 75 % van de vergunning en tot 75 % van de nutriëntenhalte van de stop te zetten veeteeltinrichting ;
- 5) de exploitatie van een nieuwe veeteeltinrichting in agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting, die beschikt over een nutriëntenhalte, gelegen in een ander gebied dan agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De aanvrager van de nieuwe veeteeltinrichting moet tevens sinds 5 jaar houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest ;
- 6) de herlokalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkaveling, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigeningen van openbaar nut, op voorwaarde dat de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de definitief stopgezette, bestaande veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest.

Uitgezonderd in geval van overname mag de vergunning alleen toegekend worden of de akte alleen verleend worden, voorzover de aanvrager van de vergunning of degene die de melding van verandering doet dezelfde natuurlijke of rechtspersoon is als die welke voor deze inrichting bij de Mestbank gekend is als producent.

Voor de gevallen, vermeld onder 4), 5) en 6), moeten de stallen voldoen aan door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden met betrekking tot de ammoniakemissies en de toepassing van best beschikbare technieken.” ;

3° in § 1, 2°, worden de woorden “2° vanaf 1 januari 2005 :” vervangen door de woorden “2° vanaf 1 januari 2007 :” ;

4° in § 1, 2°, b), i worden de woorden “bekomen na 1 januari 2005,” op drie plaatsen vervangen door de woorden “bekomen na 1 januari 2007,”.

Artikel 26

In artikel 33ter, § 1, 4°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 maart 2001, worden de woorden “Een verhoging van de mestproductie of nieuwe mestproductie is uitgesloten” vervangen door de woorden “Een verhoging van de vergunde mestproductie of een nieuwe vergunde mestproductie is uitgesloten”.

Artikel 27

In artikel 33ter, § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 maart 2000 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2000, worden in het eerste lid de woorden “nadere regels” vervangen door de woorden “extra regels” en worden de volgende vier streepjes toegevoegd :

- “– veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan onderzoeksinstellingen ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van erkende natuurreservaten en Vlaamse natuurreservaten ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van militaire domeinen, resulterend onder het protocol dat de overdracht regelt van het beheer van militaire domeinen van het Ministerie van Defensie naar de administratie van de Vlaamse Gemeenschap (AMINAL) ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van dijken in opdracht van openbare besturen.”.

Artikel 28

In artikel 34, § 1, tweede gedachtestreep, wordt de woorden “het jaar 2004” vervangen door de woorden “het jaar 2006”.

Artikel 29

Aan artikel 35, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, worden de volgende woorden toegevoegd : “en toezicht op de rubrieken 9 (dieren) en 28.2 (opslagplaats van dierlijke mest) en 28.3 (inrichtingen waar dierlijke mest bewerkt of verwerkt wordt), bedoeld in de lijst als bijlage 1 gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning.”.

Artikel 30

In artikel 36 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° aan § 1, 1°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt een h) toegevoegd, die luidt als volgt :

“h) voertuigen doen halt houden.” ;

- 2° § 6 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6. De staalname en de analyse moet gebeuren conform het methodenboek met bemonsterings- en analyseprocedures in het kader van het Mestdecreet.”.

Artikel 31

Artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, 2°, en § 2, 2° en 4°, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt het woord “diersoorten” vervangen door de woorden “diersoorten en andere meststoffen” ;
- 2° § 1, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

“3° degene die dierlijke mest of andere meststoffen op cultuurgrond opbrengt in overtreding met artikel 17 ;” ;
- 3° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 1° vervangen door wat volgt :

“1° degene die met overtreding van artikel 3 de voorgeschreven aangifte niet binnen de gestelde termijn of foutief of onvolledig indient ;” ;
- 4° in § 2, 2°, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “artikel 7” vervangen door de woorden “artikel 7 en artikel 8” ;
- 5° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

“3° degene die met overtreding de in artikel 7 en 8 bedoelde dierlijke mest, afkomstig van de in artikel 5 opgesomde diersoorten en andere meststoffen, geproduceerd op een bedrijf of ingevoerd van buiten het Vlaamse Gewest, of andere meststoffen heeft vervoerd zonder het voorgeschreven mestafzetdocument juist en volledig op te maken en binnen de gestelde termijn over te zenden aan de Mestbank ;” ;
- 6° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 8° vervangen door wat volgt :

“8° degene die een gemeld transport niet uitvoert overeenkomstig de bepalingen in het opgemaakte document, bedoeld in artikel 7 of artikel 8, dat het vervoer van mest steeds moet vergezellen.” ;
- 7° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt een 1°bis ingevoegd, die luidt als volgt :

“1°bis. De mestvoerder of de exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid, of een verwerkingseenheid die de bepalingen, vermeld in de documenten die het vervoer van mest steeds vergezellen, bedoeld in artikel 7 en artikel 8, niet naleeft.” ;
- 8° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 2° vervangen door wat volgt :

“2° degene die op cultuurgrond een hoeveelheid dierlijke mest, andere meststoffen of chemische meststoffen opbrengt of laat opbrengen, groter dan de toegelaten hoeveelheden uitgedrukt in kg P₂O₅ en in kg N.” ;
- 9° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 5° vervangen door wat volgt :

“5° degene die diervoeders levert, aanvoert of laat aanvoeren zonder dat hij de geëigende correcte en volledige bescheiden ter staving van de aanvoerposten en afvoerposten, vermeld in artikel 20bis, heeft opgemaakt.”

Wijzigingsbepalingen

Artikel 32

In het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 61 wordt de bepaling onder 1° opgeheven ;
- 2° in artikel 62 worden de woorden ‘De artikelen 41 tot 60 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2000’ vervangen door de woorden ‘De artikel 41 tot 60 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2000 met uitzondering van artikel 46 dat in werking treedt op 1 januari 2002.’

Artikel 33

In het decreet van 3 maart 2000, houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° artikel 21 wordt vervangen door wat volgt :

‘Artikel 21

Artikel 38 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

‘Artikel 38

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2000, met uitzondering van :

- 1° de bepalingen van artikel 20, voorzover die artikel 15quinquies, § 3, 15sexies, § 4, 15 septies en 15octies, invoegen, die in werking treden op de datum die de Vlaamse regering vaststelt ;
 - 2° de bepalingen van artikel 22, 23 en 29, met betrekking tot het invoegen van artikel 33ter, § 1, 1°, c), en artikel 32, die in werking treden op de dag dat het decreet van 3 maart 2000, houdende de wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt ;
 - 3° de bepaling van artikel 26, 4°, met betrekking tot de invoering van artikel 21, § 6, 1°, dat in werking treedt op 1 januari 2002.’ ;
- 2° aan artikel 22 wordt een 3° toegevoegd, die luidt als volgt :
- ‘3° de bepaling van artikel 14 met betrekking tot de wijziging van artikel 21, § 6, 1°, eerste streepje, dat in werking treedt op 1 januari 2002.’

Artikel 34

Dit decreet treedt in werking op ... met uitzondering van artikel 10 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2002 en artikel 13 dat in werking treedt op de datum die de Vlaamse regering zal vaststellen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

ADVIEZEN VAN DE STUURGROEP VLAAMSE MESTPROBLEMATIEK

STUURGROEP VLAAMSE MESTPROBLEMATIEK

Secretariaat
D. Devenyns
Gulden-Vlieslaan 72
1060 Brussel
tel: 02/543 73 45
fax: 02/543 73 98
denise.devenyns@vlm.be

Verslag vergadering 03/09/2002

AANWEZIG¹:

Voorzitter: François Stuyckens (VLM)

Secretaris: Denise Devenyns (VLM)

Stemgerechtigde leden: Albert Bohnen (BB), Jan Bries (BDB), Claire Bosch (SERV/VEV), Sonja De Becker (BB), Saartje Degelin (BB), Guy Depraetere (ABS), Georges Hofman (UG), Roel Merckx (KU), Bart Martens (BBL), Jos Gysels (Natuurpunt), Jan Oeyen (SERV/VEV),

Leden met raadgevende stem: Pieter Gabriëls (ALT/vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Landbouw), Hendrik Neven (AMINAL/ vertegenwoordiger van de Vlaamse Minister voor Leefmilieu)

Anderen: Hilde Vandendriessche (Kabinet.Dua), Antoon Dobbelaere (VLM),

VERONTSCHULDIGD: Steven Vanholme (Natuurpunt), An De Schrijver (BBL)

AFWEZIG: Annick Clauwaert (SERV/ABVV), Véronique Van Haesebroeck (UA-UIA), Louis Weltjens (SERV/NCMV),

TIJD: van 9u30 tot 13u15

AGENDA:

1. Vaststelling van de agenda
2. Advisering van het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, zoals beslist op de Vlaamse Regering van 19/7/2002 (doc 2002-09-03/1)
3. Advisering van het voorontwerp van artikel x dat de verhouding regelt tussen de openbaarheid van milieu-informatie en de geheimhoudingsplicht in het meststoffendecreet (verdrag van Aarhus – Decreet openbaarheid) (doc 2002-09-03/4)
4. Varia

¹ Gebruikte afkortingen en termen in dit verslag:

- Landbouworganisaties: vertegenwoordigers van ABS (Algemeen Boerensyndicaat) en BB (Boerenbond);
- Milieubeweging: vertegenwoordigers van BBL (Bond Beter Leefmilieu), Natuurpunt (Natuurreservaten en De Wielewaal)
- Wetenschappelijke delegatie: vertegenwoordigers van BDB (Bodemkundige Dienst van België), UG (Universiteit Gent), UA-UIA (Universitaire instelling Antwerpen) en KU (Katholieke Universiteit Leuven)

De voorzitter opent de vergadering en stelt voor om het reeds aangemelde extra agendapunt 3 ook in het kader van deze decreetswijzigingen te adviseren.

De BB-delegatie wil vooraf het probleem van dit jaar in verband met het uitrijverbod vanaf 1 september in de kwetsbare gebieden aankaarten. Zij vragen het standpunt van de Stuurgroep leden hierover.

De Stuurgroep gaat akkoord met de voorgestelde agenda

1. Uitstel bemestingsverbod in kwetsbare gebieden

De landbouworganisaties stellen dat gelet op de uitzonderlijke weeromstandigheden dit jaar er zich vooral in Zuid-Limburg en Zuid-Brabant momenteel op zware gronden op de graanstoppel een ernstig probleem stelt. De vraag naar uitstel werd door het kabinet niet toegestaan behalve het feit dat er op zaterdag 31 augustus uitzonderlijk mest mocht uitgereden worden.

Zij wijzen erop dat ingevolge de weersomstandigheden het uitrijverbod in de kwetsbare gebieden in Nederland ook verlengd werd tot 15 september.

Na de voorliggende decreetswijzigingen zou anderzijds het uitspreiden van stalmest ook tot 15 november mogelijk worden in kwetsbare gebieden.

Proefveldgegevens vanuit de landbouwsector tonen aan dat een minimale bemesting gecombineerd met het inzaaien van een groenbemester beter is dan niets doen.

In bepaalde gevallen is de stalmest of de andere meststof reeds op de kopakker aanwezig.

De landbouworganisaties stellen voor om een beperkte bemesting gekoppeld aan de inzaai van een groenbemester toe te laten tot 15 september.

Zij dringen er daarom op aan dat de leden van de Stuurgroep de voor- en tegenargumenten zouden kunnen formuleren en dringend in een gezamenlijke brief aan de Minister zouden bezorgd worden.

De milieubeweging wijst erop dat de situatie in Nederland anders ligt gezien het over gans Nederland gaat en niet over een beperkt gebied zoals hier.

Zij menen dat dit uitstel nu een slecht signaal zou zijn van de Minister gelet op het reeds ingenomen standpunt van de Minister daaromtrent. Vanuit landbouwkundig oogpunt zijn er geen redenen tot uitstel. Anderzijds bestaat het gevaar dat die gronden waarvan men weet dat het nitraatresidu gehalte toch al te hoog ligt nu nog bijkomend bemest zullen worden.

De wetenschappelijke delegatie stelt dat de bemesting op zich strikt genomen niet noodzakelijk is maar dat het landbouwkundig beter is de mest die toch op de kopakker gelegen is uit te spreiden in plaats van hem ter plaatse te laten liggen. Met die mest moet trouwens sowieso iets gebeuren.

Opdat de opname van de N door een groenbemester nog betekenisvol zou zijn is de inzaai dringend noodzakelijk, indien een bemesting nu nog plaats zou vinden.

De wetenschappers zien geen wetenschappelijke argumentatie tot uitstel maar hebben wel begrip voor de praktische problemen die zich hierdoor momenteel op het veld stellen. Op de tarwestoppel is het praktisch de enige mogelijkheid om stalmest toe te dienen vóór het ploegen.

Op vraag van de vergadering haalt Mevrouw Hilde Vandendriessche, Kabinetsadviseur, de motivatie om geen uitstel te verlenen aan.

- uitstel door de Minister is decretaal voor deze gebieden niet mogelijk
- de aangeduide kwetsbare zones zijn juist nitraatgevoelig en worden gebruikt voor de winning van drinkwater en dus moet om redenen van volksgezondheid en milieuredenen nitraatuitspoeling in het najaar voorkomen worden
- er is uitwijkmogelijkheid voor de mest naar de overige niet kwetsbare gebieden.
- het risico dat de resultaten van de meetpunten de norm zullen overschrijden is groot
- het risico dat de nitraatresiduwaarden voor de beheersovereenkomsten te hoog zullen uitvallen is hoog.
- het beleid kan er niet op aansturen dat de 50 mg/l mogelijk zou overschreden worden op eigen verantwoordelijkheid.
- uit de nitraatresidumetingen van vorige jaren blijkt dat juist op graanpercelen er zich problemen voordoen.
- De voorliggende decreetswijzigingen voorzien juist in algemeen gebied een vervroeging van de uitrijregeling tot 15 september.

De landbouworganisaties en de wetenschappelijke delegatie kunnen zich akkoord verklaren met een uitstel mits aan volgende randvoorwaarden worden voldaan:

- een beperking van de hoeveelheid nog toe te dienen mest
- een verplichte inzaai van een groenbemester
- beperking tot het nitraatgevoelig gebied van Vlaams-Brabant en Limburg
- beperking tot akkerland
- beperking tot bedrijfseigen mest of mest die reeds op de kopakker ligt

De Stuurgroep met uitzondering van de milieubeweging vraagt dat de Minister op basis van de hierboven aangehaalde argumenten de beslissing tot een verlenging van de uitrijregeling nogmaals in overweging zou willen nemen en indien mogelijk bij hoogdringendheid de nodige procedure inzet bij het Vlaams Parlement.

2. Advisering van het voorontwerp van decreetswijzigingen

2.1.Toelichting bij het voorontwerp van decreetwijzigingen

Mevrouw Hilde Vandendriessche geeft toelichting bij het voorontwerp van decreetswijzigingen (Doc 2002-09-03/1). Zij vermeldt enkel de grote lijnen van de wijzigingen. De reden tot wijzigingen zijn een aantal technische en praktische zaken waarvoor vooral de landbouwsector vragende partij is:

- *Samenvoegen van bedrijven mogelijk maken (artikel 25 c 4)*

Sedert het mestdecreet van 1996 is er een stand still in Vlaanderen waardoor nieuwe vergunningen of uitbreidingen van bestaande vergunningen niet meer mogelijk zijn. Daardoor zijn onefficiënte uitbatingen ontstaan door bijvoorbeeld de overname van het ouderlijk bedrijf van man en vrouw die op twee verschillende locaties gelegen zijn. De mogelijkheid tot het samenvoegen doet geen afbreuk aan het stand still principe. Door de inlevering van 25 % van de nutriëntenhalte en 25 % van de vergunning van het deel dat toegevoegd wordt aan een ander bedrijf wordt zelfs een kleine afbouw gerealiseerd.

Deze samenvoeging doet geen afbreuk aan artikel 9 van het decreet met name de mestverwerkingsplicht.

- Verplaatsing van bedrijven (artikel 25 c 5)

Voor ruimtelijk slecht gelegen bedrijven was sinds 1996 geen mogelijkheid meer om een verplaatsing uit te voeren. Door een verplaatsing mogelijk te maken wordt een koude sanering voor die bedrijven vermeden.

Voor deze verplaatsing is geen afbouw van 25 % voorzien.

- Afwijkende bemestingsnorm voor de fosfaatverzadigde gronden (artikel 11)

Voor de gronden met een zeer beperkt fosfaatbindend vermogen wordt een afwijkende fosfaatbemesting toegestaan die overeenkomt met de gemiddelde onttrekkingsnorm van 70 à 80 kg P₂O₅/ha van het gewas.

Voor deze gronden kan door de huidige strenge bemestingsnorm (40 kg P₂O₅/ha) op termijn opbrengstverlies ontstaan voor de teelten.

Op vraag van de vergadering wordt verduidelijkt dat hier vooral praktische en technische overwegingen gespeeld hebben en minder de zuiver wetenschappelijke gronden.

- Verlenging van de ontheffing van de strenge bemestingsnorm voor akkerland (artikel 10)

Tot eind 2007 of tot het natuurrichtplan in voege is getreden wordt verlenging gegeven van de ontheffing voor akkerland gelegen in kwetsbaar gebied natuur. Dit zijn trouwens de enige percelen waarop een echte nultbemesting van toepassing is omdat deze percelen niet kunnen begraasd worden.

- Realisatie van de bewarende maatregelen in het kader van de afbakening van de nieuwe kwetsbare gebieden (artikel 8 1°, 15 1°)

De bemestingsnorm voor de totale hoeveelheid stikstof voor grasland wordt van 500 kg N/ha naar 450 kg N/ha gebracht vanaf 2003.

De uitrijperiode voor meststoffen op cultuurgronden in het algemeen gebied gelegen wordt ingekort van 21 september naar 15 september

- Mogelijkheid tot derogatie in de nieuw afgebakende kwetsbare gebieden en de nitraatgevoelige gebieden buiten de grondwaterwinningen. (artikel 9)

In § 8 1° van het decreet wordt hetgeen vermeld staat in de nitraatrichtlijn herhaald.

In § 8 2° wordt de algemene derogatie voorzien gekoppeld aan een aantal voorwaarden en voor bepaalde teelten die op basis van wetenschappelijk onderzoek weerhouden zijn.

Het is de bedoeling van de Vlaamse Regering om de mogelijkheid tot derogatie direct uitvoerbaar te stellen en niet te wachten op het advies van het Europees Nitraatcomité.

Er is geen bijkomende beperking op het gebruik van chemische meststoffen. Hiermee wil men de keuzemogelijkheid aan de landbouwer zelf geven. Dit is een stap in de richting van een vereenvoudigd decreet waarbij boven alles de norm van 50 mg nitraat per liter gesteld wordt.

In § 9 van het decreet wordt de specifieke derogatie voorzien die geldt voor bepaalde teelten en teeltcombinaties die niet beantwoorden aan de algemene derogatiecriteria maar waarvoor toch een derogatie verantwoord is op basis van andere objectieve criteria.

Ook hier wordt in het artikel verwezen naar de nitraatrichtlijn waarop de specifieke elementen gebaseerd zijn.

Via een besluit van de Vlaamse regering kunnen dan deze specifieke criteria vastgelegd worden.

- Vereenvoudiging gebruik van effluënten (artikel 15 en andere)

Dit artikel zal de afzet van de effluënten na het be- en/of verwerken van mest vereenvoudigen.

Dit is een flankerende maatregel in het kader van de afbakening van de bijkomende kwetsbare gebieden namelijk het bewerken en verwerken maximaal stimuleren.

Bij deze effluënten kan de hoeveelheid ammoniakale stikstof zeer laag zijn zodat er weinig vervluchtiging optreedt en het inwerken bij het spreiden dus niet verplicht wordt.

- Uitstel superheffing nutriëntenhalte (artikel 31 en 32)

Dit betreft een decreetregeling van technische aard gezien de nutriëntenhalte zelf al uitgesteld was.

De vergadering heeft nog volgende vragen bij deze toelichting:

De BB-delegatie vraagt waarom deze Stuurgroep tegen 5 september een advies moet uitbrengen gezien de SERV maar vergadert op 11 september.

Mevrouw Vandendriessche antwoordt dat de Vlaamse Regering het advies van de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek, van de SERV en van de MiNa-Raad tegen 5 september 2002 gevraagd heeft. De regering wil ook nog tijdig het advies van de raad van state kunnen vragen.

De milieubeweging merkt op dat het huidig decreet voorziet dat de nitraatresidu-norm tegen eind dit jaar gedifferentieerd wordt en dus na de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek, nog een procedure tot decreetswijziging moet ingezet worden.

De BB-delegatie ondersteunt de milieubeweging bij deze opmerking en vraagt waarom dit nu nog niet opgenomen is. Zij stelt vragen waarom de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek nog niet beschikbaar zijn.

De voorzitter antwoordt dat de onderzoekstermijn door de voorzitter van de Stuurgroep N-eco² beperkt is verlengd.

De BB-delegatie verwijst naar de decretaal voorziene datum van juli 2002.

2.2. Bespreking van het voorontwerp van decreetswijzigingen

De voorzitter stelt voor om de decreetswijzigingen artikelsgewijs te bespreken. De BB-delegatie wil ook wijzen op andere belangrijke, zometeen voor landbouw fundamentele knelpunten in het decreet die niet aan de orde komen in deze decreetswijzigingen maar toch ook onderdeel van dit advies moeten uitmaken.

De BB-delegatie vindt het een gebrek van dit voorontwerp van decreet dat een aantal belangrijke fundamentele knelpunten niet aangepakt zijn temeer daar een aantal andere zaken wel fundamenteel wijzigingen in tegenstelling tot wat in de memorie van toelichting staat. De BB-delegatie wijst erop dat op 17 juli een aantal berekeningen werden gevraagd waarbij de minister heeft toegezegd dat de resultaten ter beschikking zouden zijn voor de stuurgroepbespreking.

Enkele voorbeelden van fundamentele knelpunten zijn:

- de mestverwerkingsplicht
- de hangende dossiers nutriëntenhalte

De minister belooft billijkheid bij de behandeling van de bezwaren nutriëntenhalte, maar daar is niets van gekomen.

Het ABS sluit zich aan bij deze opmerkingen en wijst ook op het acuut probleem van de recente beslissingen nutriëntenhalte waarvoor de raad van state zich onbevoegd verklaart.

De milieubeweging is akkoord met een artikelsgewijs bespreking waarbij daarna de leemtes kunnen aangegeven worden.

Ook de milieubeweging vindt dat met dit decreet verder zou kunnen gegaan zijn en stelt dat zij reeds twee jaar geleden om een grondige herziening vroegen. De nutriëntenhalte is nog steeds een "halte" waardoor er nog geen oplossing is voor het mestoverschot na 2004. Zij pleiten voor een mestproductierecht voor onbepaalde duur.

Ook de wetenschappelijke delegatie meent dat men verder had kunnen gaan in de wijzigingen. Anderzijds wordt opgemerkt dat te snel opeenvolgende wijzigingen niet wenselijk zijn. Naar aanleiding van de daling van de bemestingsnormen zou het beleid de kans moeten geven om de resultaten daarvan op het terrein te kunnen aantonen. De landbouwsector is daar ook voorstander van.

SERV/VEV stelt dat omwille van deze opmerkingen de huidige wijzigingen niet op de helling moeten gezet worden.

De milieubeweging waarschuwt wel voor de steeds opduikende rechtsonzekerheid door bepaalde wijzigingen in het vooruitzicht te stellen bijvoorbeeld wat de mestverwerkingsplicht betreft.

De BB-delegatie stelt dat de mestverwerkingsplicht geen doel op zich is maar een middel en dus kan wijzigen zonder de vooropgestelde milieudoelstellingen, namelijk minder nutriënten op Vlaamse bodem, in het gedrang te brengen.

ALT beaamt dat technische aangelegenheden kunnen evolueren en dat de wetgeving aldus moet volgen.

De voorzitter meldt dat op een volgende Stuurgroepvergadering het voortgangsrapport zal voorgesteld worden en naar aanleiding daarvan ook algemene zaken aan bod kunnen komen.

2.3. De artikelsgewijze bespreking van de decreetswijzigingen

Artikel 1 : geen opmerkingen

Artikel 2 :

Punt 3 ° : definitie van bedrijf

SERV/VEV maakt de algemene opmerking dat zij niet akkoord kunnen gaan met een dergelijke definitie van bedrijf waarbij meerdere “bedrijven” samengevoegd worden. De woorden “ of meer” dienen geschrapt te worden. Het mestdecreet is de enige wetgeving waarin bedrijven die ver uit elkaar gelokaliseerd zijn samen worden genomen.

De BB-delegatie wijst hierbij op een fundamentele opmerking op de toepassing van het mestdecreet dat indien de bedrijven op verschillende locaties gelegen zijn de definitie niet steeds toegepast wordt maar wel indien ze op dezelfde locatie gelegen zijn. Dit is een onaanvaardbare discriminatie van goed gestructureerde bedrijven t.o.v. uitbatingen op verschillende locaties met in globale omvang dikwijls meer dieren.

Punt 5° : huiskavel :

De milieubeweging stelt dat de huiskavels in oppervlakte zouden moeten beperkt worden om te voorkomen dat ze te kwistig worden toegekend. Ook de omschakeling van grasland naar akkerland (mais) zou moeten verhinderd worden. Er wordt een voorbeeld aangehaald uit West-Vlaanderen waarbij een grote huiskavel omgezet is van grasland naar maïs. Zij vragen daarom dat de oppervlakte van de huiskavel in relatie zou zijn tot de grootte van het bedrijf indien een algemene maximum oppervlakte niet haalbaar blijkt.

De BB-delegatie wijst erop dat de huidige definitie duidelijk is en dat indien er misbruiken zijn de Mestbank moet optreden. Het is niet omdat er mogelijks enkele misbruiken zijn dat er een nieuwe definitie moet komen.

De ALT vreest voor de rendabiliteit en voor het efficiënt werken van de melkveebedrijven bij een beperking in oppervlakte van de huiskavel.

De Wetenschappelijke delegatie stelt dat een teeltrotatie nodig is om efficiënter te werken en een oppervlaktebeperking nergens op slaat.

Ook de andere Stuurgroepleden kunnen zich niet aansluiten bij het standpunt van de milieubeweging.

Punt 6 ° : bepaling 56 °: intensief grasland:

De wetenschappelijke delegatie vindt dit een slecht gekozen term. Er wordt “overig grasland” voorgesteld als alternatief. Ook de BB-delegatie vindt dit een terechte opmerking en is voorstander van een andere term, zonder zich evenwel akkoord te verklaren met de term ‘overig grasland’. De milieubeweging merkt op dat de term “overig grasland” irrelevant is omdat deze – i.t.t. de term “intensief grasland” – nergens in het decreet voorkomt.

Punt 6 ° bepaling 57 °: park :

De BB-delegatie merkt op dat de term “park” op zich in het decreet niet voorkomt maar er is wel sprake van parken en tuinen. Waarom wordt de term tuin dan niet gedefiniëerd.

Punt 6° bepaling 58° : de milieubeweging vraagt of het inwerken van mest voldoende is om de ammoniakvervluchting tegen te gaan. De wetenschappelijke delegatie antwoordt bevestigend.

Artikel 3

Punt 1° : aangifte invoerder

De milieubeweging vraagt info in verband met de melding van de transporten. De Mestbank licht toe.

Punt 2 ° : aangifte andere meststoffen

De milieubeweging wijst erop dat hierdoor geen juridisch probleem mag ontstaan bij de inning van de heffing op het gebruik van andere meststoffen.

Artikel 4

Betreft aanpassing uitscheidingsnormen voor opfokpoeljen.

De milieubeweging vindt dat men hier ook uitscheidingsnormen van andere diersoorten had kunnen aanpassen. Zij verwijzen naar een studie van het CLE die aantoonde dat voor rundvee de normen zwaar onderschat zijn.

De voorzitter meldt dat inderdaad ook voor andere diersoorten zoals pluimvee de normen niet overeenstemmen met de praktijksituatie. Hij verwijst hierbij naar een praktijkstudie die uitgevoerd werd door de P.D.L.T. te Geel.

Gelet op de steeds wijzigende bedrijfsomstandigheden, de voedertechnieken enz. is een voortdurende evaluatie noodzakelijk.

Artikel 5 : geen opmerkingen

Artikel 6

Punt 1°: mesttransport

De milieubeweging vraagt een bijkomende vermelding “ voor zover de export conform de bepalingen van het ontvangende land is “.

De landbouworganisaties vinden dit overbodig.

De voorzitter meldt dat deze extra bepaling inderdaad overbodig is gezien de Europese reglementering ter zake.

Punt 2°, 3° en 4°:LAT- plicht

Naar aanleiding van deze wijzigingen wordt door de Stuurgroep unaniem voorgesteld om de volledige LAT-plicht uit het meststoffendecreet af te schaffen.

De milieubeweging blijft wel voorstander om deze transporten enkel via een erkend mestvoerder toe te laten indien niet binnen de eigen of naburige gemeente kan afgezet worden zodat de controlemogelijkheden behouden blijven.

De Stuurgroep is unaniem akkoord.

Punt 3° en 4° zou aldus kunnen geschrapt worden.

Artikel 7

Geen opmerkingen

Artikel 8

Punt 1° : bemestingsnorm voor grasland van 500 kg N naar 450 kg N

De wetenschappelijke delegatie stelt dat 500 kg N/ha voor hoog productieve graslanden zeker te verdedigen is. Het is veel belangrijker om correct te werken dan een lagere algemene norm op te leggen. Metingen in het najaar bij goed uitgebate graslanden geven weinig problemen.

Zowel de landbouworganisaties als het VEV en FEVIA kunnen zich hierbij aansluiten. De milieubeweging ondersteunt de reductie tot 450 kg N.

Punt 2° : toevoeging bewerkte dierlijke mest

Naar aanleiding van deze wijziging wordt erop gewezen dat de toepassing van meststoffen in een meerjarige perspectief ook zou moeten kunnen in de kwetsbare gebieden.

Er is unanimiteit binnen de Stuurgroep omtrent dit voorstel.

Artikel 9

Punt 1° : herziening kwetsbare gebieden

De milieubeweging pleit hier voor een auto-executief systeem waarbij de beslissingsboom decretaal vast ligt. Bij een slecht resultaat kan op basis van de beslissingsboom direct bepaald worden of het gebied al dan niet kwetsbaar wordt en is er niet telkens overleg over de afbakening nodig.

De afbakening mag niet omkeerbaar zijn zolang er geen eutrofiëringsnorm vastgelegd is. In het kader van het decreet integraal waterbeleid zal per deelbekken een eutrofiëringsnorm moeten bepaald worden.

Voor de landbouworganisaties voldoet het huidig voorstel vandaag en zij wijzen op de noodzaak van een stimulerend beleid.

De wetenschappelijke delegatie merkt op dat regelmatige wijzigingen van de afbakeningen ook onzekerheid kan creëren naar de landbouwer toe.

Punt 2°: de algemene derogatiemogelijkheid

De milieubeweging vindt dit artikel problematisch gelet op de toepassing ervan zonder dat er een akkoord is van Europa. Er zou minstens in het decreet een vermelding moeten komen omtrent de toepassing behoudens afwijzing door het Nitraatcomité van Europa. Zodat de Vlaamse regering de toepassing kan opschorten zonder decreetswijziging.

De BB-delegatie is hiermee niet akkoord.

De randvoorwaarden omtrent de begrazing die in de wetenschappelijke onderbouwing van de derogatie zijn vermeld dienen in een uitvoeringsbesluit vastgelegd te worden en samen met het decreet in voege te treden.

De BB-delegatie is hiermee niet akkoord.

De milieubeweging stelt dat anders Europa dit derogatieverzoek niet zal goedkeuren.

De wetenschappelijke delegatie merkt op dat de fosfaatsnorm (100) nogal hoog is ten opzichte van de N-norm (350) .

350 kg N/ha is te weinig om een goede graslandproductie te krijgen.

De nutriëntenonttrekking uit de bodem stijgt als er een hoge productie kan gehaald worden.

De wetenschappelijke delegatie vermeldt op vraag van de BB-delegatie dat het gras voor maïs 74 tot 143 kg N onttrekt uit de bodem en afgevoerd wordt via het gemaaid gras.

De BB-delegatie wijst erop dat er geen vergoedingen voorzien zijn maar toch een belangrijk opbrengstverlies optreedt bij grasland en de combinatie gras/maïs, waarbij de voorwaarde voor een snede gras te winnen voor maïs, gelet op een maximumnorm van 273 kg N onmogelijk is. Vergelijk voor deze gewascombinatie de totale N-norm buiten kwetsbaar gebied namelijk 340 kg N.

Zij stellen het belang van de extra beperking voor totaal P_2O_5 en totale N uit de tabel in vraag. Enkel een afwijking op de toepassing van de dierlijke mest (laatste kolom) was hier noodzakelijk. In de toelichting omtrent de wetenschappelijke onderbouwing in de vergadering van de Stuurgroep van 17-05-02 werd gemeld dat de normen uit de eerste twee kolommen niet terug getoetst zijn.

De BB-delegatie kan zich niet akkoord verklaren met de voorgestelde totale hoeveelheden stikstof voor grasland en de combinatie gras/maïs.

Het VEV en FEVIA zijn akkoord om de eerste twee kolommen uit de tabel te laten vallen.

Punt 3° : de specifieke derogatie

De milieubeweging merkt op dat strikt juridisch gezien met de specifieke derogatie hoger kan gegaan worden dan de algemene bemestingsnorm. Er zou hier niet hoger dan de algemene bemestingsnorm mogen toegelaten worden.

De landbouworganisaties merken op dat de maximumnorm de mogelijkheid moet bieden tot teeltcombinaties volgens artikel 14 §5 van het meststoffendecreet.

De derogatie moet hier trouwens met analyses onderbouwd worden.

Artikel 10 : ontheffing

De milieubeweging heeft voor dit artikel op zich geen bezwaar maar stelt dat de beperking in de tijd voor alle ambtshalve ontheffingen in alle groengebieden zou moeten toegepast worden. Dit uitstel van toepassing van de verstrengde normen creëert een bijkomende rechtsonzekerheid omdat ze selectief uitgevoerd wordt.

De BB-delegatie licht toe dat de ontheffing voor gezinsveeteeltbedrijven een verworven recht is. De huidige wijziging is het herstellen van een fout uit het verleden waarbij de akkerbouwers waren gelijkgesteld met de gezinsveeteeltbedrijven tot voor de decreetswijziging van 2000.

Zij wensen op dat vlak geen verdere uitbreidingen hiervan.

Artikel 11 : afwijking fosfaatverzadigde gronden

De milieubeweging is niet akkoord met deze uitzondering maar zou de voorgestelde aangepaste bemestingsnormen voor de fosfaatverzadigde gebieden met laag fosfaatbindend vermogen wel van toepassing laten worden op de

fosfaatrisicogebieden. Zij wijzen op de risico's van doorslag van fosfaat bij deze uitzondering.

De landbouworganisaties zijn helemaal niet akkoord met het voorstel van de milieubeweging.

De wetenschappelijke delegatie heeft vragen bij de wetenschappelijke rationele beweegredenen achter deze uitzondering. Zolang de verzadigingsgraad groot is wijzen de bepalingen op grote reserves.

Een lid van de wetenschappelijke delegatie wijst anderzijds op een praktisch probleem bij de toepassing van de huidige norm voor graslanden met grazende koeien. Een bemestingsadvies van 20 à 30 kg fosfaat is niet uitvoerbaar boven op de bemesting via de begrazing.

Dit artikel zou eventueel enkel voor graslanden kunnen voorzien worden.

Een ander lid van de wetenschappelijke delegatie stelt dat indien er opbrengstverlies zou zijn men beter de landbouwer kan vergoeden dan een extra bemesting toe te laten.

De hoeveelheden beschikbaar fosfaat op deze gronden dienen hier nagegaan te worden.

De wetenschappelijke delegatie stelt dat voor de fosfaatrisicogebieden het vroegere cijfermateriaal daaromtrent nagekeken dient te worden. Daar zijn allicht vanuit zuiver wetenschappelijk standpunt argumenten pro maar vanuit landbouwkundig oogpunt zal dat anders zijn.

De wetenschappelijke delegatie merkt op dat in artikel 15quater §2 4° van het mestoffendecreet nog steeds een pHKCL van 6 vermeld wordt terwijl dit fout is en 6.5 moet zijn. Zij zijn verbaasd dat dit nu ook niet aangepast is.

Artikel 13 : opkoopregeling en patrimoniumverlies

De milieubeweging stelt zich de vraag in hoeverre het patrimoniumverlies nodig is indien er toch beheersovereenkomsten zijn.

Voor de opkoopregeling stellen zij vragen in hoeverre deze afgestemd is op de opkoopregeling die voorzien is in het natuurdecreet van een latere datum.

Zij uiten ook hun bezorgdheid omtrent de financiële consequenties en in hoeverre die herbekeken zijn in het licht van de nieuwe kwetsbare gebieden.

De Mestbank verduidelijkt dat deze vergoedingen niet voorzien zijn in de nieuwe kwetsbare gebieden. De nieuw afgebakende kwetsbare gebieden betreffen deze omschreven in artikel 15 § 6bis die hier niet vermeld worden.

De BB-delegatie vraagt hierbij uitbreiding van deze vergoedingen voor de nieuw afgebakende kwetsbare gebieden omschreven in artikel 15 § 6bis.

3. Afspraken verder verloop van de bespreking

De voorzitter sluit de vergadering en er wordt een volgende vergadering gepland op vrijdag 6 september om 12 u 30 zodat de verdere bespreking van deze decreetswijzigingen kan afgewerkt worden omdat een aantal leden de vergadering niet langer kan volgen.

Vorbereidende documenten bij deze vergadering

Doc 2002-09-03/1: voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

Doc 2002-09-03/2: memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet

Doc 2002-09-03/3: brief van de minister met vraag om advies

Doc 2002-09-03/4: nota aan de Stuurgroep betreffende de verhouding openbaarheid van milieu-informatie en de geheimhoudingsverplichting in het meststoffendecreet

Doc 2002-09-03/5: brief van de minister in verband met de vereiste berekeningen door de Boerenbond

Doc 2002-09-03/6: antwoord op vraag 4 van de vereiste berekeningen – balansen van afzetmogelijkheden

Doc 2002-09-03/7: antwoord op vraag 5 en 6 van de vereiste berekeningen – wijzigingen artikel 24 2° en meerdere inrichtingen op verschillende locaties

STUURGROEP VLAAMSE MESTPROBLEMATIEK

Secretariaat
D. Devenyns
Gulden-Vlieslaan 72
1060 Brussel
tel: 02/543 73 45
fax: 02/543 73 98
denise.devenyns@vlm.be

Verslag vergadering 06/09/2002

AANWEZIG¹:

Voorzitter: François Stuyckens (VLM)

Secretaris: Denise Devenyns (VLM)

Stemgerechtigde leden: Albert Bohnen (BB), Claire Bosch (SERV/VEV), Saartje Degelin (BB), Guy Depraetere (ABS), Georges Hofman (UG), Bart Martens (BBL), Jan Oeyen (SERV/VEV), Louis Weltjens (SERV/NCMV),

Leden met raadgevende stem: Pieter Gabriëls (ALT/vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Landbouw), Hendrik Neven (AMINAL/ vertegenwoordiger van de Vlaamse Minister voor Leefmilieu)

Anderen: Antoon Dobbelaere (VLM), Dirk struyf (VLM)

VERONTSCHULDIGD: Jan Bries (BDB), Sonja De Becker (BB), An De Schrijver (BBL), Roel Merckx (KU), Jos Gysels (Natuurpunt),

AFWEZIG: Annick Clauwaert (SERV/ABVV), Véronique Van Haesebroeck (UA-UIA), Steven Vanholme (Natuurpunt),

TIJD: van 12u30 tot 17u30

AGENDA:

1. Vaststelling van de agenda
2. Vervolg van de advisering van het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, zoals beslist op de Vlaamse Regering van 19/7/2002 (doc 2002-09-03/1)
3. Advisering van het voorontwerp van artikel x dat de verhouding regelt tussen de openbaarheid van milieu-informatie en de geheimhoudingsplicht in het meststoffendecreet (verdrag van Aarhus – Decreet openbaarheid) (doc 2002-09-03/4)
4. Varia

¹ Gebruikte afkortingen en termen in dit verslag:

- Landbouworganisaties: vertegenwoordigers van ABS (Algemeen Boerensyndicaat) en BB (Boerenbond);
- Milieubeweging: vertegenwoordigers van BBL (Bond Beter Leefmilieu), Natuurpunt (Natuurreservaten en De Wielewaal)
- Wetenschappelijke delegatie: vertegenwoordigers van BDB (Bodemkundige Dienst van België), UG (Universiteit Gent), UA-UIA (Universitaire instelling Antwerpen) en KU (Katholieke Universiteit Leuven)

De voorzitter opent de vergadering en stelt voor om de goedkeuring van het verslag van de vorige vergadering naar het einde van de vergadering te verschuiven en eerst het vervolg van de artikelsgewijze bespreking af te werken. De Stuurgroep gaat akkoord met de voorgestelde agenda.

1. Uitrijregeling

De voorzitter meldt dat de Milieubeweging gereageerd heeft op de brief in verband met de uitrijregeling die vanuit de Stuurgroep naar de minister gestuurd werd. De Milieubeweging steunt deze vraag niet.

Het ABS en de BB-delegatie vragen de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan met betrekking tot de periode waarin het verboden is mest op te brengen (art. 17 §6 van het meststoffendecreet) onder bepaalde voorwaarden ook voor alle kwetsbare gebieden zou voorzien worden. Dit vooral gelet op de huidige problemen in verband met uitzonderlijke weersomstandigheden en de bijkomende kwetsbare gebieden in 2003.

De eventuele bemesting komt dan toch ook ten goede van het inzaaien van groenbemesters.

De BB-delegatie voegt daaraan toe dat, als de minister zich verschuilt dat een uitstel juridisch onmogelijk is zij dan nu ook een decreetswijziging moet voorstellen zodat het in de toekomst wel kan. De geloofwaardigheid van de datum van 1 september staat of valt door de mogelijkheid om een afwijking te voorzien.

De voorzitter stelt dat de afbakening van nieuwe kwetsbare gebieden, eerder als een gevolg van slecht beheer kan gezien worden en vraagt zich af of hier dan nog begrip moet voor zijn. Voor de reeds bestaande kwetsbare gebieden kan een decreetswijziging eventueel overwogen worden.

De wetenschappelijke delegatie merkt op dat er geen wetenschappelijke verantwoording is voor een bemesting na 1 september maar heeft wel begrip voor de situatie. Er zou zeker geen bemesting mogen gebeuren als er geen gewas meer op het veld komt.

De Stuurgroep is het erover eens dat bij een verlenging van de uitrijregeling zeker een gewas (groenbemester) moet worden ingezaaid in geval van niet-beteelde cultuurgronden.

De milieubeweging is voorstander van een algemene bodembedekkingsplicht. Bij geobjectiveerde uitzonderlijke weersomstandigheden kan dan eventueel nog een beperkte bemesting voorzien worden.

De vergadering merkt op dat een algemene bodembedekkingsplicht geen mogelijkheden tot premie meer geeft, maar enkel kan gekoppeld worden aan een extra bemesting.

De milieubeweging is voorstander van een verplichte bodembedekkingsplicht zonder subsidies.

Bij nader inzien, zaait bovenstaande discussie heel wat verwarring : het is voor de milieubeweging onduidelijk in welke mate in de nieuw aangeduide en aan te duiden

kwetsbare gebieden het uitrijverbod ingaat vanaf 1 september (zoals voor de vroeger reeds “nominatief” aangeduide gebieden). ABS lijkt ervan uit te gaan dat ook in de nieuw aangeduide gebieden vanaf 1/9 het uitrijverbod ingaat. Echter: het decreet heeft het in artikel 17, §2 enkel over cultuurgronden bedoeld in artikel 15 §6 1° tot en met 3), 15bis en 15ter. Hier wordt dus NIET verwezen naar het nieuwe artikel 15 §6bis. De vraag stelt zich nu of bijkomende kwetsbare gebieden worden aangeduid in uitvoering van artikel 15 § 4-6 (zoals het uitvoeringsbesluit met nieuwe kwetsbare gebieden) of in uitvoering van het nieuw artikel 15 §6bis. De milieubeweging vraagt hier opheldering rond vooraleer een standpunt in te nemen rond eventuele mogelijke afwijkingen van de datum van 1 september. Als er al sprake kan zijn van afwijkingen dan moeten deze slaan op de gebieden die erbij komen op basis van de nieuwe afbakeningsmethodiek van artikel 15, §6bis. Om redenen van volksgezondheid (waterwinning) en milieu (extra gevoeligheid van nitraatgevoelige bodemformaties) kunnen voor de milieubeweging in de “oude” kwetsbare gebieden alleszins geen afwijkingen worden toegestaan. Afwijkingen in de “nieuwe” kwetsbare gebieden zijn enkel te verantwoorden als:

- deze beperkt worden in tijd (tot uiterlijk 15 september)
- gekoppeld worden aan een beperkte gift
- verplicht gevolgd worden door een nieuw gewas of groenbemester
- plaatsvinden onder echt uitzonderlijke weersomstandigheden, die op basis van bij decreet vast te leggen objectieve criteria kunnen worden bepaald.

2. Vervolg artikelsgewijze bespreking van de decreetswijzigingen

Artikel 14 : bewerkte dierlijke en andere meststoffen in parken en tuinen

De BB-delegatie merkt op dat dit een bemesting op niet cultuurgrond betreft waarbij de mest toch niet als “verwerkt” kan beschouwd worden omdat hij op Vlaamse “grond” terechtkomt. Dit terwijl producten van buiten de landbouw hier wel kunnen toegepast worden. Zij vragen aldus om het woord “Vlaamse grond” te vervangen door “Vlaamse cultuurgrond” bij de definitie van mestverwerking. SERV/VEV is akkoord met het voorstel.

De milieubeweging stelt, als reactie op de opmerking van de BB-delegatie, dat de afzet van de restfractie van verwerkte mest afkomstig van grote bedrijven verhindert dat kleine bedrijven hun mest kunnen afzetten binnen Vlaanderen en is dus gewonnen voor het behoud van de term “Vlaamse grond”.

Artikel 15 :

Punt 2° : uitrijden op zaterdag

Het VEV vraagt of het niet mogelijk is dat de Vlaamse regering voorziet dat uitzonderingen op de uitrijregeling door de Mestbank kunnen gegeven worden omdat het bij uitzonderlijke omstandigheden steeds snel moet gaan.

De loonwerkers (hier vertegenwoordigd via SERV/VEV) zijn niet akkoord met het toelaten van bemesten op zaterdag voor dierlijke en andere meststoffen om volgende redenen:

- het onderscheid met chemische meststoffen is bij het toepassen op afstand moeilijk te zien en zal dus problemen en verwarring uitlokken

- uitrijden op zaterdag geeft technische problemen omdat er geen vergunningen zijn voor afwijkende transporten op de weg. Alles wat meer dan 2,5 m breed is mag niet op de weg
- het behoud van een 5 dagenweek

FEVIA begrijpt niet waarom er een discriminatie is tussen de chemische, de dierlijke en andere meststoffen.

De BB-delegatie antwoordt dat het toelaten van chemische meststoffen op zaterdag en zondag met de veldomstandigheden in combinatie met weersverwachtingen te maken heeft. Zij zijn voorstander van het voorstel.

De Wetenschappelijke delegatie is akkoord met het huidige voorstel.

Het uitrijden op zaterdag blijft voor het ABS een belangrijke noodzaak. Dit geeft de mogelijkheid aan de landbouwer om beter het meest geschikte moment van toedienen uit te kiezen (vb. vóór een regenbui).

Hetzelfde geldt ook voor de chemische mest op zaterdag of zondag. Hier heeft de burger geen last noch geurhinder van.

De milieubeweging merkt op dat de regeling voor zater-, zon- en feestdagen er niet alleen gekomen is omwille van geurhinder maar ook omwille van de verminderde mogelijkheden tot handhaving op deze dagen.

Zij zijn akkoord met de loonwerkers dat verwarring mogelijk is. Zij stellen voor om ook de uitzondering voor chemische meststoffen op zondag in te trekken omwille van het aspect handhaving en voor de zaterdag het uitrijden niet toe te laten indien er problemen zijn met vergunningen zijn voor afwijkende transporten over de weg.

Punt 4° a: emissie-arme opbrenging op grasland

Een lid van de wetenschappelijke delegatie heeft schriftelijk enkele bemerkingen geformuleerd bij deze wijziging.

Naar ammoniakemissie toe is duidelijk dat injecteren of sleepslangen een zeer goede voorzorgsmaatregel is. Bij het effectief inregenen kunnen echter ook zeer goede resultaten worden behaald. Er moet immers ook opgemerkt worden dat meermaals injecteren op grasland in een aantal situaties ook leidt tot een degeneratie van de graszode.

Het volledig schrappen van de mogelijkheid tot inregenen en spreiden bij regenweer zal volgens hem de mogelijkheid van aanwending van dierlijke mest op grasland beperken met als gevolg een grotere druk op akkerland. Via het beperkt toelaten van uitrijden bij regenweer geven we de mogelijkheid aan de landbouwer om op het grasland een deel van de werkzaamheden zelf uit te voeren in plaats van beroep te doen op de loonwerker. Denken we hierbij bijvoorbeeld aan kleinere percelen of percelen welke moeilijker bereikbaar zijn of in het voorjaar nog niet berijdbaar zijn met de grote injecteurs.

Een lid van wetenschappelijke delegatie adviseert om het effectief inregenen te behouden als emissie-arme toediening en het uitrijden bij regenweer in het vroege voorjaar toe te laten in de periode van 1 februari tot en met 30 april.

De BB-delegatie sluit zich aan bij deze zienswijze. Onder andere ook omdat het terrein de tijd moet krijgen om zich aan te passen aan de nieuwe regels. Zij pleiten ook voor een overgangsjaar.

De loonwerkers (vertegenwoordigd door het NCMV) vinden de huidige regeling discriminerend ten opzichte van diegenen die de emissie-arme aanwending wel goed uitvoeren. Zij zijn voorstander van de voorgestelde wijziging.

De BB-delegatie wijst op het kostprijsverhogend effect van het standpunt van de loonwerkers m.b.t. het uitrijden op zaterdag en emissiearme toediening door gebrek aan voldoende machines om dit voorstel te realiseren in 2003. De zaterdag is nodig voor een efficiënte inzet van de machines.

De milieubeweging kan de loonwerkers daarin volgen. Als er dan toch een overgangsregeling komt dan moet deze éénmalig zijn en beperkt in de tijd (bv het voorjaar 2003). Met een veralgemeende jaarlijkse uitzonderingsperiode waarin uitrijden met inregenen of bij regenweer nog zou worden toegelaten, kan de milieubeweging zich geenszins verzoenen.

Punt 4 b : emissie-arme opbrenging op niet-beteelde cultuurgrond

De milieubeweging vraagt om niet enkel op zaterdag maar ook op andere dagen onmiddellijke inwerking te verplichten.

De voorzitter verduidelijkt dat onmiddellijke inwerking niet door één persoon kan uitgevoerd worden.

AMINAL merkt op dat het invoeren van de onmiddellijke inwerking technisch niet mogelijk is, tenzij dat men injecteert.

De BB-delegatie wijst erop dat het onderscheid te maken heeft met de mogelijkheid tot betere arbeidsorganisatie op zaterdag vanwege thuisvertoevende kinderen, hetgeen in de week niet het geval is.

De Stuurgroep besluit om de voorgestelde wijziging te aanvaarden.

Punt 5 : toediening van effluënten afkomstig van be- of verwerking

De voorzitter verduidelijkt dat voor de toediening van effluënten van be- of verwerking speciale apparatuur ontwikkeld wordt. Voor toepassing op graangewassen bijvoorbeeld betreft het een verfijndere techniek dan de sleepslangen.

De milieubeweging vindt dat voor deze toepassing:

- onderzoek nodig is naar mogelijke zoutschade
- problemen oplevert inzake handhaving van de uitrijregeling gelet op het feit dat het onderscheid tussen bedoelde effluënten en bepaalde vormen van dierlijke mest moeilijk te maken is.

Dit laatste probleem zou mogelijk kunnen ondervangen worden door de uitzondering op de inwerkingsplicht niet alleen te beperken tot bepaalde geattesteerde effluënten (met laag gehalte aan ammoniakale stikstof) maar ook tot bepaalde specifieke inwerkingsapparatuur die enkel voor effluënten en dus niet voor dierlijke mest kan worden aangewend (bv. beregeningsinstallaties).

De BB-delegatie wijst erop dat de techniek nog niet klaar is voor algemene toepassing.

Rond dit voorstel is binnen de Stuurgroep geen unanimititeit.

Punt 6 : afwijking uitrijstop uitzonderlijke teelten en specifieke derogatie

Op vraag van de wetenschappelijke delegatie wordt dit artikel nader toegelicht.
Er zijn verder geen opmerkingen.

Punt 7 : opbrenging van stalmest tot 15 november

Het VEV vraagt ook een regeling voor de opslag op de kopakker
De voorzitter merkt op dat de opslag op de kopakker volledig zou moeten verdwijnen
gezien dit gemakkelijk aanleiding kan geven tot onvrijwillige lozing.
Ook AMINAL wijst erop dat in de procedure met Europa er steeds verwezen wordt
naar onvoldoende opslagcapaciteit voor vaste mest in Vlaanderen.

De BB-delegatie vindt 15 november vroeg voor de zware gronden in de polders. 1
december zou beter zijn om problemen te voorkomen doch sluit zich aan bij de
unanimititeit van de Stuurgroep.

De Milieubeweging heeft geen opmerkingen bij dit artikel.

De landbouworganisaties verwijzen naar de opmerkingen gemaakt naar aanleiding
van de vragen rond de uitzondering voor de uitrijregeling in kwetsbaar gebied en
stellen voor de uitzonderingsmogelijkheden voor de kwetsbare gebieden mogelijk te
maken.

Het standpunt van de milieubeweging ter zake wordt weergegeven onder punt 1 van
dit verslag.

Artikel 17 : cultuurgronden buiten Vlaanderen

De voorzitter meldt dat de informatie-uitwisseling van deze gegevens beter van land
tot land geregeld wordt.

Artikel 19 : nutriëntenbalansstelsel

Punt 1°: afschaffing melding nutriëntenbalansstelsel

De voorzitter verduidelijkt dat deze wijziging past in de maatregelen van
administratieve vereenvoudiging.

Punt 2° : terugvallen op forfaitair stelsel na controle

De voorzitter licht toe dat dit een zware strafmaatregel is gelet op de mogelijke
gevolgen voor volgende aspecten binnen het mestoffendecreet:

- verhoogde heffingen
- boetes niet bewezen mestafzet
- eventueel onvoldoende mest verwerkt
- eventueel problemen met de vernieuwing van de vergunning bij onvoldoende
bewezen mestafzet.

De BB-delegatie stelt dat een strafbepaling wellicht noodzakelijk is doch wijst een koppeling aan het toepassen van forfaitaire normen met alle gevolgen op de hierboven genoemde facetten van het meststoffendecreet categoriek af. Zij stellen voor om deze strafmaatregel enkel te koppelen aan de basisheffing voor dat productiejaar.

De Stuurgroep vraagt een motivatie voor deze maatregel aan het kabinet van de minister en wil weten of de cascade aan mogelijke gevolgen al dan niet in de bedoeling lag. Zoniet vraagt de Stuurgroep de maatregel ter zake aan te passen.

De Stuurgroep is unaniem akkoord om deze strafmaatregel enkel aan de basisheffing van dat productiejaar te koppelen zonder verdere gevolgen voor de andere aspecten van het meststoffendecreet.

Artikel 20 :

Punt 2 : berekening superheffing

De Mestbank licht het artikel toe. Het betreft een aanpassing van het uitscheidingscijfers voor “andere varkens met een gewicht van 20 tot 110 kg” dat gebruikt wordt bij de berekening van de superheffing. In die zin dat rekening wordt gehouden met het principe dat voor mestvarkens minstens convenantvoeder moet worden gebruikt, terwijl dit voorheen niet het geval was.

De Stuurgroep gaat unaniem akkoord met deze aanpassing.

Artikel 21 : geen inning van heffing indien het bedrag kleiner dan 25 euro

Het VEV vindt 25 euro nog laag en stelt 100 euro voor. Het innen zal anders meer kosten dan dat het opbrengt. De BB-delegatie sluit zich aan bij dit standpunt. De Milieubeweging stelt dat het bedrag hoger mag indien sommige administratieve geldboetes ook worden verhoogd. Na enige toelichting kan de Stuurgroep zich unaniem akkoord verklaren met het standpunt dat het voorgestelde bedrag te laag is.

Artikel 22 :

Punt 2 : administratieve geldboete voor register en mestafzetdocument

De milieubeweging vindt de voorgestelde administratieve geldboete van 250 euro voor het niet bijhouden van het register nogal laag.

SERV/VEV is niet akkoord met de voorgestelde administratieve geldboete van 10 euro voor het niet binnen de gestelde termijn overmaken van een mestafzetdocument aan de Mestbank. Zij vragen tevens dat de inning van deze boete per jaar zou geschieden en niet telkens als er een overtreding is.

Artikel 23 : datumverschuiving vergunde productie

De landbouworganisaties wijzen erop dat dit een probleem van VLAREM is.

Het ABS vraagt hierbij ook een opening te voorzien om regularisaties mogelijk te maken.

De milieubeweging stelt dat het probleem door iemand moet opgelost worden eender door wie.

De Stuurgroep kan uiteindelijk akkoord gaan met het uitstel mits een aantal flankerende maatregelen genomen worden om het project uit te voeren.

Artikel 24 : Nutriëntenhalte

Punt 2° : Compensatie voor biggen

Op vraag van de BB-delegatie werd een simulatie uitgevoerd van het effect van deze decreetswijziging (Doc 2002-09-03/7). De BB-delegatie vreest dat individuele bedrijven door deze wijziging in de problemen zouden kunnen komen.

Dirk Struyf geeft toelichting bij de berekeningen.

Enerzijds is er het effect van de toepassing van de randvoorwaarde, namelijk de 10 % regel volgens het huidige decreet en anderzijds is er het effect van de toepassing van het voorontwerp van decreet dat nu voorligt.

De helft van de bedrijven kan niet voldoen aan de huidige 10 % regel, daarvan overschrijden 1.044 inrichtingen hun nutriëntenhalte. Hiervan is 463.208 kg P₂O₅ overschrijding te wijten aan het schrappen van de toegekende compensatie biggen met een gemiddelde van 444 kg P₂O₅ per inrichting.

Bij de toepassing van het huidige voorontwerp overschrijden 1.383 inrichtingen hun nutriëntenhalte. Hiervan is 193.365 kg P₂O₅ (extra) overschrijding te wijten aan de beperking op het gebruik van compensatie met een gemiddelde van 139 kg P₂O₅ per inrichting.

Voor 900 inrichtingen heeft de nieuwe maatregel een positief effect, voor 683 een negatief effect en voor 4.758 inrichtingen blijft de maatregel neutraal.

Als algemene conclusie kan gesteld worden dat het nieuwe voorstel globaal een positief effect oplevert. Temeer daar de effecten van het huidig decreet onomkeerbaar zijn en deze van het voorontwerp decreet niet.

De BB-delegatie wijst op het algemeen probleem van een wijziging van de toepassing van een regel. Wat wordt voorzien voor die gevallen die de huidige regel wel goed gevolgd hebben en nu in de problemen komen? Enkel als deze problemen op de 683 inrichtingen opgelost worden kan Boerenbond een unaniem advies ondersteunen

De Stuurgroep kan zich unaniem akkoord verklaren met het onmiddellijk ingaan van de afschaffing van de 10% regel.

Voor de invoering van de beperking op de compensatie van de biggen wil de Stuurgroep de wetgever toch wijzen op het probleem voor individuele bedrijven die de huidige regel goed gevolgd hebben en nu geen mogelijkheid tot bezwaar hebben. De Stuurgroep stelt daarom voor om de beperking op de compensatie van de biggen pas vanaf productiejaar 2003 te laten ingaan.

De Stuurgroep is akkoord dat globaal gezien de compensatie een sluitende regeling voor de biggen biedt.

Op vraag van de milieubeweging wordt verduidelijkt dat bij omvorming van de milieuvergunning naar een andere diersoort de compensatie voor biggen vervalt.

Artikel 25 : samenvoeging en verplaatsing

Punt c 4) : samenvoeging

De landbouworganisaties kunnen zich niet akkoord verklaren met deze mogelijkheid van samenvoeging zoals ze nu beschreven wordt. De BB-delegatie stelt geen vragende partij geweest te zijn voor samenvoeging zoals door de kabinet vertegenwoordiger gesteld in de inleiding

De BB-delegatie stelt dat dit een herstructurering van de sector voorstelt via de aankoop van bedrijven. Het creëert een mestquotumsysteem dat kostprijsverlagend is zonder milieurelevantie met het risico dat de landbouwer alle prioriteit in de aankoop van mestquotum zal steken in plaats van in duurzame oplossingen voor het mestprobleem. Het is een signaal dat te vroeg komt.

Zij zijn wel akkoord om de bestaande situaties uit het verleden op te lossen, dit kan door een beperkende datum uit het verleden op te nemen in het artikel. De nieuwe regeling legt een hypotheek op de landbouwsector. Zij zijn er zeker van dat door deze maatregel geen reductie zal plaatsvinden. Boerenbond pleit voor een uitbreiding van de bestaande opkoopregeling teneinde een tijdige sanering veilig te stellen gelet op de overschotproblemen in 2003. Temeer omdat het kabinet geen discussie wil over de mestverwerking. Het heeft geen zin grote bedrijven te maken als voor bestaande bedrijven het probleem niet opgelost is.

Samenvoegen naar de toekomst en mestverwerking is een gekoppeld probleem dat aldus moet bediscussieerd worden.

De BB-delegatie stelt dat de fundamentele discussie gaat over het feit dat de goed gestructureerde familiale bedrijven gevat worden door de mestverwerkingsplicht terwijl de integratiesector nauwelijks gevat wordt. Bedrijven die samen horen maar op verschillende locaties gelegen zijn worden niet gevat, familiale bedrijven op éénzelfde locatie wel. Dit is een onaanvaardbare discriminatie die moet opgelost worden i.p.v. versterkt via voorliggend voorstel door samenvoeging van nog niet bestaande situaties mogelijk te maken.

Ook de huidige nog hangende probleemdossiers in verband met de nutriëntenhalte worden door de voorgestelde maatregel niet opgelost.

De BB-delegatie stelt dat de definitie van 'Ruimtelijk kwetsbaar gebied' teveel bedrijven uitsluit die in agrarisch gebied liggen.

Het ABS was in principe vragende partij voor deze maatregel maar kan zich vooral niet akkoord verklaren omwille van de nog hangende dossiers nutriëntenhalte die ten onrechte onvoldoende nutriëntenhalte gekregen hebben en nu ook op zoek zullen moeten gaan naar bijkomende nutriëntenhalte via de opkoop van stop te zetten inrichtingen. Door de concurrentie met de stopzettingpremies wordt ook direct de minimumprijs voor de samenvoeging bepaald.

Het ABS merkt tevens op dat voor heel wat gevallen het melkquotum bij een samenvoeging niet mee overdraagbaar is.

SERV/VEV meent dat het intelligentieniveau van de landbouwer onderschat wordt en deze maatregel vanuit bedrijfseconomisch standpunt een stap vooruit is. Zij wijzen er nog op dat het een vrijwillige maatregel is. Na 7 jaar stand-still op allerlei vlak krijgt

de landbouwer nu eindelijk de kans zijn bedrijf te optimaliseren en moderniseren zonder dat de totale druk in Vlaanderen stijgt.

SERV/VEV zijn voorstander van de samenvoeging, de 25 % reductie is minder positief. Zij zijn eerder voorstander van een verplichte afbraak van de stal die wordt samengevoegd. Zij pleiten zelfs voor een verplichte samenvoeging in bepaalde gevallen.

De milieubeweging vindt de combinatie van de samenvoeging met een afroaming een ideaal instrument om de sector te herstructureren. Een schaalvergroting op bedrijfsniveau is in vele gevallen nodig om de kosten te dragen die gepaard gaan met de noodzakelijke milieuinvesteringen (bv. in emissie-arme stallen). Door afroaming zijn individuele uitbreidingen mogelijk zonder een uitbreiding op Vlaams niveau.

Zij staan zeer positief tegenover een afbraakregeling met eventueel daaraan gekoppeld een slooppremie.

De milieubeweging vraagt een verdere definiëring van de term “ruimtelijk kwetsbaar gebied”. Zij stellen dat de totale vergunning na samenvoeging moet worden afgestemd op het niveau van de nutriëntenhalte. Dit om te vermijden dat er bij de opheffing van de nutriëntenhalte geen stijging van de productie komt na samenvoeging door het invullen van de reserveruimte en om de handhaving van de nutriëntenhalte te vergemakkelijken.

De BB-delegatie stelt dat nutriëntenhalte en vergunning onderscheiden begrippen zijn en een korting van de vergunning tot op niveau nutriëntenhalte onaanvaardbaar is.

De wetenschappelijke delegatie vindt dat de samenvoeging moet kunnen. Een lid van deze delegatie heeft schriftelijk ook een positief advies uitgebracht gelet op het feit dat de samenvoeging geen afbreuk doet aan de mestverwerkingsplicht verwijzend naar de argumentatie in de memorie van toelichting. .

Het ABS is akkoord met het voorstel van een slooppremie maar pleit om de 25 % reductie enkel toe te passen voor nieuw verworven bedrijven en niet voor de bestaande familiale situaties.

Het ABS vraagt naderhand speciaal aandacht voor het feit dat het uitbreidend bedrijf niet mag gelegen zijn in een “ruimtelijk kwetsbaar gebied”. Dit punt is op de vergadering zelf niet verder uitgediept en wordt daarom in een bijlage bij dit verslag opgenomen (doc 2002-09-06/1)

De BB-delegatie is akkoord met de slooppremie voor de bestaande gevallen. Zij merken op dat de milieubewegingen in dit voorontwerp van decreet worden ontheven van het principe van de nutriëntenhalte maar de problemen van de landbouwer niet worden opgelost.

De Milieubeweging antwoordt dat dit voor hen ook van toepassing zou mogen zijn op de landbouwersector als daar nergens sprake was van een veebezetting die hoger ligt dan 2 GVE/ha.

De Stuurgroep vraagt om het “ruimtelijk kwetsbaar gebied” nader te omschrijven.

Punt c 5) : verplaatsing (zie cijfers document 2002-09-03/7)

De BB-delegatie vindt de voorgestelde regeling te eng. Er zijn ook bestaande bedrijven die ondanks dat ze in agrarisch gebied liggen in de onmiddellijke omgeving van ander dan agrarisch gebied liggen en dus ook mogelijk willen verplaatsen. De voorwaarde dat de exploitant reeds 5 jaar vergunninghouder moet zijn vindt de BB-delegatie te streng en dit staat in fel contrast ten opzichte van de regeling bij samenvoeging waar geen voorwaarden gesteld zijn.

Ook SERV/VEV vindt de voorwaarde niet erg logisch en stelt voor om deze voorwaarde te laten vallen bij familiale overdracht.

De Stuurgroep is unaniem akkoord om de voorwaarde “reeds 5 jaar houder te zijn van de vergunning” niet toe te passen bij familiale overdrachten.

De milieubeweging merkt op dat deze verplaatsingsmogelijkheid de vorige regeling vervangt en dus nu voor alles wat in agrarisch gebied ligt geen mogelijkheid tot verplaatsing meer biedt. Wat vroeger wel het geval was in het kader van ruilverkaveling, natuurinrichting enz.

Zij stellen voor om de verplaatsing enkel nog toe te laten naar ruimtelijk niet kwetsbaar gebied met een sluitende definitie daarvan. Dit gelet ook op het toekomstig verzuringsbeleid.

Artikel 26 : tekstwijziging vergunde mestproductie

Geen opmerkingen

Artikel 27 : afwijkingen voor nutriëntenhalte

De BB-delegatie is niet akkoord met de afwijking voor natuurreservaten op het ogenblik dat nog veel landbouwers problemen hebben met de nutriëntenhalte. Ook voor landbouwers die extensief uitbaten zou de regeling moeten gelden.

De Milieubeweging legt uit dat de nutriëntenhalte er gekomen is om te vermijden dat de slapende vergunningen verder zouden ingevuld worden en de mestproductie verder zou stijgen. In natuurreservaten is een mestprobleem per definitie uitgesloten gezien er geen mest afgewenteld wordt op de andere gronden.

Artikel 28 : uitbreiding toezichtsbevoegdheid Mestbank

Geen opmerkingen

Artikel 29 : controlebevoegdheid

Een aantal leden van de Stuurgroep heeft bedenkingen bij de haalbaarheid en de veiligheid van het halt houden van voertuigen door controleambtenaren van de Mestbank. Deze ambtenaren zijn uiterlijk niet herkenbaar zoals de politie.

Het NCMV wijst in het kader van de staalnames op de verwarring die kan ontstaan bij het vervoer van gelijkaardige producten zoals andere meststoffen die toch geen mest zijn. Zal de controleambtenaar dan een staal nemen en een analyse laten uitvoeren om duidelijkheid te krijgen over het product.

Artikel 30 : strafbepalingen

Punt 3° : bestraffing bij foutieve of onvolledige aangifte

Het VEV vraagt dat de betrokkene bij de vaststelling van een fout toch steeds de tijd moet krijgen om een correctie alsnog uit te voeren.

De voorzitter antwoordt dat een straf niet onmiddellijk wordt uitgevoerd maar de betrokkene eerst gewezen wordt op de fout met mogelijkheid tot rechtzetting of bezwaarprocedure. .

Wijzigingsbepalingen : artikel 31 en 32

Geen opmerkingen

3. Advisering Artikel x : geheimhoudingsplicht

In document 2002-09-03/4 wordt uitgelegd waarom het nodig is artikel 3 § 9 van het mestdecreet te wijzigen.

De voorzitter licht het artikel toe en wijst op het soms delicate onderscheid tussen milieu-informatie en andere informatie.

De Stuurgroep stelt vast dat gelet op de wijzigingen op het vlak van milieu-informatie in het decreet openbaarheid van bestuur er geen andere mogelijkheid is dit te volgen.

4. Afspraken verslaggeving en volgende vergadering

De voorzitter stelt voor om gelet op de timing de opmerkingen op de verslagen van deze en vorige vergadering schriftelijk door te geven ten laatste drie dagen na ontvangst van het verslag van deze vergadering. Het verslag van de vorige vergadering is reeds aan iedereen verspreid.

Indien daardoor geen onoverkomelijke problemen ontstaan zal er geen extra vergadering omtrent dit onderwerp meer belegd worden. Voor overlappende opmerkingen zal teruggekoppeld worden met de betrokkenen.

Er wordt een volgende vergadering gepland op vrijdag 4 oktober om 13.30 uur. Op de agenda zal het voortgangsrapport staan, waarbij ook fundamentele problemen van het meststoffendecreet kunnen aan bod komen indien ze op voorhand schriftelijk worden ingediend.

De voorzitter sluit de vergadering om 17.30 uur.

5. Technisch nazicht

Bij verder nazicht door de Mestbank blijkt dat de opmerking van de milieubeweging bij volgend artikel mogelijks terecht is:

Artikel 3

Punt 2° : aangifte andere meststoffen

In artikel 3 wordt de aangifte van andere meststoffen voor producent/gebruikers geschrapt maar wordt niet expliciet bepaald waarop de voorziene heffing nu wel gebaseerd wordt.

Wat voor de aangifte van de invoer van meststoffen wel het geval is in artikel 3 punt 3° van de decreetswijzigingen.

De Mestbank wenst tevens op volgende technisch juridisch knelpunten te wijzen:

Artikel 15

Punt 7°: mogelijkheid voor stalmest in kwetsbare gebieden van 16-11 tot 16-01

In de gewijzigde tekst van § 7 wordt verwezen naar § 2bis die niet bestaat. Om via de verwijzing naar § 2 de nieuwe kwetsbare gebieden te omvatten moet in artikel 17 § 2 1° een verwijzing naar § 6bis opgenomen worden.

Artikel 20 en 21

In document 2002-09-06/2 in bijlage bij dit verslag wordt artikel 20 en 21 herschreven om volgende knelpunten op te lossen :

- de rechtsgang na de bezwaarprocedure in het kader van de heffingen bij de Mestbank (artikel 21)
- de volgorde van de artikels 20 en 21 op punt stellen
- de vrijstelling van 12,39 euro (500,- Bef) die reeds voor aanslagjaar 2001 was toegekend, maar nog geen decretale basis had.

Document 2002-09-06/3 betreft de memorie van toelichting bij het aangepaste artikel 20 en 21.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 11 september 2002
PVH/bfrAdvMestdecreet

Mevrouw Vera DUA
Vlaams minister van Leefmilieu en
Landbouw
E. Jacqmainlaan 20

1000 BRUSSEL

Mevrouw de Minister,

Betreft: Voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Op 24 juli heeft u de SERV gevraagd om op korte termijn advies te geven over bovenvermeld voorontwerp.

De Raad stelt vast dat het voorontwerp geen grondige wijziging van het decreet omvat. Het betreft voornamelijk kleine artikelsgewijze aanpassingen, verduidelijkingen en vereenvoudigingen. Daarnaast worden maatregelen opgenomen die kaderen in het ammoniakreductieplan en in de afbakening van de kwetsbare gebieden.

Hoewel de Raad waardeert dat het voorontwerp een reeks verbeteringen aan het mestdecreet aanbrengt, betreurt de Raad dat belangrijke en dringende knelpunten onopgelost blijven.

Zo stelt de Raad bijvoorbeeld vast dat voor de oplossing van de mestproblematiek in het mestdecreet voor een groot deel wordt gerekend op mestverwerking, maar komt deze in de praktijk omwille van verschillende redenen moeilijk of niet van de grond. De 100% mestverwerkingsplicht voor sommige bedrijven is hierbij een essentieel knelpunt dat niet door het voorontwerp van decreet wordt aangepakt.

Een ander voorbeeld is de problematiek ten gevolge van de retroactieve vaststelling van de referentieperiode voor de nutriëntenhalte, die vandaag evenmin een afdoende oplossing kent. Hierdoor leidt het huidige beleid, ook na de voorgestelde wijzigingen, niet tot een bevredigende oplossing van het mestprobleem.

- 2 -

De Raad vraagt dan ook dat de Vlaamse regering dringend werk maakt van de resterende knelpunten en niet afwacht tot het probleem van de mestoverschotten onoplosbaar wordt. In die zin is het voorliggende voorontwerp van decreet volgens de Raad te beperkt. Ook de oplossing van andere knelpunten is hoogdringend.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, teken ik,

Met de meeste hoogachting,

Philippe MUYTERS
Voorzitter

Pieter KERREMANS,
Administrateur-generaal

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Openbaar adviesorgaan ten behoeve van de Vlaamse regering

Mevrouw Vera Dua
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Alhambragebouw
E. Jacqueminaan 20 bus 6
1000 Brussel

Datum: 18 september 2002
Uw ref.: MLL/mm/D5/5s/2002/07-07723
Ref.: 03.04/K2/M6/02/745
Betreft: Voorontwerpdecreet tot wijziging van het mestdecreet

Mevrouw de Minister,

In navolging van uw adviesvraag van 26 juli 2002 betreffende het voorontwerpdecreet tot wijziging van het mestdecreet, zenden wij U als bijlage het advies van de MiNa-Raad uitgebracht op de plenaire zitting van 18 september 2002.

Met de meeste hoogachting,

Prof. Dr. R. F. Verheyen
Voorzitter

MiNa-Raad

Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Advies van 18 september 2002

**over het voorontwerp van decreet houdende
wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake
de bescherming van het leefmilieu tegen de
verontreiniging door meststoffen**

I. Inleiding

Op 26 juli ontving de MiNa-Raad van Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, de vraag om te adviseren over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Het voorontwerp van decreet omvat voor een groot deel gedetailleerde en technische wijzigingen van het zogenaamde mestdecreet. Toch bevat het ook een aantal meer structurele ingrepen in de betreffende regelgeving. De belangrijkste daarvan zijn de doorwerking van de politieke afspraken m.b.t. de kwetsbare gebieden (inclusief de derogaties daarbij), de aanpassing van de normering (o.a. voor fosfaatverzadigde gebieden) en de mogelijkheid om bedrijven samen te voegen of te verplaatsen. De Raad concentreert zich in dit advies dan ook op die wijzigingen die inhoudelijk een wezenlijke impact op de Vlaamse mestproblematiek uitoefenen.

De Minister vroeg het advies te mogen ontvangen tegen 5 september. Aangezien de eerste zitting van de Raad na de vakantieperiode plaatsvond op 18 september, is dit advies pas op die datum vastgesteld. De vaststelling gebeurde met bij de meeste paragrafen afwijkende standpunten van de Boerenbond. Het ABVV, het ACLVB, het ACV, de UNIZO en het VEV onthouden zich bij dit advies.

Een belangrijke reden voor de sterke onenigheid in dit advies heeft te maken met het vooruitzicht op de algemene evaluatie van het mestbeleid die de Minister heeft aangekondigd. In afwachting van de herziening die daar zal uit voortvloeien, hebben de verschillende maatschappelijke partijen zich in die mate geprofileerd dat een vruchtbaar debat over de voorliggende wijzigingen moeilijk bleek. Wellicht was het beter geweest om – in plaats van een snelle opeenvolging van verschillende bijstellingen – beide herzieningen in één bijstellingsbeweging te integreren en daar vervolgens voldoende tijd voor maatschappelijk debat voor te voorzien. De nu gevolgde werkwijze heeft dit maatschappelijk debat in belangrijke mate gehypothekeerd.

Prof. Dr. R.F. Verheyen
Voorzitter

II. Advies

2.1. Situering van de beleidscontext

- [1] **Nood aan een meer grondige herziening van het mestbeleid.** In de memorie van toelichting kondigt de minister aan dat het voorliggend voorontwerp van decreet geen grondige wijzigingen behelst. Nochtans zijn er op dit ogenblik heel wat belangrijke aspecten die een dergelijke grondige herziening van het mestbeleid op korte termijn noodzakelijk maken. De Raad stelt vast dat ook de minister de intentie heeft om het decreet in zijn algemeenheid te evalueren. In de beleidsbrief Leefmilieu 2001-2002 stelt ze dat een evaluatie van het mestactieplan in de eerste helft van 2002 zal plaatsvinden en dat ze voor het jaareinde (van 2001) een wijziging van het mestdecreet van de Vlaamse regering zal voorleggen met o.m. een oplossing voor bedrijfsverplaatsing- en samenvoegen¹. Het voorliggend voorontwerp van decreet formuleert voor dit laatste een voorstel maar gaat de meeste structurele knelpunten van het huidige mestbeleid uit de weg.

De MiNa-Raad betreurt dat de hervorming van het mestbeleid zo veel vertraging oploopt. De eind 2001 aangekondigde (beperkte) wijziging van het decreet ligt nu pas voor en de voor het voorjaar van 2002 voorziene algemene evaluatie – wellicht op basis van het decretaal voorziene jaarlijks voortgangsrapport – is nog niet beschikbaar. Volgens de Raad is het aangewezen om op basis van het aangekondigde voortgangsrapport een aantal structurele problemen in het vigerende mestbeleid ten gronde aan te pakken en op te lossen. De Raad denkt daarbij o.m. aan

- een algemene evaluatie en waar nodig herziening van de uitscheidingsnormen;
- evaluatie van de wenselijkheid van een omzetting van de (tijdelijke) nutriëntenhalte naar een (permanent) mestproductierecht;
- een oplossing voor de juridische problematiek m.b.t. de toepassing van de nutriëntenhalte
- de mestverwerkingplicht die in de praktijk ernstige knelpunten vertoont;
- de problematiek van de diverse vergoedingen;
- de afstemming van de opkoopregeling met deze van het stopzettingdecreet en het natuurdecreet;

¹ Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw Vera Dua; *Beleidsbrief Leefmilieu: beleidsprioriteiten 2001-2002*; Deel 3, § 2.5.

- het al dan niet decretaal voorzien van mogelijkheden inzake *cross compliance*² en de eventuele afstemming van het systeem van heffingen en administratieve geldboetes daarop;
- de mogelijke uitbreiding van het decreet naar een 'bodembeschermingsdecreet' of een verbreding naar de problematiek van de bestrijdingsmiddelen; ...

De Raad pleit er voor om zodra het verwachte voortgangsrapport is neergelegd, snel een volledige evaluatie uit te voeren. Hij vraagt dat de Vlaamse regering tegen het einde van 2002 een op deze evaluatie gebaseerd voorstel voor een grondige herziening van de mestwetgeving zou uitwerken. De MiNa-Raad meent evenwel dat op deze grondige herziening niet kan gewacht worden om uitvoering te geven aan de in artikel 13bis van het mestdecreet aangekondigde uitwerking van gedifferentieerde grens- en richtwaarden voor het nitraatresidu in de bodem. Volgens artikel 13bis moeten deze nitraatresidunormen vanaf 1 januari 2003 in werking treden. Daarom vraagt de MiNa-Raad om hier nog in de lopende wijzigingsprocedure gevolg aan te geven. In paragraaf [8] formuleert de Raad hiervoor een concreet voorstel.

² Nu het Vlaams gewest ten gevolge de regionalisering van de federale landbouwbevoegdheden ook de directe landbouwsteun onder haar bevoegdheid heeft gekregen, kan eindelijk werk gemaakt worden van de in Agenda 2000 aanbevolen koppeling van deze landbouwsteun aan het naleven van milieuvoorwaarden of het realiseren van (verdergaande) milieudoelstellingen.

2.2. Definities

- [2] **Definitie huiskavel.** In artikel 2, 54° wordt een nieuwe definitie van huiskavel ingevoerd. Hiermee heeft men op het eerste zicht een administratieve vereenvoudiging op het oog. De huiskavel vormt een ononderbroken ruimtelijk geheel rondom het bedrijf en de begrenzing vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element.

De MiNa-Raad kan zich vinden in deze definitie mits de aanvulling met de voorwaarde dat het specifiek gebruik beperkt wordt tot beweiding met dieren uit de eigen stal. Door deze beperking niet toe te voegen loopt men het risico dat de uitzonderingen die van toepassing zijn op de huiskavel en verantwoord werden voor het gebruik van de huiskavel als loopweide, ook gelden voor oneigenlijk gebruik, in het bijzonder als akkerland.

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond wenst geen aanpassing van de voorgestelde definitie huiskavel.

2.3. Afvoer van mestoverschotten

- [3] **De LAT-regeling.** Artikel 6 van het voorontwerp van decreet wijzigt de regeling in verband met de afzet van dierlijke mest en andere meststoffen. Het bevat vooral een mogelijkheid om effluënten van mestverwerkingsinstallaties vrij te stellen van de LAT-plicht (Lange Afstand Transport). Deze effluënten bevatten teveel nutriënten of zouten om in oppervlaktewater geloosd te kunnen worden maar te weinig om een vervoer over lange afstand te kunnen verantwoorden (hoofdzakelijk water). De uitzondering moet het mogelijk maken deze effluënten in de omgeving van de installatie te kunnen uitspreiden. Ze wordt gezien als een flankerende stimulans voor mestverwerking.

De MiNa-Raad stelt vast dat deze aanpassingen van en uitzonderingen op de LAT-regeling de afvoerregeling van mestoverschotten onnodig nog complexer maken dan ze als was. De Raad pleit ervoor om de LAT-plicht af te schaffen en de regeling voor het mesttransport drastisch te vereenvoudigen door te voorzien in twee 'vervoersregimes': a) (eigen) vervoer binnen de gemeente of naar aangrenzende gemeenten via een vooraf in te vullen vervoersdocument dat als toelating fungeert en b) ander vervoer via 'erkende vervoerders' via een voorafmelding. Deze verplichting legt immers zware lasten op aan landbouwers en administratie en zal op korte termijn, ondermeer door het uitbreiden van de kwetsbare gebieden onwerkbaar blijken. Vanaf volgend jaar zullen vele kleinere bedrijven voor het eerst met een LAT-plicht geconfronteerd worden en daardoor hun afzetmogelijkheden die zij in goede verstandhouding met landbouwers-afnemers in de onmiddellijke omgeving hebben opgebouwd plots verliezen. Het zullen vooral de kleinere bedrijven zijn die hierdoor getroffen worden, aangezien de grotere, mestverwerkingsplichtige bedrijven reeds in het verleden zijn moeten instappen in deze regeling en hun afzetmogelijkheden in mestarme gemeenten hebben opgebouwd. In de vervoersregeling is volgens de Raad ten slotte nog een bepaling nodig die export van mest verbiedt als die in strijd is met de wettelijke bepalingen van het ontvangende land of gewest. Dit ontbreekt zowel in de huidige regeling als in het voorontwerp van decreet. De Raad vraagt om artikel 6, 1° van het voorliggend voorontwerp in die zin aan te vullen.

Standpunt Boerenbond:

De Boerenbond onderschrijft de afschaffing van de LAT-plicht maar is het niet eens met de voorgestelde wijziging in het ontwerp m.b.t. de rol van de administratie inzake de controle van de transporten. Met betrekking tot de mesttransporten buiten Vlaanderen is het niet meer dan logisch dat de Vlaamse wetgever een eigen beleid opbouwt en handhaaft. In het huidige decreet is momenteel reeds opgenomen dat elk gewestgrensoverschrijdend transport dient aangemeld bij de Vlaamse administratie. Het is niet meer dan passend dat deze administratie ook de nodige stappen zet om een bedrijf of vervoerder op een mogelijk probleem te wijzen en het transport te verbieden. In die zin vraagt Boerenbond artikel 6.1° te schrappen. De huidige bepaling legt immers terecht een verantwoordelijkheid bij de administratie om de rechtsonderhorige concrete en duidelijke informatie te geven aangaande het door hem geplande transport.

2.4. Bemestingsnormen

- [4] **Aanduiding kwetsbare gebieden.** Via artikel 9 voorziet het voorontwerp van decreet dat bovenop de bestaande kwetsbare gebieden bijkomende kwetsbare zones water kunnen worden afgebakend. De meetresultaten uit de oppervlaktewater- en grondwatermeetnetten kunnen jaarlijks leiden tot bijkomende afbakening of herziening (annulatie) van de afbakening. De grotere oppervlakte kwetsbare gebieden – waarvoor verminderde bemestingsnormen gelden – leidt ertoe dat de plaatsingsruimte voor nutriënten binnen de Vlaamse landbouw (a.h.w. een onderdeel van Vlaamse milieugebruiksruimte) vermindert. Daardoor vergroot de mestdruk op het overgebleven niet-kwetsbaar gebied. Als een 'bewarende maatregel' wordt in dat overige landbouwareaal – in een streven om daar de status van kwetsbaar gebied te vermijden – de meest riskante eindnorm (met name de maximaal 500 kg totaal stikstof/ha/jaar op grasland) verminderd tot 450 kg/ha/jaar.

De MiNa-Raad heeft ernstige bedenkingen bij de in het voorontwerp van decreet voorgestelde systematiek voor aanduiding van kwetsbare gebieden. De Raad meent immers dat nu reeds overeenkomstig artikel 15, §2 tot en met 5 van het decreet – in het bijzonder de in art. 15, §4 uit de Europese nitraatrichtlijn overgenomen aanduidingscriteria – gans Vlaanderen als een kwetsbaar gebied moet worden aangeduid. Immers: bij de aanduiding van kwetsbare gebieden moet niet alleen rekening gehouden worden met "actuele" overschrijdingen van de drinkwaternorm van 50 mg nitraat per liter in oppervlaktewater en grondwater (wat de Vlaamse regering nu doet), maar ook met "dreigende", "potentiële" overschrijdingen en met het voorkomen of "dreigend" voorkomen van eutrofiëring. Het is op basis van dit laatste criterium dat onder meer de Vlaamse Milieumaatschappij³ en de Europese Commissie⁴ menen dat gans Vlaanderen moet aangeduid worden als een kwetsbaar gebied⁵. In dit licht wordt artikel 14 van het decreet (de algemene forfaitaire bemestingsnormen in zgn. "niet kwetsbaar" gebied) zonder voorwerp. De MiNa-Raad merkt op dat ook in een scenario waarbij gans Vlaanderen als kwetsbaar gebied wordt aangeduid, een gedifferentieerde aanpak (met verschillende bemestingsbeperkingen voor verschillende gebieden) mogelijk blijft. Alleen moet men dan voorafgaand via een in de nitraatrichtlijn voorziene derogatieprocedure voor de Europese Commissie kunnen aantonen dat met de afwijkende bemestingsnormen toch de milieukwaliteitsdoelstellingen kunnen worden gehaald. Men zou dan kunnen spreken van kwetsbaar gebied (gebied dat nu valt onder de forfaitaire normen, die onderwerp moeten uitmaken van apart derogatieverzoek) en "uiterst kwetsbaar" gebied (gebied dat jaarlijks wordt aangeduid op basis van de meetresultaten en de onderliggende aanduidingsmethodiek van het nieuw ingevoerde artikel 15, §6bis). In dit "uiterst kwetsbaar" gebied gelden de bemestingsbeperkingen voor kwetsbare gebieden uit de nitraatrichtlijn (met derogaties voor sommige teelten, zie volgende paragraaf). De Raad vindt het overigens essentieel dat de beslissingsboom m.b.t. de aanduiding van deze (uiterst) kwetsbare gebieden decretaal wordt vastgelegd en dat de jaarlijkse aanpassingen van de afbakening

³ Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), "Bijdrage VMM aan de ecologische evaluatie van het Mestactieplan m.b.t. de kwaliteit van het oppervlaktewater", februari 1998. Standpunt voor aanduiding van gans Vlaanderen als kwetsbaar herhaald in brief aan minister Dua van december 2001.

⁴ Zie het met redenen omkleed advies van de Europese Commissie van 9 november 1999 en het recent rapport van de Commissie over de implementatie van de nitraatrichtlijn in de verschillende Europese lidstaten; *COM(2002) 407 final*. In dit rapport wordt in kaart IX duidelijk gemaakt dat volgens de "EC assessment" gans Vlaanderen moet worden aangeduid als kwetsbaar gebied.

⁵ Zie ook advies van de MiNa-Raad 1998/21, § 7, p.16.

automatisch (auto-executief) plaatsvinden. In het voorliggende voorstel is dit niet het geval. In deze beslissingsboom pleit de Raad ook voor een toets van de meetresultaten van het oppervlaktewatermeetnet aan eutrofiëringnormen die nog moeten worden uitgewerkt in het kader van de (nog op te stellen) bekkenplannen. Volgens de MiNa-Raad mag een gebied zijn statuut als uiterst kwetsbaar statuut niet verliezen zolang de toets met deze eutrofiëringnormen niet heeft kunnen plaatsvinden.

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond is van oordeel dat de verbetering van de kwaliteit van het oppervlaktewater zoals deze blijkt uit de resultaten van het meetnet er op wijst dat de voortdurend dalende bemestingsnormen en de inspanningen van de sector hun vruchten beginnen af te werpen. Er dient op gewezen te worden dat de bemestingsnormen in 2003 nog aanzienlijk worden verminderd in algemeen gebied zodat het huidige beleid nog niet ten volle doorwerkt in de resultaten. Gebieden die op dit ogenblik geen overschrijding van de norm laten zien en dus niet afgebakend zijn als kwetsbaar gebied zullen door deze bijkomende bescherming van de daling van de bemestingsnormen en de wijziging van de periode van het uitrijverbod gevrijwaard blijven van normoverschrijdingen. De door de Raad voorgestelde opdeling tussen kwetsbare en uiterst-kwetsbare gebieden en de erbij horende afschuiving van de Vlaamse verantwoordelijkheid naar het Europese niveau is onverantwoord. Op die wijze zal onvoldoende rekening worden gehouden de eigenheid van de intensieve Vlaamse landbouw in een verstedelijkt Vlaanderen.

Boerenbond stelt dat de landbouwers niet mogen gegijzeld worden door het opheffen van de aanduiding van een gebied als kwetsbaar afhankelijk te maken van een nog vast te stellen eutrofiëringnorm. Dergelijke maatregel zal op het terrein enkel contra-productief blijken door de onmacht die de directe betrokkenen zullen ervaren om een invloed te hebben op de van hen van toepassing zijnde maatregelen via de verbetering van de milieukwaliteit in hun gebied.

Boerenbond is het niet eens met de gevraagde 'auto-executiviteit' van de afbakening van de kwetsbare gebieden. De drinkwaterrichtlijn die aan de basis ligt van de beslissingsboom die wordt gehanteerd bij de beoordeling van de oppervlaktewaterkwaliteit stelt immers dat bij de beoordeling van de resultaten dient rekening gehouden te worden met eventuele uitzonderlijke omstandigheden. In deze zin is het niet meer dan logisch dat de Vlaamse Regering de beslissing dient te nemen omtrent de afbakening, na een evaluatie van de resultaten. Bovendien blijft Boerenbond voorbehoud maken bij de wijze waarop meetresultaten ruimtelijk gekoppeld worden aan de afbakening van een zeer groot gebied als kwetsbaar. Met betrekking tot de beslissingsboom voor de vertaling van de meetresultaten van het grondwatermeetnet merkt Boerenbond op dat deze discussie pas ten gronde kan gevoerd worden na het bekend worden van de resultaten van het door de Vlaamse Regering gevraagde wetenschappelijk onderzoek.

Boerenbond pleit er voor om de regels voor vergoeding en opkoop uit te breiden naar de nieuwe bijkomende kwetsbare gebieden. De problematiek die

aan de basis ligt, met name het inkomensverlies dat in bepaalde gevallen een rendabele bedrijfsvoering onmogelijk maakt is evenzeer realiteit in deze gebieden. Artikel 15 quinquies en sexties van het decreet dienen in deze zin te worden aangepast.

- [5] **Derogaties.** Binnen de kwetsbare gebieden laat de nitraatrichtlijn mogelijkheden om op basis van objectieve criteria afwijkingen (derogaties) van de daar algemeen voorgeschreven normering (170 kg N/ha/jaar uit dierlijke mest) toe te laten. Het voorliggende voorontwerp van decreet maakt gebruik van deze mogelijkheid (cf. artikel 9, 2°). Het voorziet algemene derogaties voor zes (combinaties van) teelten die een lange groeiperiode (5 maanden significante stikstofopname) en een hoge stikstofopname (meer dan 225 kg N/ha/jaar) kennen. Het voorontwerp van decreet voorziet verder de mogelijkheid om ook nog specifieke derogaties in te bouwen. Dit zal gebeuren na verdergaand wetenschappelijk onderzoek, voornamelijk inzake sommige groenteteelten.

De MiNa-Raad vraagt zich ten gronde af of de Vlaamse regering deze derogatieregeling decretaal kan invoeren vooraleer de Europese Commissie zich hierover heeft uitgesproken. Men kan er uiteraard op speculeren dat het Europees fiat er zal zijn op het ogenblik dat dit voorstel door het Vlaams parlement plenair wordt behandeld maar dat is onwaarschijnlijk. De vraag rijst wat de Vlaamse regering zal doen als het parlement de voorgestelde regeling goedkeurt en er vervolgens een Europese afwijzing op tafel valt. Volgens de Raad is dit geen voorbeeld van goed bestuur. De Raad dringt er daarom op aan om in het voorliggend wijzigingsdecreet uitdrukkelijk te voorzien dat de geformuleerde derogaties slechts gelden op voorwaarde dat er geen afwijzing komt van het nitraatcomité van de EU⁶. Bij een negatieve uitspraak van het nitraatcomité moeten de derogatienormen zonder decreetswijziging, bij besluit van de Vlaamse regering, kunnen opgeschort worden. Het voorliggend wijzigingsdecreet moet m.a.w. een dergelijke schorsingsclausule inbouwen.

Een meer specifieke opmerking betreft de later in te vullen specifieke derogaties. Volgens de voorliggende ontwerp tekst is het theoretisch mogelijk dat deze op een hoger niveau kunnen worden gelegd dan de forfaitaire bemestingsnormen. In de praktijk zal dit risico wellicht vrij beperkt zijn maar de Raad dringt er op aan om deze mogelijkheid in het decreet expliciet onmogelijk te maken.

⁶ Comité bedoeld in artikel 7 van RL91/676/EEG.

Standpunt Boerenbond:

Indien de bepalingen omtrent de derogatie door de Europese Commissie zouden worden afgewezen, zal Vlaanderen genoodzaakt zijn met haar in overleg te treden. Een aanpassing van de derogatieregeling kan echter niet automatisch volgen uit een al dan niet partiële negatieve beoordeling. Het wijzigen van de derogatie heeft op het terrein immers dermate belangrijke gevolgen dat een decreetswijziging waarbij alle aspecten van de problematiek, inclusief de socio-economische implicaties mee in overweging dienen genomen te worden.

Boerenbond stelt dat in geval van de specifieke derogatie is voorzien dat een uitgebreide bewijsvoering dient gevoerd te worden, met ondermeer bodemanalyses die toelaten de gewasbehoefte, de bodemreserve en de risico's op uitspoeling te evalueren. Indien uit deze concrete studie zou blijken dat een meststofgift hoger dan de forfaitaire normen verantwoord is, is er geen enkele reden om deze niet toe te staan.

- [6] **Ontheffing op de nulbemesting voor akkerland.** Artikel 10 van het voorontwerp van decreet bevat een herintroductie van de ontheffing van de nul-bemesting van akkerland gelegen in kwetsbaar gebied natuur. Deze ontheffing was voor akkerbouwers op 1 januari 2002 vervallen en wordt nu terug ingevoerd tot 31 december 2007 of tot op het ogenblik dat een natuurrichtplan voor het gebied in kwestie in voege is getreden.

De MiNa-Raad erkent dat akkerlanden van bedrijven die eertijds als gezinsbedrijf waren erkend en akkerlanden van akkerbouwbedrijven waarop de erkenning als gezinsbedrijf niet van toepassing was, vanaf 1/1/2002 onder een verschillend bemestingsregime vallen. Dat verschil zal blijven bestaan omdat de categorie gezinsbedrijf niet langer gehanteerd en gedefinieerd wordt in het mestdecreet. De MiNa-raad kan zich daarom aansluiten bij de nieuwe ambtshalve ontheffing voor akkerlanden tot 2007 of tot invoering van het natuurrichtplan op voorwaarde dat dit ook geldt voor akkerlanden en intensieve graslanden van alle bedrijven die nu van de ontheffing genieten. De einddatum is ingegeven door de decretale verplichting om binnen de 10 jaar na het van kracht worden van het natuurdecreet een natuurrichtplan op te stellen en door de tijdshorizon van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen voor de afbakening van de natuurlijke structuur en de landbouwstructuur.

Standpunt Boerenbond:

Voor Boerenbond dient de betreffende ontheffing die in het decreet van 1996 werd toegekend aan gezinsveeteeltbedrijven en de ermee gelijkgestelde bedrijven blijvend te worden gehonoreerd. Boerenbond wijst er op dat het huidige voorontwerp van decreet dat ontheffing verleent tot 2007, de aan akkerbouwers in het verleden toegekende rechten slechts ten dele herstelt.

- [7] **Uitzondering op de fosfaatbemestingsnormen.** In artikel 11 stelt de Vlaamse regering paradoxaal genoeg voor om in gronden met een laag fosfaatbindend vermogen hogere fosfaatbemestingsnormen toe te staan. In plaats van de verlaagde 40 kg fosfaat/ha/jaar spreekt de ontwerptekst over een maximaal toelaatbare fosfaatbemesting van 70 tot 90 kg/ha/jaar; niveaus die de jaarlijkse onttrekking van fosfaat door de teelten benadert. De motivatie voor deze verhoging is dat deze bodems over een te lage fosfaatreserve beschikken om met een fosfaatgift lager dan de onttrekking toch een normale productie te kunnen realiseren.

De MiNa-Raad wijst erop dat deze regeling zich op zeer glad ijs begeeft en in zijn ogen niet beantwoordt aan het milieukundig voorzorgsprincipe. De Raad vindt daarvoor bevestiging in het advies van wetenschappers uit de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek over dit uitzonderingsvoorstel⁷. Dit advies stelt ondubbelzinnig dat het om verschillende redenen niet verantwoord zou zijn om een afwijking van het decreet naar meer tolerante bemestingsdosissen toe te staan. Milieukundig gezien leidt de gehanteerde grens voor fosfaatverzadiging nu reeds tot een overschrijding van de in Vlarem II vastgelegde grenswaarden voor fosfaat in grond- en oppervlaktewater [checken]. Bovendien wordt daarbij geen rekening gehouden met de aanwezigheid van organische en/of colloïdale fosforverbindingen en met het verlies van deze P-vormen via, afspoeling, erosie en macroporiën in de bodem (zoals wortelgangen en barsten). Landbouwkundig gezien is er verder geen reden om een hogere bemesting toe te staan. Zelfs bodems met een extreem laag fosfaatbindend vermogen blijken – bij een verzadigingsgraad van 40% – over een dermate reserve aan mobiliseerbaar fosfor te beschikken dat een fosfaatbemesting met maximaal 40 kg/ha/jaar waarschijnlijk op korte noch op lange termijn problemen zou opleveren m.b.t. de beschikbaarheid van fosfaat voor het gewas. Bovendien gaat het in dit geval om dermate droge gronden dat maximale onttrekking van 120 kg/ha/jaar hier wellicht nooit gehaald kan worden. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij het advies van de wetenschappers dat – ingeval de beperkte fosfaatbemesting in de praktijk in sommige gebieden toch tot opbrengstderving zou leiden – hiervoor veeleer een vergoeding op zijn plaats is, in plaats van uitzonderingen op wetenschappelijk vastgestelde normen toe te staan die aanleiding geven tot waarschijnlijke overschrijdingen van de milieukwaliteitsnormen.

Verder herhaalt de Raad dat de fosfaatverzadigde gebieden verkeerdelijk werden afgebakend op basis van een 95% overschrijdingsrisico van 40% fosfaatverzadiging in plaats van 30%. Voor een afbakening o.b.v. een fosfaatverzadigingsgraad van 30%, hebben de wetenschappers in de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek enige tijd geleden zeer overtuigende argumenten naar voor gebracht⁸.

De MiNa-Raad vraagt dat op zijn minst in het gebied dat nu wordt aangemerkt als “fosfaatrisicogebied” (gebied dat tussen de 30% en de 40% fosfaatverzadigd is) bewarende maatregelen worden getroffen om (verdere) fosfaatdoorslag te voorkomen. Zo zou men bijvoorbeeld de “onttrekkingsnormen” die men zinnig was toe te passen op de gronden met laag fosfaatbindend vermogen, juist in deze gebieden kunnen laten gelden.

⁷ Advies decreetswijziging mestdecreet fosforbemesting van R. Merckx en G. Hofman (in brief aan F. Stuyckens, afdelingshoofd Mestbank, d.d. 31 mei 2002).

⁸ Zie hiervoor Stuurgroepdocument 367.

Tenslotte vraagt de MiNa-Raad om eindelijk de fout in de definitie van “zure zandgrond” (art. 15quater, §2) te herstellen. Reeds veelvuldig hebben de wetenschappers erop aangedrongen dat gronden met een pH van maximum 6,5 (in plaats van 6) als zure zandgrond zouden worden aangemerkt (zoals ook bepaald in het protocol fosfaat verzadigde gronden).

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond wijst er op dat de gronden met een laag fosfaatbindend vermogen geenszins marginale gronden zijn en de wetenschappelijk vastgestelde onttrekkingsnormen per gewasgroep wel degelijk eveneens van toepassing zijn op deze gronden. Boerenbond is het niet eens met het voorstel van de Raad om de onttrekkingsnormen toe te passen op het zogenaamde fosfaatrisicogebied. Het feit dat de algemene bemestingsnormen in twee fasen gedaald zijn sinds 1999 houdt op zich reeds een bewarende maatregel in.

- [8] **Belangrijk hiaat in het wijzigingsdecreet.** In tegenstelling tot wat de MiNa-Raad had verwacht, bevat het voorliggende voorontwerp van decreet geen verdere invulling van artikel 13 bis van het mestdecreet. Dit artikel introduceert het begrip ‘nitraatresidu’ en stelt o.m.:

“vanaf 1 januari 2003: voor het nitraatresidu in de cultuurgrond, uitgedrukt in kg N/ha, geldt de grenswaarde die de Vlaamse regering vaststelt overeenkomstig de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek dat in de periode van 1 januari 2000 tot 1 juli 2002 in opdracht van de Mestbank wordt doorgevoerd ter bepaling van de technische vertaling van de EG-norm van 50 mg nitraat/l in grond- en oppervlaktewater in een nitraatresiduwaarde in de cultuurgrond; op dezelfde wijze wordt een richtwaarde vastgesteld die de technische vertaling vormt van de richtwaarde van 25 mg nitraat/l in grond- en oppervlaktewater; ...”

Om deze bepaling uit het mestdecreet te kunnen respecteren, acht **de MiNa-Raad** het noodzakelijk om het voorontwerp van decreet aan te vullen met een concrete uitwerking van het nitraatresidu. Hiervoor een nieuwe decreetwijziging afwachten is procedureel inefficiënt en zal niet meer tegen 1 januari 2003 geregeld kunnen worden. De Raad vindt het vreemd dat het voorontwerp van decreet deze gegevens niet bevat, terwijl het genoemde wetenschappelijk onderzoek zo goed als rond is. Deze gegevens nog toevoegen na de formele adviesronde in een definitief ontwerp dat aan het Vlaams parlement wordt voorgelegd, ligt voor de Raad ook moeilijk. De maatschappelijke adviesorganen hebben dan immers niet meer de gelegenheid om zich over de concretisering van deze toch belangrijke innovatie in het mestbeleid te kunnen uitspreken. De Raad stelt daarom voor om – zodra de wetenschappelijke conclusies beschikbaar zijn (naar verluidt een kwestie van weken) – deze te verwerken in een addendum bij het voorontwerp van decreet dat enkel op artikel 13bis ingaat. De Raad houdt zich aanbevolen om ook over dit addendum te adviseren “waarna het kan worden geïntegreerd in een definitief ontwerpdecreet dat naar de Raad van State en

het Vlaams parlement gaat.

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond pleit er voor dat indien in de huidige decreetswijziging de bepalingen omtrent de nitraatresiduwaarde dienen opgenomen te worden, de gehele herziening van het decreet wordt uitgesteld tot op het ogenblik dat de hiervoor noodzakelijke wetenschappelijke gegevens bekend zijn en ook het decreetaal voorziene voortgangsrapport beschikbaar is. Op die wijze kan de volledige mestproblematiek (verwerking, overschotten, nutriëntenhalte,...) zoals deze zich op het terrein zal stellen geëvalueerd worden, kan een passend beleid uitgewerkt worden waarin effectieve oplossingen worden aangedragen en kan dit zijn neerslag vinden in een globale decreetsaanpassing.

2.5. Oordeelkundige aanwending van meststoffen

- [9] **Bewarende maatregelen in functie van kwetsbare gebieden.** Net als het aftoppen van de hoogste eindbemestingsnormen (zie § [4]), voorziet het voorontwerp van decreet via artikel 15 ook in de uitrijregeling een bewarende maatregel die het risico op nitraatuitspoeling en -afspoeling ook buiten de kwetsbare gebieden moet beperken. Het gaat dan vooral om het vervroegen van het algemeen geldende uitrijverbod van 21 tot 15 september. Anderzijds wordt uitrijden op zaterdag opnieuw mogelijk aangezien een verbod milieukundig weinig relevant is en in de praktijk vaak moeilijk op te volgen (cf. de weersomstandigheden). Om de hinder voor omwonenden te minimaliseren, is het die dag in elk geval verplicht om onmiddellijk in te werken. Chemische meststoffen mogen volgens het voorliggend voorontwerp decreet op zon- en feestdagen worden uitgereden.

De MiNa-Raad onderschrijft de invoering van de inkorting van de uitrijregeling als voorzorgsmaatregel met het oog op het zoveel mogelijk vermijden van nitraatverontreiniging, ook buiten kwetsbare gebieden. Ook het toelaten van mesttoediening op zaterdag is voor de Raad aanvaardbaar. Hij pleit er wel sterk voor om de onmiddellijke inwerking – die milieukundig erg relevant is aangezien het grootste deel van de ammoniakvervluchtiging de eerste uren na het uitrijden plaatsvindt – sowieso en niet enkel op zaterdag te verplichten. De Raad heeft wel problemen met het voorstel om chemische mest ook op zon- en feestdagen te laten uitrijden. Gezien op zon- en feestdagen een minder intensief toezicht kan gegarandeerd worden en het onderscheid tussen (vooral vloeibare) chemische en dierlijke mest niet altijd kan gemaakt worden, kan deze uitzondering leiden tot problemen op vlak van handhaving. Als dan toch een uitzondering moet voorzien worden op het uitrijverbod op zon- en feestdagen, dan zou dit op zijn minst beperkt moeten blijven tot het uitrijden van vaste chemische meststoffen d.m.v. strooimachines.

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond acht onmiddellijke inwerking niet toepasbaar op andere dagen van de week. De doorgaans kleine en familiale bedrijven die hun mestspreiding zelf uitvoeren kunnen precies op zaterdag gebruik maken van voldoende familiale arbeidskrachten om aan de bijkomende eis tot onmiddellijke inwerking – die vooral lijkt ingegeven door de zorg om mensen die geen affiniteit hebben met de landbouwsector te behoeden voor geurhinder tijdens het weekeinde - te voldoen. Boerenbond is van oordeel dat de handhaving geenszins in het gedrang komt door de aanwending van chemische meststoffen op zondag. Het onderscheid tussen dierlijke en kunstmest is wel degelijk eenvoudig te maken.

- [10] **Uitzonderingen op de uitrijregeling voor effluënten.** Een opmerkelijke wijziging in de uitrijregeling is ook dat effluënten van mestverwerking – mits een attest van de Mestbank – worden vrijgesteld van de verplichting tot inwerking (cf. artikel 15, 5°). Het argument hiervoor is dat het weinig zin heeft om dit te verplichten omdat deze effluënten een zeer laag gehalte aan ammoniakale stikstof bevatten.

Volgens de **MiNa-Raad** kan deze uitzondering op de inwerkingsplicht voor effluënten van mestverwerking milieukundig verdedigbaar zijn, hoewel het nog maar de vraag is of het gehalte aan ammoniakale stikstof bij alle verwerkingsprocedures inderdaad zo laag is dat dit onmiddellijke inwerking zinloos maakt. Verder merkt de Raad op dat het relatief groot gehalte aan zouten in effluënten van deze installaties (voornamelijk kalium- en chloorzouten) mogelijk een risico op zoutschade creëert. Dit is zowel landbouwkundig als milieukundig ongewenst. De Raad suggereert om dit risico meer in detail te onderzoeken en hiervoor zo nodig gepaste regelgeving (b.v. maximale gehalten of vrachten) in het mestdecreet uit te werken. De Raad wijst in dit kader overigens ook op het – door landbouwers goed gekende – gevaar dat een te groot aandeel van dunne mestfracties bij de bemesting een negatieve invloed op de bodemstructuur heeft. Dit uit zich in het bijzonder door een verlaging van het organische stofgehalte wat op zijn beurt het risico op erosieschade in de hand werkt.

Een belangrijker bezwaar is dat de uitzondering voor effluënten van mestverwerking de regelgeving opnieuw ingewikkelder maakt en vooral de handhaving van de uitrijregeling flink zal bemoeilijken. Op het terrein kan b.v. mogelijk onduidelijkheid ontstaan tussen (vrijgestelde) effluënten of bepaalde (in te werken) dunne mestfracties.

Een oplossing zou erin kunnen bestaan om de uitzondering op de inwerkingsplicht niet alleen te beperken tot bepaalde geattesteerde effluënten (met laag gehalte aan ammoniakale stikstof), maar ook tot bepaalde specifieke inwerkingsapparatuur die enkel voor effluënten en dus niet voor dierlijke mest kan worden aangewend (bv. beregeningsinstallaties).

Voor zover in het uiteindelijk decreet er inderdaad nog voor geopteerd zou worden om deze uitzondering op de inwerkingsplicht voor bepaalde effluënten overeind te houden, raadt de MiNa-raad aan om in het attest van de Mestbank niet alleen melding te maken van het gehalte aan ammoniakale stikstof, maar ook van de zouten (kalium en chloriden). Op die manier kunnen de ontvangers van de effluënten ook een goede inschatting maken van de risico's op zoutschade.

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond merkt op dat artikel 15.5° een objectieve norm vermeldt voor het maximale gehalte aan ammoniakale stikstof. De vraag of alle mestverwerkingsprocedures een effluent opleveren dat aan deze norm voldoet doet niet ter zake aangezien de bewijslast bij de producent ligt. Kalium en chloriden zijn in grote hoeveelheden eerder een landbouwkundig dan een milieukundig probleem, waarvoor de gebruikers van cultuurgronden vanuit de rendabiliteit van hun bedrijfsvoering van nature aandacht zullen hebben.

Boerenbond is van oordeel dat de landbouwkundige voorlichting in deze een belangrijke rol dient te spelen. Het verplicht maken van een individuele analyse op kalium en chloor is in dit verband vanuit overwegingen van kosteneffectiviteit niet aanvaardbaar. Gegevens over de grootteorde van de inhoud aan opgeloste zouten in mest en afgeleide producten kunnen worden verzameld zodat zij een betrouwbare leidraad kunnen vormen bij het uitstippelen van de bemestingsplannen voor individuele bedrijven, zonder dat telkenmale analyses dienen uitgevoerd te worden. De methoden van mestverwerking die perspectief bieden op een oplossing van het mestoverschot mogen niet worden gehypothekeerd door al te zware administratieve verplichtingen.

Het beperken van de spreiding van geattesteerde effluënten tot apparatuur die niet voor spreiding van dierlijke mest kan gebruikt worden is niet realistisch wegens het onvoldoende voorhanden zijn van dergelijke apparatuur. Een dergelijke verplichting staat in geen enkele verhouding tot het vooropgestelde doel, met name het maken van het onderscheid tussen geattesteerde effluënten en effluënten die niet aan de voorwaarden voldoen. Dit onderscheid is bovendien ondubbelzinnig vast te stellen aan de hand van het verplichte attest.

2.6. Productie van dierlijke mest

- [11] **Compensaties bij de nutriëntenhalte.** Artikel 24 voorziet vooral een aantal compensaties bij de reeds toegekende nutriëntenhalte. Deze compensaties moeten de knelpunten wegwerken die zijn ontstaan door het verschil in aangifte in MAP II ten opzichte van MAP I. De compensaties slaan op het toekennen van een extra nutriëntenhalte voor biggen en voor opfokzeugen die in MAP II in een andere categorie terecht komen dan in MAP I met nadelige effecten op de berekende nutriëntengehalte als gevolg. De nieuwe regeling zou dit rechtzetten en een meer soepele bedrijfsvoering toelaten.

De onduidelijkheid en het gebrek aan transparantie in dit artikel maakt het niet eenvoudig om de draagwijdte en consequenties ervan precies in te schatten. De **MiNa-Raad** vraagt zich af hoe groot de toename van de nutriëntenhalte zal zijn die wellicht uit deze aanpassing zal voortvloeien. De Raad betreurt dat de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet dit niet kwantitatief onderbouwt.

Standpunt Boerenbond:

Boerenbond stelt voor om de voorwaarden verbonden aan de compensaties op de nutriëntenhalte volledig te laten wegvallen, omdat deze de wetgeving onnodig complex maken en de flexibiliteit van de bedrijfsleider in de inzet van zijn productiemiddelen beknotten. Er is geen enkele milieukundige relevantie om een onderscheid te maken tussen de mestproductie van verschillende diersoorten. Een wijziging van de regels kan enkel indien een oplossing wordt ingeschreven in het decreet voor de bedrijven die door deze wijziging hun huidige bedrijfsvoering niet kunnen verder zetten.

- [12] **Samenvoegen van veeteeltinrichtingen.** Een zeer belangrijke wijziging van het mestdecreet betreft de mogelijkheid om inrichtingen samen te voegen (artikel 25). Sinds MAP I geldt er in de Vlaamse veehouderij een *stand still* inzake de productie van nutriënten. Gezien het grote nutriëntenoverschot dat Vlaanderen nog steeds kent, is het aanhouden van deze *stand still* nog steeds opportuun. Keerzijde van deze medaille is dat dit de dynamiek in de sector in grote mate bemoeilijkt en dat bedrijven geen mogelijkheid hebben om te groeien of te herstructureren, ook al zou deze herstructurering op gewestelijk niveau kunnen leiden tot een daling van het nutriëntenoverschot. Mits wordt voldaan aan een aantal voorwaarden, biedt het voorontwerp van decreet meer mogelijkheden voor evolutie in de bedrijfsstructuur van de Vlaamse veehouderij. Concreet worden nu samenvoegingen tussen twee verschillende bedrijven mogelijk, mits 25% van de productie van de overgenomen inrichting wordt afgeroomd; dit zowel in de milieuvergunning als de nutriëntenhalte. Belangrijke voorwaarden hierbij zijn dat het uit te breiden bedrijf niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied mag liggen. Deze (vrijwillige) maatregel kan tegelijkertijd de sector ruimtelijk helpen herstructureren, het nutriënten overschot verder afbouwen en economisch leefbare bedrijven creëren die in staat zijn om de nodige milieugerichte investeringen te doen (b.v. in aangepaste emissiearme stallen).

De MiNa-Raad waardeert de intentie om met deze aanpassing de mestproductie op een sociaal verantwoorde manier af te romen en stelt vast dat dit aansluit bij zijn vroegere standpunten. Hij ziet in deze maatregel inderdaad perspectieven om tussen de sociaal-economische en milieukundige doelstellingen in de landbouw tot een *win-win*-situatie te komen. Wel zijn er enkele randbemerkingen die nog verdere overwegingen en mogelijke bijstellingen van de ontwerptekst vergen. In de eerste plaats zou het volgens de MiNa-Raad opportuun zijn om de 25% afroming toe te passen op de gesommeerde vergunde productie en nutriëntenhalte van de samengevoegde inrichtingen (in plaats van enkel op het deel van de overgenomen inrichting). Anders zal steeds de kleinste inrichting worden opgeheven, wat vanuit ruimtelijk noch milieukundig oogpunt steeds de beste keuze zal zijn. Daarnaast vraagt de MiNa-raad van de gelegenheid van een samenvoeging gebruik te maken om de vergunde productie van de nieuwe inrichting (die sowieso wordt aangepast) meteen af te stemmen op de nieuwe nutriëntenhalte [identiek kunnen ze moeilijk zijn omdat nutriëntenhalte slaat op jaarlijkse mestproductie en vergunning op elk moment maximum aantal beesten moet aangeven]. Ook voor het nieuwe bedrijf een hogere vergunde productie toelaten dan deze die correspondeert met de nutriëntenhalte heeft zolang de *stand* still geldt, bedrijfsmatig weinig zin en bemoeilijkt de handhaving van de nutriëntenhalte.

Een derde opmerking betreft de mogelijke interferentie van de mogelijkheid tot samenvoeging met de opkoopregeling uit het stopzettingdecreet. Het ligt voor de hand dat uitbollende boeren die eventueel van zin waren om via de stopzettingregeling hun volledige productie uit de markt zouden nemen, nu goed zullen uitrekenen of een samenvoeging met een ander bedrijf – gesteld dat ze aan de voorwaarden voldoen – hen niet meer oplevert. De memorie van toelichting maakt onvoldoende duidelijk in welke mate de eventuele concurrentie tussen beide stelsels speelt. De Raad benadrukt dat beide stelsels complementair moeten zijn. Als teveel bedrijven met stopzettingplannen naar de samenvoegingregeling over stappen, verliest de opkoopregeling zijn potentie om het nutriëntenoverschot significant te verminderen. Als daarentegen juist andere bedrijven van de samenvoegingregeling gebruik maken, zal de afbouw van het nutriëntenoverschot op die manier juist een welkom duwtje in de rug krijgen. Een gedetailleerde analyse van het aantal stopzettingdossiers dat tot nu toe gekend is, kan volgens de Raad een element zijn in deze afweging. Wat betreft het verder uitwerken van de gewenste complementariteit tussen beide stelsels, suggereert de Raad om een mogelijke opsplitsing te onderzoeken tussen grondgebonden en grondloze bedrijven. De hier voorgestelde regeling tot samenvoeging zou daarbij beperkt worden tot grondgebonden bedrijven terwijl de opkoopregeling uit het stopzettingdecreet zich zou kunnen richten op grondloze bedrijven (en bijvoorbeeld kan uitgebreid worden naar de pluimveesector).

Standpunt Boerenbond:

In verband met de nutriëntenhalte wenst de Boerenbond in geen geval dat een verhandelbaar mestproductierecht wordt gecreëerd. In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat de mestproductie in Vlaanderen van in den beginne werd gestuurd via het vergunningenbeleid. De rechten van vele individuele veehouders werden door dezelfde overheid die de vergunningen verleende op een absolute wijze tijdelijk ingeperkt zonder enige vorm van tegemoetkoming. Op het ogenblik dat de overheid er toe zou besluiten een permanent productierecht toe te kennen dient dit overeen te komen met de

vergunde productie op elk bedrijf en kan het niet gebaseerd zijn op de bedrijfsvoering in een referentieperiode in het verleden. Bovendien kan opgemerkt worden dat de mestafzetmogelijkheden vanaf het kalenderjaar 2003 dermate beperkt zullen zijn dat dit element op zich reeds zwaar zal wegen op de productie van mest. Bovendien merkt Boerenbond op dat het mestproductierecht dat in Nederland weinig effectief is gebleken en dat enkel via een massieve uitkoopregeling de mestoverschotten werden gereduceerd. In dit verband pleitte Boerenbond reeds in 2000 voor de uitkoop door de overheid van dierlijke productie. Ondertussen is bovendien gebleken dat de Minister er na meer dan twee jaar nog steeds niet in geslaagd is aan elk bedrijf de nutriëntenhalte toe te wijzen, hoewel in het decreet en het bijhorende besluit wettelijke termijnen (zij het niet bindend) waren voorgeschreven. Klaarblijkelijk heeft dit ondermeer te maken met het feit dat de gevolgen voor de individuele betrokkenen zeer groot zijn en dat de gekozen referentieperiode niet toelaat om een toevallige lage productie van een bedrijf in de bewuste periode uit te middelen. Daarom is Boerenbond voorstander van een algemene uitbreiding van de referentieperiode met het jaar 2000. Dergelijke keuze is verantwoord omwille van het feit dat de totale productie in het jaar 2000 aanzienlijk lager lag dan de totaal toegekende nutriëntenhalte. (186 miljoen kg N versus 218 miljoen kg N onder de vorm van toegekende nutriëntenhalte, het aantal dieren daalde bovendien aanzienlijk ten opzichte van de voorgaande jaren). De vergelijking van beide cijfers maakt duidelijk dat een oplossing kan geboden worden voor de bedrijven die om een of andere reden een lage productie kenden in de referentie jaren zonder dat hieruit een significante stijging van de nutriëntenhalte volgt. Ook het mogelijk maken van een vrijstelling om te beschikken over een nutriëntenhalte aan veeteeltinrichtingen onlosmakelijk verbonden aan natuurreservaten staat haaks op de zeer stringente en ingrijpende maatregelen die worden opgelegd aan landbouwbedrijven. Voor het beheer van natuurreservaten kan indien de samenvoeging en verplaatsing van bedrijven mogelijk wordt via deze weg een nutriëntenhalte bekomen worden. Boerenbond vraagt dan ook een aanpassing van dit artikel.

Boerenbond kant zich uitgesproken tegen de voorstellen inzake samenvoeging van bedrijfszetels voor bedrijfssituaties die op dit ogenblik niet bestaan. Dit systeem houdt de creatie van een verhandelbaar mestquotum in, waarvoor de organisatie nooit vragende partij is geweest. Het risico hiervan is dat de individuele landbouwer alle prioriteit in de aankoop van mestquotum zal geven in plaats van in duurzame oplossing van het probleem van de mestoverschotten. Het is een signaal dat op dit ogenblik zeker niet gewenst is. Samenvoeging om knelpunten op te lossen voor bedrijven die reeds in het verleden te maken hebben met inefficiënte exploitatie door de ruimtelijk verspreide ligging van verschillende bedrijfszetels kan echter wel voor Boerenbond. Hiertoe kan een beperkende datum in het artikel worden ingeschreven. (zij het zonder afroming).

De oplossing bestaat er voor Boerenbond in de eerste plaats in om de voorwaarden te creëren waarbij de opkoopregeling zo efficiënt mogelijk de mestoverschotten verminderd. Hiertoe dient deze opkoopregeling zo algemeen mogelijk te worden gesteld en mogen andere beleidsmaatregelen zoals de samenvoeging niet interfereren met de bereidheid van landbouwers om gebruik te maken van de opkoopregeling.

In de memorie van toelichting wordt het argument aangedragen dat de

verwerkingsplicht onverkort van toepassing blijft en dat de verwerkingsplicht op die manier haar regulerend karakter zal blijven spelen. In dit verband wijst Boerenbond er op dat dit enkel opgaat voor familiale bedrijven waar de structuur eenvoudig en duidelijk is, zodat de administratie eenvoudig de mestverwerkingsplicht kan bepalen. Anderen zullen hopen op een afschaffing van de afroom-regel in afwachting over te nemen bedrijven onderbrengen in kleinere structuren waarvan de totale productie niet boven de verwerkingsdrempels uitkomt.

Bovendien is op het terrein komen vast te staan dat de verwerkingsplicht zoals ingeschreven in het decreet (meer specifiek de 100% verwerking van het overschot voor bepaalde bedrijven) niet realiseerbaar is. Hierdoor zal men bedrijven toelaten te groeien, zonder dat er een perspectief is op het kunnen voldoen aan de voorwaarden die hieruit voortvloeien.

- [13] **Verplaatsen van veeteeltinrichtingen.** Voor ruimtelijk ongunstig (niet in agrarisch gebied) gelegen bedrijven creëert het voorontwerp van decreet in hetzelfde artikel 25 ook mogelijkheden om zich naar landbouwgebied te verplaatsen. Het gaat dan meer concreet om een verplaatsing naar zuiver agrarisch gebied, woongebied met landelijk karakter of landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Inrichtingen die gelegen zijn in andere gebieden komen potentieel allemaal in aanmerking om naar de genoemde gebieden te verhuizen. Bij deze verplaatsing is geen afbouw voorzien. Belangrijke voorwaarde is hier dat de aanvrager van de nieuwe vergunning minstens sinds 5 jaar vergunninghouder moet zijn van de stop te zetten inrichting; dit om te vermijden dat grote bedrijven de inrichtingen opkopen en dan zonder afroeping verplaatsen.

De MiNa-Raad pleit ervoor om ook deze maatregel beter te oriënteren in de richting van de gewenste ruimtelijke structuren in Vlaanderen. Dat kan door ook de verplaatsingen enkel toe te laten in ruimtelijk kwetsbaar gebied. De Raad merkt daarbij op dat de term 'ruimtelijk kwetsbaar gebied' zodanig zou moeten omschreven worden dat ook vestiging en uitbreiding in (zones rond) verzuringgevoelige gebieden uitgesloten wordt. Wat deze verzuringgevoelige gebieden betreft, vraagt de Raad snel duidelijkheid over de aanduiding ervan en de vaststelling van de daar geldende normen en afstandsregels. Verplaatsing van veeteeltbedrijven naar deze gebieden is volgens de Raad niet wenselijk. Hij verwijst daarbij naar het ontwerp Milieubeleidsplan 2003-2007 waar in het kader van het gebiedsgericht verzuringsbeleid gepleit wordt voor een versnelde toepassing van ammoniak-reducerende maatregelen⁹. Ook gebieden die in aanmerking komen voor snelle aanduiding als VEN moeten in deze context volgens de Raad het statuut krijgen van 'ruimtelijk kwetsbaar gebied'. De Raad verwijst daarbij naar de 87.000 ha van de eerste fase van de VEN-afbakening die momenteel in openbaar onderzoek gaat. Tegen het einde van de legislatuur is daarbij een aanvulling nodig op basis van de ontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de afbakening van de Agrarische en de Natuurlijke Structuur die de Vlaamse regering voorlopig zal goedgekeurd hebben¹⁰.

⁹ Zie ontwerp Milieubeleidsplan 2003-2007, p. 87-88.

¹⁰ Zie hiervoor het zomeraakkoord van de Vlaamse regering (beslissing van de Vlaamse regering op 21

Verder vraagt de Raad zich of op de gestelde voorwaarde dat de te verplaatsen inrichting moet gelegen zijn in niet agrarisch gebied, niet te beperkend is. De huidige regeling (die door de voorgestelde zal worden vervangen) maakt ook verplaatsingen mogelijk van inrichtingen die gevat worden door een ruilverkaveling, natuurinrichtingsproject,... Ook vanuit landschappelijk of ecologisch oogpunt kan een verplaatsing van een in agrarisch gebied gelegen inrichting gewenst zijn (bv. inrichting gelegen in een speciale beschermingszone aangeduid overeenkomstig de Europese vogel- of habitatrichtlijn).

Tenslotte vraagt de Raad om (net als in Nederland) te voorzien in een slooppremie voor de afbraak van de overgenomen of te verplaatsen inrichting. Zulke premie kan in belangrijke mate leiden tot landschapsherstel en vergemakkelijkt ook de handhaving van de wetgeving op vlak van samenvoeging, verplaatsing en opkoop. De uitwerking en financiering van zo'n slooppremie kan geschieden in het kader van het programma voor plattelandsontwikkeling.

Standpunt Boerenbond:

Inzake verplaatsing van bedrijven dient de eis om gedurende 5 jaar over de milieuvergunning te beschikken weggelaten te worden voor overnames in familiaal verband. Boerenbond wijst er op dat de afbakening van VEN geregeld is in het natuurdecreet en het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, waarbij voor de afbakening in elk geval een openbaar onderzoek wordt georganiseerd. Zonder deze maatschappelijke toetsing kan aan voorlopige plannen en voorstellen geen rechtskracht worden gegeven. Indien een afbakening op korte termijn voorzien is, zal de betrokken landbouwer hiervan in de praktijk op de hoogte zijn en zich afdoende informeren over de gevolgen voor zijn bedrijf en de belangrijke investeringen waarvoor hij op dat ogenblik staat.

De zogenaamde zones rond verzuringsgevoelige gebieden dienen voor zover wenselijk in het geheel van de regels van Vlarem II, hoofdstuk 9 te worden opgenomen. Deze regels zijn bij elke vergunningsaanvraag voor een nieuw bedrijf van toepassing zodat bij de vergunningsbeslissing de vergunningverlenende overheid hiermee rekening zal houden. Bovendien merkt Boerenbond op dat de kosteneffectiviteit van gebiedsgerichte ammoniak-emissiebeperkende maatregelen in vraag dient gesteld te worden.

Boerenbond benadrukt dat deze voorgestelde decretale mogelijkheid tot verplaatsing geenszins tot een verplichting tot verplaatsing mag leiden of de beoordeling van hernieuwingsaanvragen mag beïnvloeden van bedrijven die bijvoorbeeld gelegen zijn in speciale beschermingszones. Het moet de vrije keuze van de landbouwer blijven of hij, gelet op de bijzondere ligging van zijn bedrijf, blijft elders wenst te exploiteren, dan wel zijn bedrijfsvoering ter plaatse verder te zetten.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.629/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 december 2002 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen", heeft op 6 januari 2003 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

- "- de Vlaamse regering heeft op 17 juni 2002 het besluit goedgekeurd tot aanduiding van de kwetsbare zones water. Het besluit was noodzakelijk ter uitvoering van de nitraatrichtlijn. De nitraatrichtlijn voorziet in een afbakening die ten minste om de vier jaar dient te gebeuren en waarvoor de uiterste datum 20 december 2001 was, met uiterste rapporteringsdatum aan de Europese Commissie op 20 juni 2002. De Vlaamse regering heeft samen met dit besluit tevens een aantal flankerende en bewarende maatregelen goedgekeurd. Deze bewarende maatregelen vergen decreetswijziging en moeten nu hoogdringend gebeuren, zodat deze maatregelen kunnen ingaan op het moment dat het nieuwe bemestingsseizoen 2003 start. Daartoe heeft de Vlaamse regering op 19 juli 2002, kort na de goedkeuring van het besluit, ook haar principiële goedkeuring gehecht aan het ontwerpdecreet waarin deze maatregelen vervat zijn en het advies ingewonnen van de diverse adviesraden. Het betreft de maatregel tot vermindering van de eindbemestingsnorm op grasland (art. 14, § 4, 3°) en de maatregel tot verscherping van de uitrijregeling (art. 17, § 1);
- tevens wenst de Vlaamse regering, samen met de invoeging van de nieuw aangeduide kwetsbare zones, een mogelijkheid aan te bieden tot algemene en specifieke derogatie. Deze mogelijkheid is voorzien door invoeging van de nieuwe paragrafen § 6bis, § 8 en § 9 in artikel 15".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

De bepaling sub 1° van dit artikel beoogt de opheffing van paragraaf 3 van artikel 3 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (hierna : het mestdecreet).

Gelet op die voorgenomen opheffing, moet de verwijzing naar die paragraaf 3 in de vigerende tekst van artikel 3, § 7, en in het ontworpen artikel 3, § 7, tweede volzin, van het mestdecreet (artikel 3, 3°, van het ontwerp) worden geschrapt.

In de twee voornoemde bepalingen wordt ook verwezen naar paragraaf 2 van artikel 3. Die paragraaf 2 is evenwel opgeheven bij het decreet van 11 mei 1999. De stellers van het ontwerp zouden de gelegenheid te baat kunnen nemen om ook die verwijzing te schrappen. Hetzelfde geldt overigens voor de verwijzing naar de paragrafen 2 en 3 in de vigerende tekst van artikel 3, § 8, van het mestdecreet.

Artikel 9

Luidens het ontworpen artikel 15, § 6bis, van het mestdecreet (artikel 9, 1°, van het ontwerp) worden "vanaf 2002" jaarlijks extra kwetsbare zones water aangeduid. De woorden "vanaf 2002" moeten worden vervangen door "vanaf 2003".

Artikel 15

Volgens het ontworpen artikel 17, § 9, van het mestdecreet (artikel 15, 9°, van het ontwerp) kan de Vlaamse regering de nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van "de algemene derogatie" inzake de opbrenging van mest. Volgens de gemachtigde van de regering verwijst de ontworpen bepaling naar "de algemene derogatie" bedoeld in het ontworpen artikel 15, § 8, van het mestdecreet (artikel 9, 2°, van het ontwerp). Dit zou duidelijkheidshalve moeten worden vermeld in de tekst.

Artikel 31

De bepaling sub 2° van dit artikel strekt ertoe artikel 37, § 1, 3°, van het mestdecreet te vervangen. De vigerende tekst van die bepaling voorziet in de bestraffing van degene die met overtreding van artikel 17 dierlijke mest of andere meststoffen op cultuurgrond opbrengt "tijdens de periode dat dit verboden is". De voorgenomen wijziging komt erop neer dat de woorden "tijdens de periode dat dit verboden is" worden weggelaten. In de memorie van toelichting wordt daaromtrent gesteld dat met die wijziging wordt beoogd "bestrafing mogelijk te maken van elke overtreding van artikel 17 en niet enkel van het uitrijden van dierlijke mest tijdens de verbodsperiode".

De stellers van het ontwerp lijken uit het oog verloren te hebben dat de bepalingen van artikel 37, § 1, 4° en 5°, van het mestdecreet reeds voorzien in de bestraffing van de overtreding van respectievelijk artikel 17, § 4, en artikel 17 in zijn geheel.

Artikelen 32 en 33

1. In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot deze artikelen gesteld wat volgt :

"De wijzigingen in artikel 32 en 33 hebben tot doel de drie laatste wijzigingen aan de tekst van artikel 20, § 6, 1° (lees : artikel 21, § 6, 1°) van het mestdecreet door de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, in werking te laten treden op 1 januari 2002. Dit betekent uitstel van de inwerking superheffing.

Door de onduidelijke formulering van de bepalingen van inwerkingtreding in het decreet van 3 maart 2000 en 8 december 2000 waarbij telkens de bepalingen van inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet van 11 mei 1999 werden gewijzigd, is er voor gekozen deze onduidelijke formuleringen op te heffen of te verduidelijken door toevoegingen".

2. Zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven, hebben de bij de artikelen 32 en 33 van het ontwerp beoogde wijzigingen alle betrekking op de superheffing bedoeld in artikel 21, § 6, 1°, van het mestdecreet, en meer bepaald op de inwerkingtreding van de bepalingen waarbij die superheffing wordt opgelegd.

2.1. De bepaling van paragraaf 6, 1°, werd in artikel 21 van het mestdecreet ingevoegd bij artikel 26, 4°, van het decreet van 11 mei 1999 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Die bepaling van artikel 21, § 6, 1°, werd, met ingang van 1 januari 2000 ⁽¹⁾, gewijzigd bij artikel 14, 2°, van het decreet van 3 maart 2000 houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, en, met ingang van 1 januari 2000 ⁽²⁾, vervangen bij artikel 46 van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen.

2.2. Luidens artikel 38 van het voornoemde decreet van 11 mei 1999 traden de bepalingen van dat decreet - dus ook artikel 26, 4°, dat de bepaling van paragraaf 6, 1°, invoegde in artikel 21 van het mestdecreet - in werking op de data die de Vlaamse regering zou vaststellen.

Het voornoemde artikel 38 werd vervangen bij artikel 21 van het voornoemde decreet van 3 maart 2000 ⁽³⁾. Luidens het aldus vervangen artikel 38 heeft het decreet van 11 mei 1999 in beginsel uitwerking met ingang van 1 januari 2000. Die datum van inwerkingtreding geldt ook voor artikel 26, 4°.

⁽¹⁾ Artikel 22 van het decreet van 3 maart 2000. Artikel 33, 2°, van het ontwerp beoogt dat artikel 22 in die zin te wijzigen dat "de bepaling van artikel 14 met betrekking tot de wijziging van artikel 21, § 6, 1°, eerste streepje" in werking treedt op 1 januari 2002.

⁽²⁾ Artikel 62 van het decreet van 8 december 2000. Artikel 32, 2°, van het ontwerp strekt ertoe dat artikel 62 in die zin te wijzigen dat artikel 46 in werking treedt op 1 januari 2002.

⁽³⁾ Artikel 33, 1°, van het ontwerp strekt ertoe dat artikel 21 te vervangen. Luidens het ontworpen artikel 38, 3°, "(treedt) de bepaling van artikel 26, 4°, met betrekking tot de invoering van artikel 21, § 6, 1°, ... in werking ... op 1 januari 2002".

Artikel 61 van het voornoemde decreet van 8 december 2000 voegt een tweede lid toe aan het meergenoemde artikel 38. Luidens 1° van dat tweede lid treedt artikel 21, § 6, 1°, van het mestdecreet in werking op 1 januari 2001 ⁽⁴⁾.

3. Globaal genomen komen de bij de artikelen 32 en 33 van het ontwerp beoogde wijzigingen erop neer dat de inwerkingtreding van artikel 21, § 6, 1°, van het mestdecreet, die oorspronkelijk was bepaald op 1 januari 2000 (artikel 38 van het decreet van 11 mei 1999, vervangen bij het decreet van 3 maart 2000) en daarna werd vastgesteld op 1 januari 2001 (artikel 38, tweede lid, 1°, van het decreet van 11 mei 1999, toegevoegd bij het decreet van 8 december 2000), wordt verschoven naar 1 januari 2002.

3.1. In zoverre die verschuiving van de datum van inwerkingtreding neerkomt op een "uitstel van de inning (van de) superheffing" ⁽⁵⁾ of m.a.w. op een decretale regularisatie van het niet-toepassen van die heffing voor de jaren 2000 en 2001, doet ze geen principiële bezwaren rijzen : de heffingsplichtigen worden er immers niet door benadeeld.

3.2. De in de artikelen 32, 1°, en 33, 1°, van het ontwerp toegepaste werkwijze doet evenwel wetgevingstechnische bezwaren rijzen, doordat die werkwijze erin bestaat dat wijzigingen worden aangebracht, niet rechtstreeks in artikel 38 van het decreet van 11 mei 1999, maar in bepalingen van de decreten van 3 maart 2000 en 8 december 2000 waarbij wijzigingen zijn aangebracht in dat artikel 38. Die wijzigingsbepalingen zijn immers uitgewerkt en bestaan als zodanig niet meer in de rechtsorde. De artikelen 32, 1°, en 33, 1°, moeten derhalve worden omgewerkt tot wijzigingen van het meergenoemde artikel 38.

3.3. Aan de in artikel 32, 2°, van het ontwerp bedoelde wijziging van artikel 62 van het decreet van 8 december 2000 moet terugwerkende kracht worden gegeven tot op de datum van inwerkingtreding van dat artikel 62.

⁽⁴⁾ Artikel 32, 1°, van het ontwerp strekt ertoe artikel 38, tweede lid, 1°, op te heffen.

⁽⁵⁾ Zie de memorie van toelichting.

3.4. De in artikel 33, 2°, bedoelde wijziging van artikel 22 van het decreet van 3 maart 2000 kan beter worden weggelaten. Die wijziging heeft immers betrekking op de inwerkingtreding van een bepaling (artikel 14, 2°, van het decreet van 3 maart 2000, waarbij een wijziging is aangebracht in artikel 21, § 6, 1°, van het decreet van 11 mei 1999) die uit de rechtsorde is verdwenen sedert de vervanging van dat artikel 21, § 6, 1°, bij het decreet van 8 december 2000.

34.629/3

De kamer was samengesteld uit

De Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. K. BAMS, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de bepaling onder 5°, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt vervangen door wat volgt :

“5° nieuwe inrichting : een andere inrichting dan een bestaande landbouwinrichting of een bestaande veeteeltinrichting” ;

2° in de bepaling onder 9°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt het woord “aanslagjaar” geschrapt ;

3° de bepaling onder 10°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“10° bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen of landbouwinrichtingen die worden geëxploi-

teerd door een van de volgende categorieën personen :

a) eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon ;

b) echtgenoten of leden van eenzelfde gezin ;

c) een natuurlijke persoon en een of meer rechtspersonen waarin die natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;

d) meerdere rechtspersonen waarin eenzelfde natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding ;

e) verbonden ondernemingen in de zin van IV., A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen ;” ;

4° in de bepaling onder 12°, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden tussen de woorden “duurzaam samenleeft en de” en de woorden “aangenomen kinderen” de woorden “met hem samenwerkende” ingevoegd ;

5° de bepaling onder 54°, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“54° huiskavel : kadastraal perceel of kadastrale percelen gelegen in de gebieden, bedoeld in artikel 15ter, § 1, voorzover ze tot het bedrijf behoren conform aangifte 1998 (situatie 1997) of conform artikel 15bis, § 1, en die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel behoren bij de vergunde stal of stallen van de landbouw- of veeteeltinrichting en met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element. Voor gebieden zoals bedoeld in artikel 15bis, § 1, of artikel 15ter, § 1, nieuw aangeduid vanaf 1 januari 2002, zijn huiskavels de percelen die ofwel behoren bij de vergunde woning ofwel bij de vergunde stal of stallen van de landbouw- of veeteeltinrichting en die met de vergunde woning, stal of stallen een ononderbroken

ruimtelijk geheel vormen. De begrenzing van de huiskavel vindt plaats op basis van een duidelijk herkenbaar specifiek gebruik of op basis van een in het landschap duidelijk herkenbaar element ;” ;

6° aan artikel 2, tweede lid, worden de bepalingen 55°, 56°, 57°, 58° en 59°, toegevoegd, die luiden als volgt :

“55° vergunde mestproductie : de mestproductie waarvoor een geldige milieuvergunning bestaat ;

56° intensief grasland : grasland dat niet valt onder de definities, bedoeld in artikel 2, tweede lid, 49°, 50°, 51°, 52° en 53° ;

57° park : een groene ruimte waar bij de aanleg, de inrichting en het beheer sociaalrecreatieve of esthetische overwegingen overheersen en waar gelijktijdig verschillende andere functies kunnen worden vervuld, zoals recreatieve, educatieve, economische, cultuurhistorische, landschappelijke, wetenschappelijke, ecologische, organismebeschermende en milieubeschermende functies. Een park bestaat naast uit open gedeelten waaronder waterpartijen, grasvelden, bloemperken, wandelwegen en andere infrastructuur, uit een afwisseling van bosgedeelten of gedeelten die begroeid zijn met bomen, kruiden en kruidachtige gewassen ;

58° inwerken van mest : de werkzaamheid waarbij mest na het uitspreiden ervan ofwel door grond wordt bedekt ofwel intensief met de grond wordt vermengd zodat de mest niet langer als zodanig op de grondoppervlakte ligt ;

59° effectieve groeiperiode : de periode van groei waarin significante stikstofopname optreedt, vastgesteld op basis van de stikstofopnamecurven van het gewas ;”.

Artikel 3

In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt opgeheven ;

2° in § 6, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “punten 1°, b), c) en d) ; 2°, b), c) ; en 3°, a) en 5° van § 1” vervangen door de woorden “punten 1°, b), 2°, b), met uitzondering van de gegevens betreffende andere meststoffen en 3°, a), en 5°, van § 1.” ;

3° aan § 7, vervangen bij decreet van 20 december 1995, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

“De Vlaamse regering bepaalt welke elementen van § 1, § 4, § 5 en § 6 in de modellen worden opgenomen in functie van de actuele noden.” ;

4° aan § 7, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Iedereen die dierlijke mest en andere meststoffen invoert in het Vlaamse Gewest is verplicht hiervan telkens aangifte te doen aan de Mestbank door middel van het mestafzetdocument, bedoeld in artikel 7. Dat mestafzetdocument geldt als aangifte.” ;

5° in § 8, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt de verwijzing naar § 2 en § 3 geschrapt ;

6° aan § 9, vervangen bij decreet van 20 december 1995, wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt :

“Deze geheimhoudingsverplichting doet geen afbreuk aan de regeling inzake openbaarmaking van milieu-informatie, als bedoeld in Hoofdstuk II – Passieve openbaarheid van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur.”.

Artikel 4

In artikel 5, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de tabel worden de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxide en stikstof per dier en per jaar, voor de hierna opgesomde diersoorten vervangen door de volgende hoeveelheden :

“

Diersoort	Difosforpentoxide (P_2O_5) – uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) – uitscheiding (kg/dier, jaar)
PLUIMVEE :		
opfokpoeljen van legkippen	0,21	0,36
Opfokpoeljen van slachtkuikenouderdieren	0,27	0,47

”;

2° in de tabel worden de woorden “Andere runderen” vervangen door de woorden “I.3° Andere runderen”.

Artikel 5

Aan artikel 7, § 2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

“5° verplichte bestemming.”

Artikel 6

In artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het transport is verboden als blijkt dat de dierlijke mest of andere meststoffen zullen worden afgezet of vervoerd in strijd met de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbepalingen.”;

2° in § 2, eerste lid, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan de afzet van dierlijke mest door invoer, of de afzet van andere meststoffen evenals de afzet van mestoverschotten van producenten waarvan een of meer landbouw- of veeteeltinrichtingen gelegen zijn

in een gemeente met een oorspronkelijke gemeentelijke productiedruk die hoger is dan 100 kg difosforpentoxide, beperken tot bepaalde gemeenten of arrondissementen.”;

3° in § 2, tweede lid, vervangen bij het decreet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering kan producenten, waarvan geen enkele landbouw- of veeteeltinrichting gelegen is in een gemeente met een gemeentelijke productiedruk die hoger is dan 100 kg difosforpentoxide, verbieden hun mestoverschotten volledig of gedeeltelijk af te zetten in deze gemeenten.”;

4° er wordt een § 2bis ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2bis. De Vlaamse regering kan voor de afzet van mestoverschotten die uitsluitend bestaan uit een effluent na bewerking van dierlijke mest, andere bepalingen vastleggen dan die bedoeld worden in § 2, op basis van de samenstelling van de dierlijke mest waarvan het effluent de bewerkingsrest is.”;

5° aan § 3, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt :

“Deze totaliteit kan voor het gedeelte tussen het percentage bepaald in § 4, 4°, en de 100 %, ingevuld worden door de verwerking van de niet verwerkingsplichtige dierlijke mest afkomstig van een ander bedrijf.”;

6° in § 4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden telkens in 1° en 2° de woorden “op basis van de aangiften van 1998” geschrapt.

Artikel 7

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 9bis

De Vlaamse regering kan door een met redenen omklede beslissing individuele of collectieve afwijkingen toestaan voor de toepassing van artikelen 7, 8 en 9 van dit decreet in geval van algemene of bijzondere maatregelen die genomen zijn met toepassing van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987 ter voorkoming en bestrijding van dierenziekten, voor het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest of delen ervan.”.

Artikel 8

In artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 4, 3°, vervangen bij het decreet 11 mei 1999, wordt in de tabel het woord “500” vervangen door het woord “450” ;
- 2° § 6, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt vervangen door wat volgt :

“Ter verbetering van de nutriëntenaanwending op cultuurgrond kan de Vlaamse regering afwijkingen op de hoeveelheid stikstof en fosfor in de vorm van dierlijke mest, bewerkte dierlijke mest en andere meststoffen toestaan, als die dierlijke mest, bewerkte dierlijke mest, of andere meststoffen de stikstof in dusdanige vorm bevatten dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging. De afwijkingen mogen niet tot gevolg hebben dat hierdoor binnen een meerjarig perspectief van maximum drie jaar meer stikstof en fosfor wordt toegediend dan toegelaten volgens de bemestingsnormen, bedoeld in artikel 14, 15, 15bis en 15ter. De Vlaamse regering bepaalt tevens de modaliteiten waaronder en de wijze waarop deze afwijkingen kunnen worden toegestaan.”.

Artikel 9

In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° een § 6bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6bis. Behoudens de kwetsbare zones water, aangeduid in § 6, worden overeenkomstig § 2 tot en met § 5, vanaf 2002 jaarlijks extra kwetsbare zones water aangeduid en zo nodig herzien of aangevuld, die ingaan op 1 januari van het volgende jaar.” ;

- 2° een § 8 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Voor de teelten en teeltcombinaties op percelen in de kwetsbare zones water zoals aangeduid in § 6, 3°, en ter uitvoering van § 6bis, is derogatie mogelijk van de maximale bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, als voldaan is aan de volgende algemene objectieve criteria overeenkomstig bijlage III, 2., b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG :

- a) lange groeiperiodes ;
- b) gewassen met hoge stikstofopname ;

Ter uitvoering van het eerste lid is een algemene derogatie toegestaan voor de teelten of teeltcombinaties waarbij :

- a) een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;
- b) een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd als de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

De algemene derogatie wordt toegestaan tot de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof en kg stikstof, uit dierlijke mest en andere meststoffen per ha en per jaar :

Gewasgroep	Difosfor-pentoxide	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen
Grasland	100	350	230
Maïs, voorafgegaan door 1 snede gras	100	275	230
Wintertarwe, gevolgd door een niet-vlinderbloemige groenbemester	100	275	200
Suikerbieten	100	275	200
Voederbieten	100	275	200
Spruitkool	100	275	200

De Vlaamse regering kan nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van de algemene derogatie.”;

3° een § 9 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 9. Voor de percelen, gelegen in de kwetsbare zones water zoals aangegeven in § 6bis met teelten of teeltcombinaties die niet beantwoorden aan een van de algemene derogatiecriteria van een lange groeiperiode als bedoeld in § 8, tweede lid, en van N-opname van 225 kg N/ha, kan een specifieke derogatie van de bemestingsnormen, bedoeld in § 7, worden toegestaan overeenkomstig bijlage III, 2., b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG rekening houdend met onder andere de specifieke elementen van bijlage III, 1., 3., van dezelfde richtlijn :

a) bodemgesteldheid en grondsoort ;

b) klimaatomstandigheden, neerslag en irrigatie ;

c) landgebruik en landbouwpraktijken, waaronder vruchtwisselingssystemen en gebaseerd op een balans tussen :

1) de te verwachten stikstofbehoeften van de gewassen ;

2) de stikstoftoevoer naar de gewassen uit de bodem en uit bemesting die overeenkomt met :

i) de hoeveelheid stikstof die in de bodem aanwezig is op het moment dat het gewas de stikstof in significante mate begint te gebruiken (aanwezige hoeveelheden aan het eind van de winter) ;

ii) de toevoer van stikstof door de netto-mineralisatie van de voorraden organische stikstof in de bodem ;

iii) toevoeging van stikstofverbindingen uit dierlijke mest ;

iv) toevoeging van stikstofverbindingen uit kunstmest en andere meststoffen ;

en zonder afbreuk te doen aan de doelstelling van de EG-richtlijn 91/676/EEG.

De Vlaamse regering kan deze specifieke elementen vastleggen met inbegrip van de derogatie van de bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, en zo nodig de extra voorwaarden vastleggen waaronder deze bemestingshoeveelheden kunnen worden toegepast.”.

Artikel 10

In artikel 15ter, § 2, 2°, en in artikel 15ter, § 2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de woorden “tot 1 januari 2002” vervangen door de woorden “tot 31 december 2007 of tot het natuurrichtplan in voege is getreden”.

Artikel 11

Aan artikel 15quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 5. Voor een perceel, gelegen in een fosfaatverzaagd gebied waarvan, op grond van analyse, wordt bewezen dat het fosfaatbindend vermogen van 0

tot 90 cm diepte, kleiner of gelijk is aan 25 mmol P per kg luchtdroge grond, en het gehalte aan $P_{oxalaat}$ van 0 tot 30 cm diepte kleiner of gelijk is aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond, gelden de bepalingen van § 1 niet en wordt de bemesting beperkt tot de volgende hoeveelheden difosforpentoxide in kg per ha en per jaar : 90 voor grasland, 80 voor maïs, 70 voor gewassen met lage stikstofbehoefte, 70 voor andere gewassen. Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven. In dit geval zijn de kosten van de analyse ten laste van de Mestbank.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn om de analyse uit te voeren.”.

Artikel 12

In artikel 15septies, 1°, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende woorden geschrapt : “met uitzondering van de verhoging van de bemestingsnorm van 450 tot 500 kg N/ha voor “totale stikstof” voor grasland”.

Artikel 13

In artikel 15octies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, eerste lid, worden de woorden “De vergoeding is eisbaar van zodra de overdracht vast gedateerd is.” vervangen door de woorden “De vergoeding is eisbaar zodra de overdracht een vaste dagtekening heeft gekregen.” ;
- 2° in § 3, tweede lid, worden de woorden “bij ter post aangetekende brief genotificeerd door het aankoopcomité.” vervangen door de woorden “met een aangetekende brief, genotificeerd door de Mestbank.” ;
- 3° aan § 3 worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

“In de volgende drie gevallen kan de aanvrager de zaak aanhangig maken bij de rechter van de plaats waar het goed gelegen is :

- 1° bij ontstentenis van de notificatie binnen de gestelde termijn ;

2° als de Mestbank van oordeel is dat de aanvraag niet in aanmerking komt voor de vergoeding van patrimoniumverlies ;

3° als de aanvrager het genotificeerde bedrag te laag acht.

De vordering moet, op straffe van verval, worden ingeleid binnen drie maanden na het verstrijken van de termijn waarbinnen de notificatie had moeten gebeuren of na de datum van de afgifte op de post van de notificatie door de Mestbank.” ;

4° in § 4 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Overeenkomstig artikel 15quinquies, § 3, en 15sexies, § 4, kunnen eigenaars van bebouwde percelen of cultuurgronden die gelegen zijn in de gebieden, bedoeld in artikel 15, § 6, 15bis, § 1, en 15ter, de verplichte aankoop vragen. De vergoeding waartegen de verplichte aankoop gebeurt, wordt vastgesteld overeenkomstig de vergoedingsregels die gelden voor onteigeningen ten algemenen nutte. Er wordt geen rekening gehouden met de waardevermindering die voortvloeit uit artikel 15, § 6, 15bis, § 1, en 15ter, of uit de op basis van deze bepalingen genomen maatregelen.” ;

5° in § 6 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De door de rechter vastgestelde vergoeding wordt, krachtens het vonnis en zonder dat het vooraf moet worden betekend, door de Mestbank in de Deposito- en Consignatiekas gestort. De Mestbank stelt de betrokkene in kennis van deze verrichting.” ;

6° in § 6 wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

“Op zicht van het vonnis en van het hypothecaire getuigschrift, uitgereikt na de datum van overschrijving van het vonnis, is de beambte van de Deposito- en Consignatiekas gehouden het gestorte bedrag aan de rechthebbenden te overhandigen als er geen beslag op, of verzet tegen de gestorte sommen bestaat.”.

Artikel 14

In artikel 16 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. De opbrenging van dierlijke mest op andere grond dan cultuurgrond is verboden, behalve het opbrengen van stalmest en bewerkte dierlijke en andere meststoffen waarin de stikstof in dusdanige vorm aanwezig is dat slechts een beperkt deel van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van de opbrenging, in het kader van de bemesting van de plantput bij aanplantingen langs wegen, bij bosaanplanting of bij het aanleggen en onderhoud van tuinen en parken. Het is eveneens verboden dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen te lozen of te storten in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren, alsmede op openbare wegen, bermen en op alle andere plaatsen die geen cultuurgronden zijn.”.

Artikel 15

In artikel 17 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 1° en 2°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “21 september” vervangen door de woorden “15 september” ;

2° in § 1, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de bepaling onder 3° vervangen door wat volgt :

“3° op alle zon- en feestdagen. Deze verbodsbepaling geldt evenwel niet voor chemische meststoffen ;” ;

3° in § 4, 2°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “worden ondergewerkt” vervangen door de woorden “worden ingewerkt” ;

4° in § 4, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt de bepaling onder 3° vervangen door wat volgt :

“3° onder emissiearme opbrenging van andere meststoffen, andere dan die bedoeld worden in 2°, en dierlijke mest, andere dan die bedoeld worden in 2°, wordt verstaan :

a) voor grasland : zode-injectie ofwel sleepslangtechniek ;

b) voor niet-beteelde cultuurgrond : mestinjectie of het in twee opeenvolgende

werkgangen uitspreiden en inwerken van de mest, waarbij de mest binnen twee uur na het uitspreiden moet zijn ingewerkt op het perceel in kwestie. Op zaterdagen is het verplicht om de dierlijke mest onmiddellijk in te werken ;

c) voor beteelde cultuurgronden andere dan grasland : mestinjectie of sleepslang-techniek ;” ;

5° een § 4bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 4bis. Effluenten afkomstig van de bewerking of verwerking van dierlijke mest, en die een lager gehalte hebben aan ammoniakale stikstof dan 1 kg NH₄-N per 1000 l of 1 kg NH₄-N per 1000 kg, moeten niet worden ingewerkt.

Daartoe wordt door de Mestbank een attest afgegeven dat bij de toediening van het effluent aanwezig moet zijn. De kosten van de analyse vallen ten laste van de aanvrager.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de Mestbank dit attest kan afgeven, bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn om die analyses uit te voeren ;” ;

6° in § 6, 1°, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden een d) en een e) toegevoegd die luiden als volgt :

“d) voor uitzonderlijke teelten die nog een belangrijke stikstofopname hebben in de periode van uitrijstop en waar de bodem onvoldoende stikstof kan leveren uit voorraad of mineralisatie ;

e) specifieke derogaties zoals bedoeld in artikel 15, § 9 ;” ;

7° in § 7, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, worden de woorden “In afwijking van § 1, 1° en 2°” vervangen door de woorden “In afwijking van § 1, 1° en 2°, en § 2, is de opbrenging van stalmest toegelaten tot 15 november en vanaf 15 januari.” ;

8° in § 8, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999, wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“In afwijking van § 1, 1° en 2°, is de opbrenging van andere meststoffen en bewerkte dierlijke mest die stikstof in dusdanige vorm bevatten,

waarbij een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt in het jaar van opbrenging of waarbij de inhoud aan totale stikstof laag is, steeds toegelaten ;” ;

9° er wordt een § 9 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 9. De Vlaamse regering kan nadere voorwaarden bepalen met betrekking tot de toepassing van de algemene derogatie, zoals bedoeld in artikel 15, § 8, inzake de opbrenging van dierlijke mest, andere meststoffen en chemische meststoffen op cultuurgronden.”.

Artikel 16

In artikel 18, § 2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, en artikel 20bis, § 4, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt telkens het woord “overschrijving” vervangen door het woord “overschrijding”.

Artikel 17

In artikel 19 van hetzelfde decreet wordt de tweede zin geschrapt.

Artikel 18

In artikel 20, § 1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a) en § 3” vervangen door de woorden “in artikel 3, § 1, 1°, b), 3°, a) en § 7”.

Artikel 19

In artikel 20bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 3. De producent of gebruiker die opteert voor het nutriëntenbalansstelsel moet dat kenbaar maken aan de Mestbank aan de hand van

de bijgevoegde stavingsstukken naar aanleiding van de aangifte conform artikel 3 betreffende het productiejaar waarop de aangifte betrekking heeft en naar aanleiding van een controle voor het lopende productiejaar en hij moet vermelden welke balans(en) als bedoeld in § 2 hij toegepast heeft of toepast, en hij moet opgeven of hij dat doet op individuele basis of in het kader van een milieubeleidsovereenkomst.” ;

2° aan § 5 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Bovendien wordt aan de producent of gebruiker die het nutriëntenbalansstelsel toepast en die de mestuitscheidingsbalans alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten van het productiejaar waarin de controle gebeurt door de toezichthoudende ambtenaren niet ter inzage kan geven, voor dat productiejaar het forfaitaire stelsel opgelegd, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 2.”

Artikel 20

In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 19 december 1997, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° een § 3bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 3bis. In geval het totale bedrag van de drie basisheffingen, zoals bepaald in artikel 21, § 1, § 2 en § 3, van een bedrijf kleiner is dan 25 euro, dan wordt dit bedrag niet geïnd.” ;

2° in § 5, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 19 december 1997 en 21 december 2001, worden in het laatste lid de woorden “in § 3 van artikel 3” vervangen door de woorden “in § 7 van artikel 3” ;

3° in § 6, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden in 1° de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de definitie van MPFp wordt vervangen door wat volgt :

“MPFp = de forfaitaire productie van dierlijke mest, uitgedrukt in kg P₂O₅, het product

van de gemiddelde veebezetting in de vee- teelt- of landbouwinrichting gedurende het voorbije kalenderjaar en de overeenkomstige forfaitaire uitscheidingshoeveelheden per dier uitgedrukt in kg P_2O_5 , zoals vastgesteld in artikel 5, § 1. Als de producent gebruik maakt van het nutriëntenbalansstelsel van het type mestuitscheidingsbalans, wordt voor de diersoort andere varkens met een gewicht van 20 tot 110 kg de waarde 5,33 kg P_2O_5 per dier per jaar gebruikt tenzij de reële uitscheidingshoeveelheid hoger is. In dat geval wordt de reële uitscheidingshoeveelheid gebruikt die verkregen is in de mestuitscheidingsbalans ;” ;

2° de woorden “MPBnforf” en “MPpforf” worden vervangen door de woorden “MPBFn” en “MPFp”.

4° een § 7 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 7. In geval het bedrag van de superheffing SH1 of SH2, zoals bepaald in artikel 21, § 6, van een producent kleiner is dan 25 euro, dan wordt dat bedrag niet geïnd.”

5° een § 8 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Voor wat betreft het aanslagjaar 2001, wordt de heffing niet geïnd voor zover het totale bedrag van de heffingen van § 1, § 2 en § 3, of § 6 niet hoger was dan 12,39 euro.”.

Artikel 21

Aan artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt een § 8 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 8. Tegen deze beslissing kan uiterlijk binnen een termijn van 3 maanden nadat de heffingsplichtige er kennis van had, op straffe van verval, een verdeling ingesteld worden bij de rechtbank van eerste aanleg.”.

Artikel 22

In artikel 25 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 7, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001, wordt opgeheven ;

2° een § 9, § 10, § 11 en § 12, worden toegevoegd, die luiden als volgt :

“§ 9. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens degene die met overtreding van artikel 4 het voorgeschreven register niet bijhoudt een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro.

§ 10. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens elke erkende mestvoerder een administratieve geldboete opgelegd van 10 euro per mestafzetdocument dat niet binnen de gestelde termijn werd bezorgd aan de Mestbank.

§ 11. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens degene die met overtreding van artikel 20bis, § 5, eerste lid, de jaarlijks opgemaakte balansen, alsook de geëigende bescheiden ter staving van de aan- en afvoerposten gedurende de gestelde termijn niet ter inzage houdt van de toezichthoudende ambtenaren, een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro.

§ 12. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk XI, wordt lastens de mestvoerder of de exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid, of een verwerkingseenheid een administratieve geldboete opgelegd van 200 euro, als hij de bepalingen, die vermeld staan in de documenten die het vervoer van mest steeds vergezellen, bedoeld in artikel 7 en artikel 8, niet naleeft.”

Artikel 23

In artikel 33 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

“§ 2. Op basis van het voortgangsrapport, bedoeld in artikel 34, over het jaar 2005, beslist de Vlaamse regering ten laatste op 31 oktober 2006 over de opheffing van de standstill, bedoeld in § 1, en de modaliteiten ervan met ingang van 1 januari 2007.”

2° in § 3 en § 5 worden de woorden “31 december 2001”, “1 januari 2002” en “aanslagjaar 2000 (bedrijfssituatie 1999) respectievelijk vervangen door de woorden “31 december 2005”, “1 januari 2006” en “aanslagjaar 2005 (bedrijfssituatie 2004)”.

Artikel 24

In artikel 33bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000, 8 december 2000 en 9 maart 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden in de tabel de forfaitaire uitscheidingshoeveelheden, uitgedrukt in kg difosforpentoxide en stikstof per dier en per jaar voor de hierna opgesomde diersoort vervangen door de volgende hoeveelheden :

“

Diersoort	Difosforpentoxide (P ₂ O ₅) uitscheiding (kg/dier, jaar)	Stikstof (N) - uitscheiding (kg/dier, jaar)
PLUIMVEE :		
opfokpoeljen	0,21	0,36

”;

2° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt voetnoot (2) vervangen door wat volgt :

“(2) Voor de berekening van de nutriëntenhalte mag, ingeval bij de aangifte van 1998, 1997 of 1996 de diersoort “zeugen inclusief biggen” werd aangegeven en de biggen niet werden aangegeven onder “biggen minder dan 10 weken” een extra nutriëntenhalte, genoemd compensatie biggen, worden toegekend die berekend wordt als volgt :

1° voor de P₂O₅-uitscheiding : met de hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven “zeugen inclusief biggen” x 8,08 kg P₂O₅;

2° voor de N-uitscheiding : met de hoeveelheid gelijk aan het aantal aangegeven “zeugen inclusief biggen” x 9,84 kg N

De “compensatie biggen” mag vanaf 1 januari 2003 enkel gebruikt worden voor de productie afkomstig van biggen met een gewicht van 7 tot 20 kg die geboren zijn op de inrichting waaraan de “compensatie biggen” toegekend werd ;

3° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt in voetnoot (3) het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het aantal zeugen dat in aanmerking genomen wordt voor deze extra nutriëntenhalte, genoemd compensatie opfokzeugen, is beperkt tot 4 maal het aantal aangegeven “andere varkens”. ;

4° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt in voetnoot (5) het tweede lid vervangen door wat volgt :

“Het deel van de nutriëntenhalte dat toegekend werd voor de diersoorten waarvoor een herberekening werd toegestaan, mag enkel gebruikt worden voor de productie afkomstig van deze diersoorten.” ;

5° in § 5, wordt twee maal de datum “31 december 2004” vervangen door de datum “31 december 2006”. ;

6° er wordt een § 10 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 10 In geval de op basis van § 1, 2 of 3 toegekende nutriëntenhalte NHn en/of NHp van een landbouw- en/of veeteeltinrichting, lager is dan 85 % van de in artikel 21, § 6, bepaalde productie MPBFn en/of MPFp van het aanslagjaar 2001, dan wordt voor de landbouw- en/of veeteeltinrichtingen waaraan een nutriëntenhalte toegekend werd, de nutriëntenhalte NHn en NHp herberekend en ambtshalve toegekend op basis van 85 % van de gemiddelde veebezetting zoals aangegeven in de Mestbankaangifte van het aanslagjaar 2001. Deze herberekende nutriëntenhalte geldt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2002 en wordt alleen toegekend voorzover er voor het aanslagjaar 2003 minstens één aangifteplichtige gekend is bij de Mestbank. De voorwaarden en bepalingen vermeld in § 1, § 1bis, § 2, § 4, eerste lid, § 5, § 8 en § 9 blijven van toepassing bij de herberekening.”.

Artikel 25

In artikel 33ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 1°, worden de woorden “tot en met 31 december 2004 :” vervangen door de woorden “tot en met 31 december 2006 :” ;

2° in § 1, 1°, wordt c) vervangen door wat volgt :

“c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5 alleen een milieuvergunning of akte die geldt als vergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor :

- 1) de gehele of gedeeltelijke overname van de nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;
- 2) de hernieuwing van de op het moment van de vergunningsaanvraag nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;
- 3) de verandering van een bestaande vergunde veeteeltinrichting die geen stijging van de vergunde mestproductie van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg heeft ;
- 4) de uitbreiding met stijging van de vergunde mestproductie van een bestaande veeteeltinrichting die niet gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en die beschikt over een nutriëntenhalte, in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting, die beschikt over een nutriëntenhalte. De aanvrager van de uit te breiden veeteeltinrichting moet tevens houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest. Het gedeelte dat kan bijdragen tot de uitbreiding wordt beperkt tot 75 % van de vergunning en tot 75 % van de nutriëntenhalte van de stop te zetten veeteeltinrichting ;

5) de exploitatie van een nieuwe veeteeltinrichting in agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting, die beschikt over een nutriëntenhalte, gelegen in een ander gebied dan agrarisch gebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De aanvrager van de nieuwe veeteeltinrichting moet tevens sinds 5 jaar houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest ;

6) de herlokalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkaveling, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigeningen van openbaar nut, op voorwaarde dat de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de definitief stopgezette, bestaande veeteeltinrichting. De stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding verkregen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest.

Uitgezonderd in geval van overname mag de vergunning alleen toegekend worden of de akte alleen verleend worden, voorzover de aanvrager van de vergunning of degene die de melding van verandering doet dezelfde natuurlijke of rechtspersoon is als die welke voor deze inrichting bij de Mestbank gekend is als producent.

Voor de gevallen, vermeld onder 4), 5) en 6), moeten de stallen voldoen aan door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden met betrekking tot de ammoniakemissies en de toepassing van best beschikbare technieken.” ;

3° in § 1, 2°, worden de woorden “vanaf 1 januari 2005 :” vervangen door de woorden “vanaf 1 januari 2007 :” ;

4° in § 1, 2°, b), i), worden de woorden “bekomen na 1 januari 2005,” op drie plaatsen vervangen door de woorden “bekomen na 1 januari 2007.”.

Artikel 26

In artikel 33ter, § 1, 4°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 maart 2001, worden de woorden “Een verhoging van de mestproductie of nieuwe mestproductie is uitgesloten” vervangen door de woorden “Een verhoging van de vergunde mestproductie of een nieuwe vergunde mestproductie is uitgesloten”.

Artikel 27

In artikel 33ter, § 4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 maart 2000 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2000, worden in het eerste lid de woorden “nadere regels” vervangen door de woorden “extra regels” en worden de volgende vier streepjes toegevoegd :

- “veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan onderzoeksinstellingen ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van erkende natuurreservaten en Vlaamse natuurreservaten ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van militaire domeinen, resulterend onder het protocol dat de overdracht regelt van het beheer van militaire domeinen van het Ministerie van Defensie naar de administratie van de Vlaamse Gemeenschap (AMINAL) ;
- veeteeltinrichtingen, onlosmakelijk verbonden aan het beheer van dijken in opdracht van openbare besturen.”.

Artikel 28

In artikel 34, § 1, tweede streepje, worden de woorden “het jaar 2004” vervangen door de woorden “het jaar 2006”.

Artikel 29

Aan artikel 35, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, worden de volgende woorden toegevoegd : “en toezicht op de rubrieken 9 (dieren) en 28.2 (opslagplaats van dierlijke mest) en 28.3 (inrichtingen waar dierlijke mest bewerkt of verwerkt wordt), bedoeld in de lijst als bijlage 1 gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning.”.

Artikel 30

In artikel 36 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1, 1°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt een h) toegevoegd, die luidt als volgt :

“h) voertuigen doen halt houden.” ;

2° een § 6 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 6. De staalname en de analyse moet gebeuren conform het methodenboek met bemonsterings- en analyseprocedures in het kader van het Mestdecreet.”.

Artikel 31

Aan artikel 37 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, 2°, en § 2, 2° en 4°, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, wordt het woord “diersoorten” vervangen door de woorden “diersoorten en andere meststoffen” ;

2° in § 1, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

“3° degene die dierlijke mest of andere meststoffen op cultuurgrond opbrengt in overtreding met artikel 17 ;” ;

3° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 1° vervangen door wat volgt :

“1° degene die met overtreding van artikel 3 de voorgeschreven aangifte niet binnen de gestelde termijn of foutief of onvolledig indient ;” ;

4° in § 2, 2°, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1995, worden de woorden “artikel 7” vervangen door de woorden “artikel 7 en artikel 8” ;

5° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

“3° degene die met overtreding de in artikel 7 en 8 bedoelde dierlijke mest, afkomstig van de in artikel 5 opgesomde diersoorten en andere meststoffen, geproduceerd op een bedrijf of ingevoerd van buiten het Vlaamse Gewest, of andere meststoffen heeft vervoerd zonder het voorgeschreven mestafzetdocument juist en volledig op te maken en binnen de gestelde termijn over te zenden aan de Mestbank ;” ;

6° in § 2, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 8° vervangen door wat volgt :

“8° degene die een gemeld transport niet uitvoert overeenkomstig de bepalingen in het opgemaakte document, bedoeld in artikel 7 of artikel 8, dat het vervoer van mest steeds moet vergezellen.” ;

7° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt een 1°bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“1°bis De mestvoerder of de exploitant van een verzamelpunt, een bewerkingseenheid, of een verwerkingseenheid die de bepalingen, vermeld in de documenten die het vervoer van mest steeds verge-

zellen, bedoeld in artikel 7 en artikel 8, niet naleeft.” ;

8° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 2° vervangen door wat volgt :

“2° degene die op cultuurgrond een hoeveelheid dierlijke mest, andere meststoffen of chemische meststoffen opbrengt of laat opbrengen, groter dan de toegelaten hoeveelheden uitgedrukt in kg P₂O₅ en in kg N.” ;

9° in § 3, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt 5° vervangen door wat volgt :

“5° degene die diervoeders levert, aanvoert of laat aanvoeren zonder dat hij de geëigende correcte en volledige bescheiden ter staving van de aanvoerposten en afvoerposten, vermeld in artikel 20bis, heeft opgemaakt.”.

Artikel 32

In artikel 38 van het decreet van 11 mei 1999 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan het eerste lid wordt een bepaling onder 3° toegevoegd, die luidt als volgt :

“3° de bepalingen van artikel 26, 4° met betrekking tot de invoering van artikel 21, § 6, 1°, die in werking treden op 1 januari 2002.” ;

2° in het tweede lid wordt de bepaling onder 1° geschrapt.

Artikel 33

Dit decreet treedt in werking op ... met uitzondering van artikel 10 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2002 en artikel 13 dat in werking treedt op de datum die de Vlaamse regering zal vaststellen.

Brussel, 24 januari 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA
